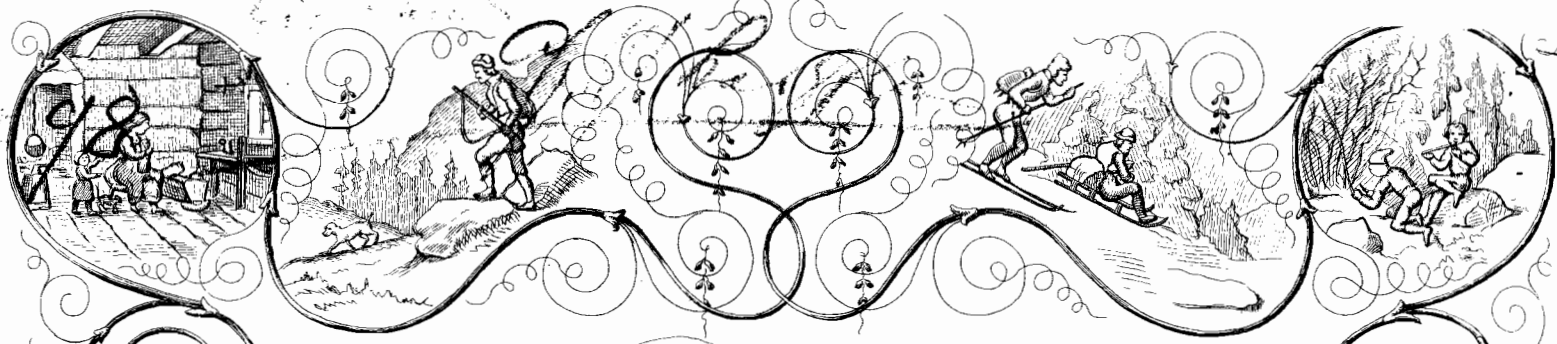

17.2. 1920. ...
...

108981

Åldre og nyere
NORSKE FJELDMELODIER

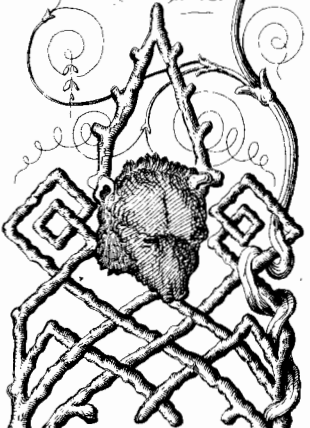
Samlede og bearbejdede

for

Pianoforte

af

LUDVIG M. LINDEMAN

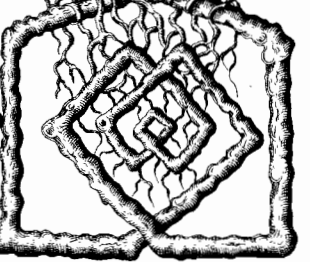
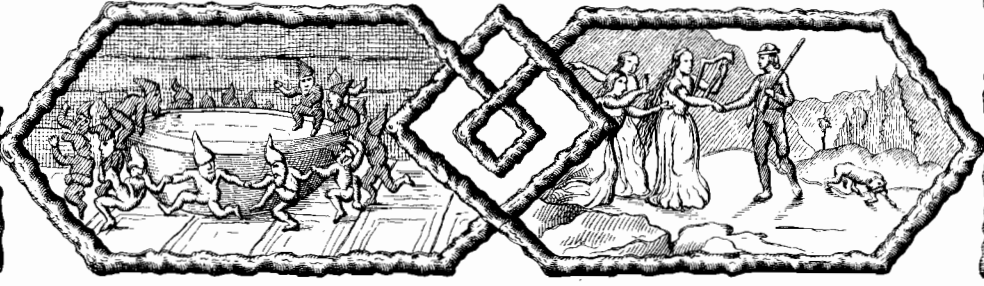
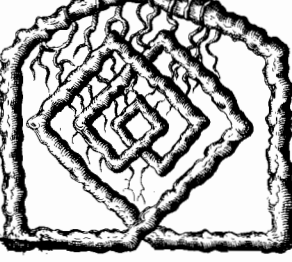

FÖRSTE BIND.

PRIS

FORLÄGGERENS EIENDOM

Christiania
P. J. Malling's Forlagshandel.

REGISTER

til Iste Bind.

Af Adams Fald No. 46.
Ak Herre from 280.
Aksel og Valborg 36. 84. 167.
Alderdomin 224.
Aleneste Gud i Himmerig 47.
Alle Mand hadde Fota 26.
Almægtig Gud 81.
Asmund Fregdegjævar 42.
Astri mi Astri 77.

Baadn-Laatt 15. 16. 17. 61. 62. 255.
Baanetull 180. 215.
Baka Kaka setø 17.
Bejarblakkin 38. 89.
Bi bi sa Bondin 64.
Bissam bissam Baadne 15.
Bissam sullam laaver ilul 16.
Blankø Daasin o Massing Pepa 12.
Bonden aa Reven 34. 64.
Bonden han sku i Skoven gaa 34.
Bonden i Bryllaupsgaren 219. 275.
Brudesang 152. 222.
Brumbraskön i Bumba 62.
Brura-Laatt 110. 120. 156. 220.
Bryllaupe aat hu Siri 228.
Brynjulf 177.
Budei-Laatt 206.
Bufarsvein 257.
Burt i Gjyplødalo 61.

Daa e va ein Gut 157. 13. 226.
Dansø min Munk 111.
Dave o Jon 249.
David aa'n Jo 39.
David han reista over Mo 39.
Ded'n ded'n Lykløgut'n 206.
Deiligste blandt Kvinder 45.
Dei støypste Gullkryssen 40.
De legte Guldtavel ved bredden Bord 36. 84. 167.
Den første Guldtærning 29.
Den fyste Gong eg paa Friergang gik 78.
Den gamle Main mæ den raue Hua 117.
Den Mus ho kjæmø laupandis 66.
Den som mig føder 95.
Den store hvide Flok 93.
Den store Kraaka 74. 211. 259.
Den Ti e skuld te Kungsru aa fri. 21.
Den Ti e va ein liten Gut. 13. 157. 226.
Den Ti e va liten 63.
Den vesle Guten oppaa Bakken 30.
Der bur ei Gjente herup i By 85.
Der gikk tvæ Systa 14.
Der'nte greit for riktig Kjærest aa faa 163.
Der sat tri Kjerringer under ein Stein 38. 89.

Der stander et Slot i Østerrige 10. 59. 79.
Der stander en Jomfru 35.
Der stander to Gjenter paa højen Loft 114.
Der sto no tre smaa Barn 37.
Der sto tre Skjelmer aa maka 116.
Der var engang en Ridder 119.
Der var engang ein Stein 33.
De Røvere ligge for Norden Skov 86.
De Røvere ville til stæle at gaa 160.
Det hendte sig i Sommer 67.
Dilt'n dilt'n nol i Hødn 255.
Draumekvæe 209.
Drost Peter 86.
Duva sættø se paa Liljankvist 58.
Dyreparten 20.
Dæ bur ein Gaugve 31.
Dæ bur naa ein Bonde inkje langt 43. 90.
Dæ staar ein Friar uti Gare 112.
Dæ va eingøng ein Kunge 11.
Dæ va aarle om Morgonen 92.
Dæ va ein Søndags Morgengang 91.
Dæ va Idde Hermo 41.
Dæ va Irlands Kongje bold 42.
Dæ va vel inga Kat 70.
Dæ æ den største Daarleheit 60.
Dæ æ so fagert i Finneslotte 82.
Døln gaar paa Gatun 158.

Eg raade Grunden aleine 277.
Eg rodde meg ut paa Seiagrunnen 277.
Eg va no meg saa liten ein Gut 44.
Eja mit Hjerte ret inderlig 139.
Elv han æ i Norgie Land fød 174.
En Jæger gik at jage 136.
En Konge hersked i Østerdal 113.
En liten Gut ifra Tistedalen 176.
En Vise viljeg sjunge om nogle Skriftens Tal. 128.
E stuta ein Stut 107.
Et Barn er fød i Bethlehem 187.
E tente hjae ein rikø Mann 106.
E tente me hjae ein Telabondemann 252.
Et lidet Barn saa lystelig 142.
Et trofast Hjerte o Herre min 141.
E va no meg saa liten en Hara 248.
E vil ingen Speleman ha 208.

Fader vor udi Himmerig 282.
Fa'ns Mars 173.
Fanteguten 21. 175.
Fillefanten reiste sig bort 175.
Fjeldbyggen agter paa Tiden 225.
Firelippe Tyske 269.
Flanar-Ormin 44.
Folkvar Lomanson 92.

Friarn hennø Olia 112.
Frieras af Ungkarn te Gjenta 24.
Frisk op min Sjel forsage ei 188.
Fruens Spiseseddel 80.
Føre rie Brure 180.

Gaasøleiken 251.
Gaar e ut ein Kveld 57.
Gamal Kallen kom ti Stugu 224.
Gjenta so vildø gjiftø se 208.
Gjætar-Slaat 159.
Giv mig Lyd saa vil jeg sjunge 152.
Go Kveld mi Mari 23.
Grevilja hun sad i Guldvæven 121.
Gud bære os for vor Kjællermann 134.
Gud Fader udi Himmerig 10. 281.
Guds Søn har gjort mig fri 138.
Guds Godhed ville vi prise 283.
Gud være lovet altid 186.
Guro 250.
Guten aa Gjenta paa Fjeshjellen 23.
Guten va trøyt 71.

Haatt æ dæ fe noko vesolt Ve 131. 182.
Haat æ dæ som tyt aa alle tigjer 137. 176. 183.
Ha du kji hoppa so hoppa du væl no 105.
Halling fra Aamot i Østerdalen 55. 102. 148. 190. 239.
Halling fra Hadeland. 99. 146.
Halling fra Hallingdal 2. 50.
— fra Thelemarken 145.
— fra Tin i Do. 193. 242.
— fra ubestemt Sted 4. 8. 243.
— fra Valdres 9. 105. 150. 199.
Han Dave han sigla paa saltan 249.
Han Laga tente i Kongens Gaard 72.
Han Mass aa'n Lasse dei gjengo paa Raa 75. 168. 221.
Han Ola min kom norate 153.
Han Ole han tjente i Kongens 203. 181.
Han Tarald skulde 202.
Han Tosten tala te Staven sin 28.
Harald var Kong Halfdans Søn 123.
Har du set noko te Kjyene mine 129.
Haran 248.
Haugadansen 253.
Haugebonden 87.
Her dansa Ado og her dansa Edo 104.
Her dansa Bakar 154.
Herre Jesu Krist sand Menneske 234.
Herre Per rier te Skaane By 179.
Herre Per kjeme sig rians i Gar 132. 178.
Her Lovmand red sig under Ø 151. 212. 261.
Her Nikelus tener i Kongens Gaard 133.

Her Olaf han tjener i Kongens Gaar 191.
203. 267.
Her Peder han red sig ud at meide 201.
Her Sinklar 169. 271.
Her vil bies her vil ties 185.
Hinden over Heide 204.
Hind har e no uti Hagin mind 256.
Hindrleiken 204.
Hjasen han sille te Gjæstebod 135.
Hjertelig mig nu længes 235.
Ho Guro 250.
Hoskold han slo sond Fela si 122.
Hulder-Laatt 68. 124.
Huldre aa' en Elland 71.
Husk op i Ring Ola Guten 228.
Hvad blev der liden Tab paa Tiden 278.
Hvad er det godt at lande 232.
Hvad skal Fruen i Livet ha 80.
Hvo sig fortrøster Alt paa 236.
Hvor ska man Troskab finde 247.
Hør du Kari vil du vel 165.
Høyre du Mann 108.
Høyr du Siri Datter mi 228.

Idde Hermo 41.
I Fjøl gjætt' e Gjetinn 229.
I Fjor paa Martmann 273.
I Hjerdals Dalen der har eg gjengji 130.
I Heggeli Nuten der stander ein Toll 177.
Ikonn sto i Bakkjin slo 172.
Ikødn sto i Engen o slo 200.
I rjukande Uver 219. 275.

Ja staute Kara vore te 161.
Jeg haver min Sag til Gud 233.
Jeg neppe tolv Aar var 164.
Jeg stod med et Barn paa Armen 127.
Jeg raaber til dig o Herre Krist 279.
Jeg tjente hos en rike Mann 269.
Jeg vandrede i Ensomhed 184.
Jeg var en Gut i mit femtande Aar 13. 157. 226.
Jerusalems Skomager 127.
Je tente paa Kjølstad i Fjor 73.
Joløleik 204. 206. 256.
Jæ sku au ha løst taa gifte mig 24.

Kan eg nu slet inkje di skjønne Datter 210.
Kjenner du noko te Bufarsvein 257.
Kjennø du ho Guro 250.
Kjjetta sett up Væven sin 171.
Kjivlemøyarne 213.
Kjydn gaa i Lio 205.
Kjære mi Datter du tænder i 263.
Kjæringa mæ Staven 25. 231.
Kjæringa redde seg ein 260.
Kjølstagutten 73.
Kleggen taalaa aat Flugu si 272. 125.
Knut liten aa Sylverlin 218.
Kom Broder vil du gaa med mig 20.

Kom Kjyne min' o Fjelle 216.
Kom vel ihu min unge Brud 36.
Kongen aa Dronningen sidde ved Bord 217.
Kongen aa Knut liten dei sat 218.
Kongen han stod paa højen 22.
Kong Hansinbol han red sig 266.
Kor ha du no vøre saa lengi mi Gaas 251.
Krist gieva eg va der 88.
Krist laa i Dødens Baande 94.
Krist stod op af Døde 48.
Kristus Jesus for os offret 140.

Laatten so den Styggø hulla i Taarne 207.
Lage aa Jo 72.
Langebergs-Laattn 18. 65.
Langeleik-Laatt 18. 65. 109. 155. 207. 253.
Langt i Auster i Kraakalund 268.
Lars Linkel i Fot 162.
Laugmann rider sig under Ø 212. 151. 261.
Lensmann hadd ei graaskjimla Mer 274.
Lev vel saa vil e sigja 32.
Liti Kersti va seg saa litit eit Viv 214. 262.
Liti Kirstis Hevn 179.
Liti Kjersti ho kom seg rians 264.
Liti Kjersti som Stalldreng 264.
Lilt Kjersten 258.
Lua-Laatt 19. 108.

Mann han reista at Beiteskog 211. 74. 259.
Mann spente Bogan ut paa sit Kne 259. 74. 211.
Markje grønas Snjogen braana 227. 115. 270.
Mass aa'n Lass 75. 168. 221.
Men haatt æ no de so tyt 176.
Mindre Alf 174.
Mi snille Gjente 265.
Mit Baan site paa ei Tuve 215.
Mit Belte 91.
Munkøn 111.
Møllervisen 116.

Nattergalvisen 10. 59. 79.
Nikkelus 133.

Olaf 181. 203. 267.
Olia 112.
Opsang 35.
Os har gjort kva gjeras skulle 115. 227. 270.
O ve mig ve mig arme Mø 118.

Paa Grønali Heje 137. 176. 183.
Paal sine Høno paa Haugan 166.

Raamund 43. 90.
Rabnabryllaup uti Kraakjalund 268.
Ragnhild 113.
Ridder Valivan 85.
Røtnams Knut æ kaat 199.

Saag du 'n Lars Linkel i Fot 162.

Sjugur aa Troldbrura 22.
Skjøn Anna 160.
Skogmøte has Thorgjer Skjelle 27.
Skomageren er en fattig Mand 82.
Skyttarn o Dyre 66.
Soldatens Afsked med sin Kjæreste 118.
Solfager 40.
Som eg kom at Kjyrkjele 209.
Springdans fra Aamot i Østerdalen 6. 7. 53.
54. 103. 149. 189. 196. 237. 238.
Springdans fra Asker 52.
— - Bergen 96. 195.
— - Bø i Thelemarken 144.
— - Grundset 100.
— - Hallingdal 5. 49.
— - Hedemarken 1. 3. 51.
— - Hitterdal i Thelemarken 98.
— - Nummedal 97.
— - Sigdal 191. 244. 245.
— - Thelemarken 197.
— - ubestemt Sted 56. 101. 143. 194. 241.
— - Valdres 57. 198. 246.
— - Østerdalen 147. 192. 240.
Stev-Tone 126. 130. 265.
St. Taamas Klukke-Laatten 109. 155.
Stuslee Sundagskvellen 27.
Stutar Laatt 254.
Stygge Laatten 207.
Sæterreisen 115. 227. 270.
Stølt Øli 131. 182.

Tarald 202.
Tatervise 164.
Telabonden 252.
Tolvtales-Visen 128
Tordyvilm bandt paa sit Stømpeband 272. 125.
Torø liti 58.
Tosten 28.

Underjordisk Musik 124.
Unge Raamund 43. 90.

Valivan 85.
Vesle Guten fra Tistedalen 76.
Veslø Gjenta 12.
Visetone 170. 274.
Vuggetrall 69.

Aa denne Visa tek aller Ende 126.
Aa dæ va den heilage Joleftans Kveld 87.
Aa kjennø du ho Guro 250.
Aa kjære Ola ta paa deg 230.
Aa Kjæringa reide seg 260.
Aa kjøre Ve aa kjøre Vann 276.
Aa Kongen aa Knut liten dei sat 218.
Aa Kongen han stod paa højen 22.
Aa Mann han gjik te Skauen 74.
Aa som eg kom at Kjyrkjele 209.
Aa Tosten tala te Staven sin 28.

Tekst-Bilag

til Iste Bind.

No. 10.

(Sammenlign hermed No. 59 og 79.)

Der stander et Slot i Østerrige.
Som er saa vel beprydet,
Med Sølv og med det røde Guld,
Med udhugne Stener og Mure.

Forinden det Slot der stander en Lind
Med Blader deilig og skjønne,
Derudi bor den Nattergal fin
Som liflig kan røre sin Tunge.

Der kom en Ridder ridendes did
Han hørde den Nattergal sjunge,
Derover han storlig forundrede sig
Thi det var ved Midnatstide.

Aa hør du liden Nattergal,
En Vise jeg beder dig kvæde,
Dine Fjædre lader jeg med Guld beslaa,
Din Hals med Perler beklæde.

Jeg passer ej paa dine Fjædre af Guld,
Som jeg skulde for dig bære,
I Verden er jeg en fremmed vild Fugl
Og ingen Mand monne mig kjende.

Er du i Verden en fremmed vild Fugl
Og ingen Mand monne dig kjende,
Dig tynger vel Hunger, Kuld og Sne,
Som falder paa Veien hin brede.

Mig tvinger ej Hunger, mig tvinger ej Sne,
Som falder paa Veien hin brede,
Mig tvinger langt mere en lønlig Sorg,
Den gjør mig stor Angst og mædig.

Imellem Bjerge og dybe Dal
Fort rinde de stridende Strømme,
Men den som haver en fuldtro Ven
Han ganger saa sent af Glemme.

Jeg havde mig en Kjærest saa huld,
En Ridder mægtig og bolde,
Min Stedmoder kasted' det hastig omkuld,
For hun det ei saa have vilde.

Hun skabte mig til en Nattergal,
Bad jeg skulde Verden omflyve,

Min Broder til en Ulv saa graa,
Bad ham i Skogen løbe.

Straks for han hen i Skogen ud;
Hun bad Gud, han ei skuld faa Baade,
Førend han drak hendes Hjerteblood.
Syv Aar derefter saa skede.

En Dag gik hun saa lystelig
I Rosenlund spadserte,
Min Broder det saa og snigelig
Gav nøje Agt op paa hende.

Han greb hende ved hendes venstre Fod
Med Ulveklo hin lede,
Rev ud hendes Hjerte og drak hendes Blood,
Igen fik han sin Helbrede.

Men endnu er jeg saa liden en Fugl,
Som flyver paa vildende Hede,
Saa kummerfuld monne jeg leve min Tid,
Dog helst om Vinterens Tide.

Ak hør du liden Nattergal,
Hvad jeg dig monne tilbyde,
I Vinter kan du sidde udi mit Bur,
Til Sommeren igjen at udflyve.

Hav Tak skjøn Ridder for Tilbudet dit,
Det maa dog ikke saa være,
Thi det forbød Stedmoderen min,
Saa længe som jeg bærer Fjædre.

Men jeg haver stedse sjunget paa Kvist,
Med sødelig Nattergal-Stemme,
Og aldrig fandt jeg bedre Sted,
End i de grønne Lunde.

Den Nattergal stod og tænkte sig om,
Agter ej om Ridderen snilde,
Thi greb han hende ved Foden fat,
Og Gud det saa have vilde.

Han gik med hende udi sit Bur.
Tillukte Vindøj og Dørre,
Hun blev til saa mange underlige Dyr,
Som man kunde høre og spørge.

Først skabte hun sig til Løve og Bjørn,

Og siden til andre smaa Orme,
Omsider til en Lindorm led,
Lod som hun vilde Ridderen myrde.

Han skar hende med en liden Kniv,
Saa Blodet deraf monne komme;
Paa Gulvet stod sraks, hvor han monne staa,
En Jomfru saa klar som en Blomme.

Nu haver jeg frelst dig af al din Nød
Og af din lønlige Kvide,
Men sig mig nu din Afkom god
Paa Fader og Moders Side.

Ægypterlands Konge er Fader min,
Hans Dronning min Moder saa bolde,
Min Broder var før en Ulv saa graa,
Som gik paa de grønne Volde.

Er Ægypterlands Konge Faderen din,
Hans Dronning din Moder med Ære,
Vist maa du være Søsterdatteren min,
Som i Linden har bygget saa længe.

Der blev stor Glæde over al den Gaard
Ja over de ganske Lande,
En Ridder har fanget den Nattergal,
Som i Lunden har været saa længe.

Til samme Melodie synges følgende Vise.

Der ligger et Slot i Østerrige,
Det er saa vel stafferet,
Med Sølv og med det røde Guld,
Med Marmorstene opmuret.

Der inde ligger en Herre stor,
Alt paa sit Liv hart fangen,
Vel femten Favne under Jord,
Blandt Orme, Edder og Slinger.

Hans Fader kom der selver hen,
Og monne til Taarnet gange,
Ak du min allerkjæreste Søn,
Hvor hart ligger du her fangen!

Ak Fader kjær, ak Fader hør,
Jeg ligger saa hart her fangen,
Vel femten Favne under Jord
Blandt Orme og blandt Slinger.

Faderen gaar for Kongen selv,
Begjer at løse den Fange,
Ti Tusind Gylden jeg give vil,
Maa han den Død undgange.

Ti Tusind Gylden kan ei forslaa
Den Herre for at benaade,
Han bær en Guldkjæd' om Halsen saa,
Den monne hans Liv forraade.

Bær han en Guldkjæd' om Halsen sin,
Den haver han ikke stjaalet,
Den hannem foræred' en Jomfru fin,
Som han haver sig trolovet.

De tog den Fange udaf det Taarn,
Og gav hannem Sakramente,
Han raabte til Gud i Himlens Thron',
Min Død maa jeg nu vente.

De førde hannem til Galgen hen,
Paa Stigen monn' han opstige,
Og da bad han den Mestermann,
At han skulle noget bie.

Jeg giver dig ikke længere Tid,
Det skal du nu befinde,
Du giv mig hid et Klæde hvid,
Din' Øyen vil jeg forbinde.

Ak nei, bind ei min' Øyen klar,
Lad mig først Himlen anskue,
Hvor jeg skal se Gud aabenbar,
Did staar mit Sind og Hue.

Hans Fader da paa Pladsen kom,
Han saa den ynkelig Skjæbne,
Min kjære Søn, min Søn saa from,
Din Død skal jeg vist hævne.

Ak nei allerkjæreste Fader min,
Min Død hævner ei saa fage,
Saa lider min Sjæl slet ingen Nød,
Uskyldig tages jeg af Dage.

For mit Liv jeg ei græmmer mig,
Ei heller for Verdens Ære,
Men for min Jomfru dyderig,
Hun sukker og græder saa saare.

Da kom der paa den tredie Dag
En Engæl af Himmelen neder,
Han bad de skulde det Lig nedtage
Eller vilde han Staden legg' øde.

Derefter kom en stor Krigshær,
Som hans Død saa monne hævne,
Og nederhug alle og enhver,
Saa Krop og Hud maatte revne.

Hvo denne Vise har gjort i Løn,

Det maa nu vel alle vide,
Det haver gjort en Jomfru skjøn
Til Vien i Østerige

No. 11.

Dæ va eigøng ein Konge fraa Engeland han kom
Han haddø ei Prinsessø so deilig o so skjøn,
Dæ va ein Mattros so stelte se um,
Han frega: skjøn Prinsessø vil du hava me
te Mann.

Ein Mattros ha e elska den Mattros vil e ha
Ein Mattros vil e elske, til e legst i mi Grav.

Vil du hono elske taa Hjerte o taa Sind,
So tæk e o set' en i Fangetaarnet ind,
Vil du hono elske o vil du 'n ha,
Imørgo so lætø e Live taa o ta.

No. 12.

Vestø Gjenta.

Blankø Daasin o Massing Pepa,
Her æ Gjenta so Guten han lika.
Sørg ikji, graat ikji, bær de 'kji illø,
Her ska du faa de ej Gjentø snillø.

Gutn han spord' o: kor ha du no være?
E ha være te Kjyrskji paa Høre.
Kæm va du følde, ki va du so længji?
E kom i Følgje mæ mange Smaadrenge.

No. 13.

(Sammenlign No. 157 og 226.)

Guten so ook paa Skji.

Daa e va'n Gut i mit søykjandø Aar
E ook no paa Skji ne før Bakke,
So frikst so ej Pil i Flugtn' ho gaar,
O so kvek o so gla,
Unde Græno æ sat
O um ingjin Ting ba.

Som kom dæ ein Ørre o settø se trygt
Paa ei Grøn te o leike o kurrø,
So tok e mi Reflø so frikst taa min Ryg
Fekk Høna o sjaa
I Snjø ho gaar
Du æ mi, ska e spaa!

E Refla let sige o Ørrin ei skaut,
O tænktø: Ko æ dæ so mejrø?
Ho Stakkar ska syrgji før Makin æ dau,
Nej i Grønskogens Bo
Sko de leva i Ro
O maka se so tvo.

Fra Aadalen er dette Vers saaledes:

Mit Sigte je tapte, den je kji skaut,
Je tænkte der æ vel fleire
Den Høna ho sørger for sin Make skulde dø.
Uti Kjærligheds Ro
De skulde parras de to

Aa leva i Ro. Treitrarerita trei.

So kom dæ ein Bergjutul laskandis fram
Han brumla o skølv utaa Sinne:
Ko ha Fuglad'n giort de?
Sa Trølle ve me.
Nej førhast inkji de:
Imot Graabein kri'r e.

Drep Graabein sa Trøllø, e gjevø de Løv,
Min Gut, du ska vist bli beløntø;
Dæ so vil ska' de, ska trast bli dit Rov,
O i grasrikø Dal
Mæ di Gjentø du ska
Njøtø Fre i dit Val.

No. 14.

Dei tvø Snjø.

Der gik tvæ Systa burt mæ ei Aa,
Lindan,
Dei vildø vaskø se lika,
Dæ va daa, dæ va en stolt Jamfru mæ Tvinga.

Om du de vaska saa kvit so Snjø
Saa bli du aldø saa kvit so e.

Den ældste yttø den yngstø ne mæ ein Stein,
Aa kjære mi Syste du hjølpø me.

Slet inkji e de hjølpø kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Slet inkji du faar min Fæstømand.
Men e ska gjø de mit raue Gullband.

Slet inkje e de hjølpø kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Slet inkji du faar min Fæstømand;
Men e ska gjø de min raue Gullring.

Slet inkji e de hjølpø kan,
Undtaken e faar din Fæstømand.

Neer inkji du me hjølpø kan,
Saa hjølpø me Gud aa den Helligaand.

Dæ gik tvo Fiskara burt mæ ei Aaa,
Saa komo dei der, so Likø laag.

Saa toko dei hennø Arma smaa,
Dei gjordø dei Hørpøstøkka taa.

Saa toko dei hennø Tenna smaa,
Aa gjordø Hørpønota taa.

Saa toko dei hennø Fing'a smaa.
Dei gjordø dei Hørpøstillera taa.

Saa toko dei hennø gulø Haar,
Dei gjordø dei Hørpøstræng'i taa.

Saa vart dæ Bryllaup i Kanaans By,
Saa vildø dei høire den Hørpa ny.

Spelemann sættø se paa Dørastok,
Ba han skuldø faa slaa ein Laatt.

Hørpa slo dæ fystø,
Brue æ mi Syste.

Hørpa slo dæ aro,
Brue eite Anne.

Hørpa slo dæ trea,
Brue bordø bea.

Hørpa slo dæ fjorø,
Brue me forgjordø.

Brue tala te Brugommen sin:
Jaga den Spelemann taa Gar'en din.

Brudgommen tala te Brue si:
Gji den Spelemand Mjø aa Vin.

Aa høgge Øsp aa høgge Eik,
Høgge den Ve, so brænn saa heit.

Brudgommen befaldø dei Brusveina tvo
Take mi Brur aa sættø paa Baal.

Saa to dei Hørpa slo mot ein Stein,
Lindan,
Saa vaks der up ei Jamfru rein.
Dæ va daa, dæ va en stolt Jamfru mæ Tvinga.

No. 16.

Anm. Den her anførte Baadn-Laatt, udgjør egentlig
3de B.-Laatta nemlig:

No. 1.

Bissam, sullam laaver i lul
Voggø me før ein Kavring;
Ingen Kavring ska du faa,
Før sko me leta Vøgga staa
O leta so Baadnø graatø
O leta so Baadnø graatø.

No. 2.

Ro i Land du liten Mann,
Taka liten Gut i Fang,
E veit inkji kos me kaama te Lands,
Fuglefot o Fiskønot, uppaa den førvillandø Eng
Springø Gjentud'n i Flæng.
La inkji Gjentud'n løkkø de burt,
Du so æ so liten ein Gut.

No. 3.

Sori rori, gødt Baadn,
Mama spinne blaat Gaadn,
Papa blaaser i Hød'n,
Bror min kasta Kød'n,
Syste mi gaar i Bukkeskog,
Bukken gaar i Brunde, i dei grøne Lunde
O sanko Gras mæ Munde, o sanko Gras mæ Munde.

No. 18.

(Saml. No. 65.)

Langebergs Laatten eller Langebergsleiken.

Dæ va eigong ein Syndag, so Følkø skuldø
te Kjyrkje ute paa Bagdn i Aurdal, daa fongø
dei høyre ein finø Leik, so ljøma ne ifraa Fjølle
tett ova Kjyrkja. Dei lyddø daa paa denna
Leiken o gløymdø, dei skuldø lyø paa Gudsol
i Kjyrkjun endaa dei sjølve saago dæ va Hyl-
dra so stø o stuta. Men so kom Presten ut,
ska du tru, daa va'n inkji blaut; han lyddø
ogso lite fyst o tyttø inkje dæ va so for stygt
heldan, men han biddø 'kji længi før'n band-
støyfte Hyldre, so ho stuftø endø ne taa Fjelle
men ingin saag, kor dæ varst taa'en.

No. 20.

Dyreparten.

(En lystig Vise om nogle Dyrs Natur.)

Kom Broder kom vilt du gaa med;
Jeg gjerne gaar med dig afsted,
I Skog og Mark at jage,
Det giver os god Tisfordriv;
Thi Gud tør Lykken saa begie,
Vi Løn faa for Umage.

Hesten er baade stor og stærk,
Med hannem drives saa stort Hovværk,
Naar han i Krigen render;
Han vrir og vrinsker af et stort Mod,
At møde er han ikke god,
Naar han sig til os vender.

Hunden er sin Herre saa tro,
Har ingen Taal har ingen Ro,
Ej ude eller inde;
Naar han sin Herre kommer ifraa,
Han større Trøst kan ikke faa,
End han sin Herre finder.

No. 22.

(Se Norske Viser og Stev, 2den Udgave, Pag. 86.)

No. 23.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 30.)

No. 24.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 52.)

No. 26.

Alle Mann hadde Fota,
Min Mann hadde ingen,
Tok je mej Bjørkerota,
Gjore min Mann Fota
Min Mann dansa fram,
Fot i Hosa hadde han,
Liksaavel som ein anna Mann.

Alle Mann hadde Arma

Min Mann hadde ingen,
Tok je mej et Par Tarma,
Gjore min Mann Arma;
Min Mann dansa fram,
Tarme-Arma hadde han,
Lik saa vel som ein anna Mann.

Alle Mann hadde Aua
Min Mann hadde ingen
Tok je mej et Par Saua,
Gjore min Mann Aua
Min Mann dansa fram
Saue-Aua hadde han
Liksaavel som ein anna Mann.

No. 27.

(Se N. V. og St. 2 Udg. Pag. 17.)

No. 28.

Tosten.

Aa Tosten tala te Staven sin,
Han Tosten,
Aa meine du Isen bær me heim,
Sa Tosten,
I Knell i knell i kneldrande Frosten.

Aa Tosten ut paa Isen steig!
Han Tosten.
Aa begge Bejna under han glei,
Paa Tosten.
I knell iknell i kneldrande Frosten.

Aa Kjeringa baade gret aa lo,
Af Tosten
Miste e Mannen, so fekk e daa Sko,
Af Tosten.
I knell i knell i kneldrande Frosten.

No. 29.

Den første Guldtærning.

Den første Guldtærning,
Som over Bordet randt,
Skjøn Jomfruen hun tabte,
Og lille Baadsmand vandt.
Vi legte og vi spilte Guldtærning.

Den anden Guldtærning, o. s. v. (Som første V.)

Den tredje Guldtærning o. s. v. (Som første V.)

Men hør nu lille Baadsmand
Hvad jeg nu siger dig,
To silkesyde Skjorter,
Dem skal du faa for mig.

To silkesyde Skjorter,
Dem faar jeg, naar jeg kan;
Men jeg vil ha' skjøn Jomfruen,
Som jeg med Tærning vandt.

Og hør du lille Baadsmand,
Hvad jeg nu siger dig,
En silkestoppet Dyne,
Den skal du faa for mig.

En silkestoppet Dyne,
Den faar jeg o. s. v. (Som 5 V.)

Men hør du lille Baadsmand,
Hvad jeg nu siger dig,
Syv Skibe udi Floden gaar,
Dem skal du faa for mig.

Syv Skibe udi Floden gaar,
Dem o. s. v. (Som 5 V.)

Skjøn Jomfruen hun stander,
Og kjæmmer ud sit Haar:
Gud trøste og Gud bedre mig,
For Giftermaal jeg faar!

Den lille Baadsmand stander,
Og svinger med sit Sværd:
Ja du faar sligt Giftermaal,
Som vel er noget værd.

Jeg er vel ingen Baadsmand,
Fast dig nu tykkes saa;
Jeg er den yngste Kongesøn,
I Engeland mon gaa.

No. 34.

(Saml. No. 64.)

Bonden og Ræven.

:: Bonden han sku i Skogen gaa,
Der saa han den Mikkell komme. ::
Vil du naa selja Hu 'a di
Te Foder opunder Lua mi,
Te Jula.

:: Aa je ska gje dig den fedeste Gaas,
Som nogen Mand vil spise. ::
Bare du gjir mig Hua di,
Til Foder opunder Lua mi,
Te Jula.

:: Den fedeste Gaas var god at ha,
Men Skjinne va værr aa misse. ::
Aa ikke saa faar du Hua mi,
Til Foder opunder Lua di.
Til Jula.

:: Aa jeg ska gjir dig den fedeste Sau,
Som nogen Mand vil spise. ::
Bare du gjir mig Hua di,
Til Foder opunder Lua mi.
Til Jula.

:: Den fedeste Sau er god at ha,
Men Skjinne o. s. v. ::

:: Aa jeg ska gje dig den fedeste Kalv,
Som nogen Mand o. s. v.

:: Ud kom Mikkels Søster saa fin,
Hu ville med Bro'r tale, ::
Nu tror jeg Fa'n ri'r dit Skjinn,
Vil du sælge Hua di.
Te Jula.

:: Bonden han blev saa ivrig i Mod,
Han spændte sin Bue for Fode; ::
Saa skaut han Ræven; Ræven er min,
Saa du naa fik jeg Hua di.
Til Jula.

:: Søstra hængde han høgt i et Tre,
Saa høgt som han kunde række; ::
Der falt han ner aa slog sig i hel,
Svor paa han slap aa svælte ihel,
Til Jula.

No. 35.

Opfang.

(Sang med Gjentagelse og Overbud.)

Der stod en Jomfru at øse Vand,
Alt ved saa kold en Brønde,
A ha, ja, ja
Alt ved saa kold en Brønde.

Der kom en Ridder ridende frem,
Alt i den samme Stunde.

Ak! maa jeg sove hos dig i Nat,
Og sove hos dig alene.

Og vil du sove hos mig i Nat,
Og sove hos mig alene,

Saa skal du skaffe Roser tre,
Og hver af sine Kolører.

Og hvor skal jeg nu de Roser faa,
Det er jo Vinterstunde.

Og han reed op, og han reedned,
Alt i de dybe Dale,
A ha, ja, ja
Og kunde ingen Roser finde.

Saa reed han hen til Maleren:
O Maler! er du herinde.

Og kan du skaffe mig Roser tre,
Og hver af sine Kolører,

Den ene hvid, den anden blaa,
Den tredie som Fiolen.

De Roser, som du taler om,
De staaer alt i min Have.

Der Ridderen fik Roserne,
Saa hastelig monne han ride.

Der Jomfruen fik ham at see,
Begyndte hun at græde.

Ak! maa jeg sove hos dig i Nat,
Og sove hos dig alene.

Ak! vil du sove hos mig i Nat,
Og sove hos mig alene.

Saa skal du skaffe mig Sønner tre
Og endda Jomfru være.

Og skal jeg skaffe dig Sønner tre,
Og dog en Jomfru være.

Saa skal du sy mig Skjorter tre,
Og ingen Stik paatage.

Og skal jeg sy dig Skjorter tre,
Og ingen Stik paatage,

Saa skal du gjøre mig Vugger tre,
Og ingen Spaan afskjære.

Og skal jeg gjøre dig Vugger tre,
Og ingen Spaan afskjære,

Saa skal du tælle Stjernerne,
Paa Himmelen den klarer.

Ja skal jeg tælle Sjernerne,
Paa Himmelen den klare,

Saa skal du gjøre min Stige saa høj,
At den til Himmelen rækker.

Ak mi kjære Jomfru du bliver for klog,
Jeg faar nu lade dig fare.
A ha, ja, ja,
Jeg faar nu lade dig fare.

No. 36.

(Sammenlign hermed No. 84 og 167.)

(Se P. Syvs Kjæmpeviser.)

De legte Guldtavel ved bredden Bord,
I Glæde og Lyst med alle,
De Fruer tvende med Ære stor,
Saa underlig Legen mon falde.
Men Lykken vender sig ofte om.

De Terninger løbe ofte omkring,
De sig saa snart monne vende,
Saa gjør og Lykkens Hjul udi Ring,
Dens Løb man neppe kan kjende.

Fru Julli og Dronning Malfred,
De lege Guldtavl med Ære,

Paa Gulvet ganger det Barn derved,
Og legte med Æble og Pære.

Paa Gulvet ganger det Barn saa veen,
Og legte med Æble og Blomme,
Da indkom Her Axel Thorsen,
Han agted til Rom at komme.

Han hilsed Fruer og Jomfruer skjøn,
Hannem fulgte baade Tugt og Snilde,
Han elsker det ædle Barn udi Løn;
Thi Lykken vilde for dennem spille.

Paa Armen tog han den liden Dukk',
Klapped hende ved hviden Kind,
Krist give at du varst voksen nok,
Da blevst du snart min Mandind.

Hans yngste Søster svarede saa brat,
Paa Klæder hun Guld monne bære,
Var hun end voksen i denne Nat,
I maatte ei sammen være.

Jomfruens Moder talede ret,
Hun mon hannem Sandhed sige,
I ere alt for nær udi Æt,
Dog vel hinandens Lige.

Han tog en Guldring af sin Haand,
Bad Barnet der med lege,
Der hun fremvokste i Alder forsand,
Det gjorde hendes Kinder blege.

Kom vel i Hug min lille Brud,
I Dag mon jeg dig fæste,
Aa jeg skal reise af Landet ud,
For fremmede Herrer at gjæste.
Men Lykken vender sig ofte om.
(Anm. Melodien No. 36 er optegnet efter det tiende
Vers. Slutningen af Melodien gjentages til Omkvædet.)

No. 38.

(Sammenlign hermed No. 89. Landstad Pag. 51 og 58.)

No. 39.

(Landstad Pag. 662.)

No. 40.

(Se Landstad Pag. 503.)

No. 41.

(Den gamle Stevtone. Se Landstad Pag. 196.)

No. 42.

(Se Landstad Pag. 3.)

No. 43.

(Sammenlign hermed No. 90. Landstad Pag. 189.)

No. 44.

(Se Landstad 134.)

No. 45.

(Se Brorsons Svanesange.)

No. 58.

Torø liti.

Duva settø se paa Liljankvist,
Gud at raade,
Ho syngø so vakkert um Jesum Krist,
Herre Gud senne uss sin Naade.

Aa høyr du Torø liti e tala te de,
Aa lyste du følgje aav mæ me,

Koss kan e fara aat følgji mæ de,
Kungesaan i Engeland han beyla te me.

Aa høyr du Torø liti e tala te de,
Aa lyste du at følgji or Lande mæ me.

Koss kan e fara aat at følgje or Lande mæ de,
Ein Kungesaan af Engeland ha truløft me.

Aa Torø liti ho veiva sit Huvu i Skjinn,
Aa gik saa in før kjær Moderen sin.

Torø liti ho veiva sit Huvu i Streng,
Aa gik saa in før sin Fader i Seng.

Torø liti fæk Ilt før Tuppen gol,
Aa vart no dau før uprenner Sol.

Saa bar dei Likø ette Væge fram;
Dei tøv Gudsengla fere rain.

Saa bar dei Likø gjenno Kjyrkji le,
Dei tøv Guds Engla fello paa Kne.

Saa bar dei Likø in paa Kjyrkjigolv,
I Himmerike ringi dei Klukkudn tøv.

Torø liti ho prilla paa Døre mæ Fingadn smaa,
O kjære Jamfru Maria luk Løkø ifraa.

Jamfru Maria sto up taa sin ejøn Stol;
Velkommen Torø liti mi trøytt aa mo.

Inkji æ e saa trøytt inkji æ e saa mo,
Gud at raade,
Ei liti Kvilestund va fulla go,
Herre Gud sennø uss sin Naade.

No. 59.

(Se No. 10.)

No. 62.

Brumbraskøn i Bumba,
Katten slær uppaa Trumma,
O firø Mysa dei gaa i Dands,
So heilø Jore ho dundra.

Katta sat uppaa Take,
Tala te sine Døtta

Kor sko me o Vetten vera,
Me frjosø paa vore Føta.

O me sko reisø te Danmark,
O kjøpø Sko før ei heilø Mark,
Trine, trine, trine, trine,
Trine Pepar o Kød.

No. 65.

(Se No. 18.)

No. 71.

(Se N. V. og St. 2den Udgav. Pag. 21.)

No. 72.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 88.)

No. 73.

(Se N. V. og St. 2den Udg. Pag. 92.)

No. 74.

(Sammenlign hermed No. 259 og 211.)

No. 75.

(Sammenlign hermed No. 168 og 221. N. V. og St.
2den Udg. Pag. 72. og Landstad Pag. 671.)

No. 79.

(Se No. 10.)

No. 84.

(Se No. 36 og 167.)

No. 85.

(Se Landstad Pag. 600.)

No. 86.

(Se P. Syvs Kjæmpeviser.)

De Røvere ligge for Norden Skov,
Og Skoven er deres Skjul:
Om Natten gaa de til Bondens Gaard,
De drikke med hannem god Juul.
De Røvere hvile for Norden under Skoven.

Og de gaee dennem til Bondens Gaard,
Med skarpe Spjud i Hænde
Du give os af din Juletønde,
Du est vor skyldte Frende.

Og du skal laane os Huus i Nat,
Og pleie os herlig vel:
Og vi ville hos din Hustru sove,
Og slaa dig selv ihjel.

Jeg vil give eder baade Øl og Mad,
Og pleie eder saare vel:
Jeg beder eder for den øverste Gud,
I gjøre mig ingen Uskjel.

Og ville i her tage Huus med Magt,
Og raade for Alting selv:
Og ville I krænke min unge Viv,
Da skeer mig stor Uskjel.

Somme kaste deres Sværd paa Bord,
Og somme deres Skarlagene Skind,
Og somme bade Bondens Hustru,
Bære for dem Øl og Viin.

Tak have Bondens Hustru,
Som ei vilde hos Røvere sove;
Hun bar til dennem Øl og Mjød,
Alt ind i Bondens Stuve.

Det var Aase Bondens Hustru,
Hun kunde vel føie sine Ord:
Og saa tog hun de Silkeduge,
Hun slog dem over det Bord.

De aad og drukke en liden Stund,
Og ikke end saare lenge;
Opstod Aase Bondens Hustru,
Hun sagde hun vilde rede Senge.

Det var Aase lille Bondens Hustru,
Hun vilde hos Røvere ikke sove:
Derfor gik hun den lange Vei,
Igennem de mørke Skove.

Og hun tog Fod saa rask i Haand,
Saa saare modig hun var;
Hun havde vel fire stærke Mile,
Til Drost Herr Peders Gaard.

Der hun kom udi Herr Peders Gaard,
Der axlet hun Kaaben blaa,;
Saa gaaer hun dristig i høie Loft,
Som Herr Peder han laa.
De Røvere hvile for Norden under Skoven.

No. 87.

(Se Landstad p. 339.)

No. 89.

(Se No. 38.)

No. 90.

(Se No. 43.)

No. 91.

(Se Landstad Pag. 647.)

No. 92.

(Se Landstad Pag. 297.)

No. 93.

(Se Brorsons Svanesange.)

No. 109.

(Sammenlign No. 155.)

St. Tøms Klukkudn-Laatten.

Dæ va før noko længi sia, e hugsa 'kji
no kosdan Aar dæ va, daa varst Tøms Kjør-
kja ne'revi o Klukkudn vorto kjøyrda neaat

Vangskjyrkjun, o uphængda der i Stupule hjaa
hinaa Klukko; men so haddø dei so klena
Klukko upi Dali i Øye-Kjyrkjun, at Updølidn
støndo paa, at dei vildø ha Tøms-Klukkudn
dit, o selja dei, dei haddø før, o dæmæ so kaa-
mo dei dit, o der era dei enno. Kjyrkja sto,
so du veit, nora før Nystøgun, der so Æltund-
stølen æ, so dei kallø Kjyrkja. Ner me no reisø
paa Øyre, o me reisø derum o Natte, daa hende
dæ, at me høyrø Klukkø-Laatten enno i Stein-
røyso der. Denne Laatten æ nek ein taa dei
finaste so gaar paa Fela ell paa Langhørpa,
men bli ogsaa letin fint paa Mundhørpa.

No. 111.

Munkøn.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Høns;
Munkøn svara ganskø spønskt:
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Gaas
Munkøn svara: d'æ berrø Fjaas.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Gjeit,
Munkøn svara; ho æ inkji feit.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ein Sau,
Munkøn svara: han liggø snart dau.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ei Kjyr;
Munkøn svara: ho ligg ni ei Myr.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ein Hest;
Nej han æ haltø, han tena de best.
E dansa inkji so gjednø.

Dansø min Munk, dansø min Munk,
Dansø min nydøle Herre!
E ska gjeva de ein Gar;
Munkøn takka, no va du Kar;
No ska e dansø so gjednø.

No. 112.

Friarn fjeno Olia.

Dæ staar ein Friar uti Gare,
Mor lilla, hau, hau,

Ko mange Pæinga haver han,
Du mi Døtte Olia, hem, hem.

Hundrø för Hundrø,
La'n gaa, la'n gaa.

No staar ein Friar uti Gare at,
Ko mange Penga har daa han?

Tusen for Tusen;
Be 'n inn, be 'n inn!

Kor ska Friarn sita,
Paa'n Stol utmæ de.

Ko ska Friarn ha te Drikkø,
Øl o Vin, Brennevin.

Ko ska Friarn ha te Mat,
Smør o Ost, Kjøl o Flesk.

Trast so varst dæ Bryllaup taa,
Mor lilla, hau, hau!
Sia Barsøl, Skrik o Skraal.
Hjaa 'en veslø Olia, hem, hem!

No. 113.

En Konge hersked' i Østerdal.

En Konge hersked' i Østerdal,
Hans Navn var Haagen den kjække,
Han Stridsmænd havde foruden Tal,
Hvis blotte Syn kunde skrække;
Men derimod havde han allenstund
En Datter, som nævntes i alles Mund
For Ragnhild den fagre.

Skjøn Ragnild vandrer ved Glommens Bred,
Naar Maanen farver dens Bølger;
For Kummer fri hun dog ofte græd,
Jeg saadant ikke fordølger.
Maaskee hendes Hjerte den Varsel gav,
At lynsnare Flod skulde bli' en Grav
For Ragnhild den fagre.

Knapt femten Sommere forsvunden var'
I Ungdommens sorgløse Glæder,
Da Rygtet alt hendes Skjønhed bar
Til langt fraliggende Steder.
At se hende reiste hver Kongesøn;
Nu sloges og sukked' hver Helt i Løn
For Ragnhild den fagre.

Blandt Andre fandtes i Hagens Gaard
En Svend, som Guttorm mon hede;
Mod Sværd han kunde sig gjøre haard,
Og Pile paa ham ei bede,
Hvert Træk i hans Ansigt bød Nidding skjælv,
Og Guttorm, ja Tapperhed sukked' selv
For Ragnhild den fagre.

Han fatted' Afsky for Ledingstog,
Selv Hagens Mjød ham ei smagte,
Naar Ragnhilds Haand ikke Bægerets Laag
Og Seierkrandsen ham rakte;
Hans Øie blev mat og hans Kinder bleg;
Til Freya hans lønlige Sukke opsteg
For Ragnhild den fagre.

O Guttorm; (sukker hans kvalte Barm)
Du aldrig følte en Smerte,
Der ligned Kjerligheds bitre Harm,
Som nu fortærer dit Hjerte;
Er Elskov en Brøde, dens Straf er haard
Og hvo har ei sukket i Hagens Gaard
For Ragnhild den fagre.

Det Glimt af Haab, som jeg engang saa,
Er længe siden forsvunden;
Mit Hjertes Varsler det Uheld spaa,
At Ragnhilds Haand bliver bunden
Til Helten, hvis Adfærd i Kamp er huld,
Hvis Hænder er Ild, men hvis Barm er Kuld
For Ragnhild den fagre.

Men jeg som vilde med Glæde dø,
Naar en medlidende Taare
Paa Kinden randt af den bedste Mø,
Hvis Smil saa bitterlig saare;
Jeg klager forgjæves mit Hjertes Ve,
At aabne min Kval jeg ei vovede
For Ragnhild den fagre.

Saaledes jevnlig hans Klager lød,
Og Graaden ned af hans Kinder
Med Sukke blandet i Draaber flød;
Men Vandet ligt, som nedrinder
Fra mosgroede Klipper, var Guttorms Graad
Hans Hjerte var kjækt, skjøndt hans Kind var vaad
For Ragnhild den fagre.

Saa gled en Sommer, saa glede tre,
Da Rolf, en drabelig Kjempe,
Fra Rusland kommer og truede
Kong Hagens Land med Ulempe,
Om strax han ei ham sin Datter gav;
Da ellers hver Stridsmand nu fandt sin Grav
For Ragnhild den fagre.

Kong Hagen holder med sine Mænd
Et Raad, hvad nu var at gjøre.
Jeg har (saa taler han) mangan Svend
Der Sværd og Vaaben kan føre;
Af Kjække jeg har vel en ti til tolv,
Men ingen, der kan bestaa mod Rolf
For Ragnhild den fagre.

Da reiste Guttorm sig med en Hast
Fra Bordets hyndede Bænke,
Og sagde: Konge dit Ord staa fast!
Vil du din Datter vel skjænke
Til den, som at brydes med Rolf formaaer?

Og straks i Kamp da en Guttorm gaaer.
For Ragnhild den fagre.

Hør unge Mand (var Kong Hagens Svar),
Dit tapre Ord jeg beundred';
Men ikke Kræfter mod Rolf du har
Thi Jordan rysted' og dundred'
Naar Pile han ud fra sin Bue skjød;
O Guttorm du finder din visse Død
For Ragnhild den fagre.

Da bliver Døden mig dobbelt Fryd
(Saa Guttorms Svar monne falde),
Naar Ragnhild skulde med Klagelyd
Sin dræbte Guttorm mig kalde;
Ei Døden kan skrække mit stolte Bryst,
Jeg segner med Glæde, jeg dør med Lyst
For Ragnhild den fagre,

Nu ganger Hagen til Rolf da hen,
Og tager saadan til Orde:
Jeg haver lovet mit Riges Mænd,
At Ragnhild Dens maatte vorde,
Der tapperlig sig i en Tvekamp staar,
Og Guttorm er den som i Kampen gaar
For Ragnhild den fagre.

Knapt letted Solen sit Hoved op
Fra Østens natlige Hvile,
Før begge Helte i fuld Gallop
Til Kampepladsen mon ile.
Hvor Folk var forsamlet i Hobetal,
Som forud alt ynkede Her Guttorms Fald
For Ragnhild den fagre.

Nu lynsnar blinkede det tunge Sværd
Hvert Hug med Færdighed bødtes,
Og aldrig saaes en Ledingsfærd,
Hvor saadan Tapperhed mødtes;
De sloges en Time, de sloges i fem,
Og Kjerlighed voksede i hver af dem
For Ragnhild den fagre.

Omsider bræktes Her Guttorms Skjold,
Og han til Rolf monne raabe:
En Ridder er du saa gjæv og bold
Jeg uden Hinder vil haabe,
Du kaste dit Skjold til en Side hen,
Og Kampen begynder paa ny igjen
For Ragnhild den fagre.

Jeg er en Riddersmand gjæv og bold
(Forbittret Rolf han nu svarer);
Men aldrig bræktes mit eget Skjold,
Og Nidding aldrig jeg sparer,
Naar Vaaben af Rust monne gaa itu;
For mere end for Ære jeg fægter nu,
For Ragnhild den fagre.

Saa styrt da Nidding, (var Guttorms Svar)
Og med fordoblede Kræfter

Han rasende ind paa Herr Rolf nu fa'r,
Der ei blev munter derefter;
Thi Hjelmene blev knuset, Stigboilen gled,
Og Rolf blev slaaet af Hesten ned
For Ragnhild den fagre.

Jeg Livet skjænker dig (saa oplod
I Hast Herr Guttorm sin Stemme)
Jeg aldrig gyder en Faldens Blod,
Og vil dig lade fornemme:
At Guttorm er ædel; og overalt
Han vil ikke dræbe den Mand som faldt
For Ragnhild den fagre

Nu flyver Guttorm til Ragnhild hen.
Og synker i hendes Arme;
Hans matte Øine faa Glands igjen,
Hans Kind nu blusser af Varme;
Og venlig han favner den bedste Mø,
Han ønsker at leve, som vilde dø
For Ragnhild den fagre.

Den blege Maane, Forelskedes Ven,
Beskinner speilklare Bølge,
Og Ragnhild vandrer til Glommen hen,
Hvor ingen hende monn' følge.
De Bølger i Floden løb mindre snar,
og Maanen ei glindsende tilforn saa klar
For Ragnhild den fagre.

Herr Rolf mismodig nu vandrer om,
At dræbe mangeslags Tanker,
Til Glommens Bredde han ogsaa kom,
Og der hel sorrigfuld vanker,
Nu møder han Ragnhild, og finder glad
Sin Elskov forvandlet til bittert Had
For Ragnhild den fagre.

Du aldrig blive en Guttorms Brud!
(Var alt den nedrige talte):
Han Ragnhild greb, og styrtet sig ud,
Hvor Strømmen Hvirvler malte.
Den graadige Bølge sit Skjød oplod
Og sørgende Maanen bag Skyer stod
For Ragnhild den fagre.

Da fandt en Fisker skjøn Ragnhilds Lig,
Og Hagen jordede sin Datter;
Tildøde Guttorm nu gremmede sig;
Al Dagens Spøg og Latter
Blev standset ved en saa bedrøvet Sag,
Og Glommen hyler den Dag i Dag
For Ragnhild den fagre.

No. 114.

Der stander to Gjenter paa højen Loft.
Der stander to Gjenter paa højen Loft,
Aa vende seg lige i Nor;
Fæk dem se et Skjip komma seilendes,
Tre Grever der ombor.

Den alleryngste Greve,
Som der paa Skibet var;
Han vilde med mig sig trolove,
Endog saa ung han var.

Og Ridderen sagde til Tjeneren sin:
Tag dig og mig en Hest;
Saa skulle vi begge ride,
Til den Jomfru som vi har fæst.

No. 115.

(Sammenlign 227 og 270. og N. V. og St. 2den Udg.
Pag. 27.)

No. 121.

Grivilja hun sad i Guldvæven og vov
Den hvide Melk udaf Brysterne stod,
He ja!

No. 122.

Hoskold.

Hoskold han slo sund Fela si, han Hoskold,
Hoskold han slo sund Fela si, han Hoskold,
Kjøpte Toskillings Stumpen,
Aa Brennevinsdunken,
Aa Flatbrødleiven.
Aa Kjinneklingen aa Lefsa.

::: Dansa du med din unge Brud,
Din Skræling, :::
::: Dæ eg ha lova deg,
Ska eg holla deg,
Snus og Tobak,
Og Brennevin og lidt Vælling. :::

::: Ingen tror saa smuk en Datter,
Som jeg har. :::
::: Kjækt staar hun
Og net gaar hun,
Og Kjinker slaar hun,
Og Frier faar hun til Julia. :::

No. 124.

Om den her meddelte underjordiske Musik, den saakaldte „underjordiske Klippe-Konsert“ har Stadsmusikant Henrik Meyer i Kristiania leveret en Fortælling, hvis Sandhed er lovformelig bekræftet af Vitterlighedsvidner(!). Hans Ord ere: I Aaret 1695, da jeg havde været omtrent et Fjerdingsaar i Lære hos Paul Krøplin i Bergen, prøvede vi Juleaften, hvad der skulde spilles i Helligdagene. Hver Uge kom sædvanligviis en Bonde med Melk og Smør til min Læremester. Mens Bonden ventede paa Penge for sine Varer, stod han og lyttede opmærksom til paa Musik-Prøven. Da sagde min Læremester smilende: Idag faar du ingen Penge for dit Smør og Melk, thi du har faaet Betaaling nok ved at høre til. Aa, sagde Bonden, et lidet Stykke Vei fra min Gaard i Klipper-

ne tætved hører jeg saamen hver Julaften det som er meget bedre. Herover blev Bonden udleet af min Læremester og af Kantoren, Organisten, som ogsaa vare tilstede. Ja, ja — sagde Bonden — ville Herrerne i Aften komme, saa skulde de blive overbeviiste om, at jeg taler Sandhed. Da Prøven var endt, blev man efter nogen Betænkning enig om at gaa ud til det bestemte Sted. Da det var henimod Midnat, kom Bonden og sagde os at det nu var Tid til at gaa til Bjerget. Jeg maatte gaa med og da det var meget koldt medtog jeg en Flaske Brændevin. Da vi havde siddet et Kvarters Tid paa Bjerget bleve vi utaalmodige og spurgte Bonden, hvor længe vi vel skulde sidde der? Han bad os at vi endnu maatte have lidt Taalmodighed. Kort derpaa begyndte det at klinge i Bjerget, som om det var tæt ved os; Først blev en Akkord anslaaet; derpaa angaves en Tone for at stemme Instrumenterne; nu fulgte Forspillet paa et Orgel, straks derpaa hørte vi Syngestemmer, Zinker, Basuner, Violiner og andre Instrumenter, uden at Noget lod sig se. Da vi længe havde hørt til, udbød Organisten i fuld Iver: Tilhøre I Gud, saa lad Jer se; men tilhøre i Fanden, saa hold dog op engang! Straks blev det stille; men Organisten faldt om som af Slag, idet Fraaden stod ham af Næse og Mund. I denne Tilstand bare vi ham ind i Bondens Hus og tildækkede ham vel i Sengen. Om Morgenen kom han til sig selv igjen og fulgte med os tilbage til Bergen, hvorhen vi naaede meget tidlig, thi Stedet, hvor vi havde hørt denne selsomme Konsert, laa ved Bjerkelands Kirke, kun en Mil fra Byen.

No. 125.

(Se No. 272.)

No. 131.

(Se Landstad Pag. 346.)

No. 132.

(Landstad Pag. 564. Saml. No. 178.)

No. 133.

(Landstad Pag. 594.)

No. 135.

(Landstad Pag. 639.)

No. 137.

(Landstad Pag. 370. Saml. No. 176 og 183.)

No. 138.

(Brorsons Svanesange.)

No. 151.

(Saml. No. 212 og 261.)

Hjer Lovmand red sig under Ø.

Herr Lovmand red sig under Ø,
Danser i vel min skønne unge Viv.
Han fæstet stolt Ingerlild saa ven en Mø.
Hun maatte vel være min.

Hør I stolt Ingerlild under Ø,
Hvor længe vil i bie mig Mø.

I otte Vintre fulde,
Den niende om jeg skulde.

Der otte Aar forgangne vare,
Stolt Ingerlild længtes saa saare.

Stolt Ingerlilds Brødre gaar sammen i Raad,
Vi ville gifte vor Søster i Aar.

Vi ville give hende rige Herr Tord,
Hand har mere Sølv end Herr Lovmand Jord.

Han har mere Guld paa Brystet sit,
End Herr Lovmand i forgyldene Skrin.

Han har mere Gods i Arken,
End Herr Lovmand Jord i Marken.

De drukke Bryllup i Dage fem,
Ikke vilde Bruden til Sengs i dem.

Den sjette Dag ad Kvælde,
Da toge de Bruden med Vælde.

Skal jeg nu til Senge gaa,
Da følger mig først til Høielofts Bro.

De ledde stolt Ingerlild paa Høielofts Bro,
Hendes Øine stod' ad salten Fjord.

Hisset ser jeg Seglene gule og blaa,
Dem sydde jeg med mine Finger smaa.

Havde jeg mig en fuldtro Ven,
Did vilde ride hen og snart igjen.

Hør du Her Peder kjer Broder min,
Drag hen til Stranden for Søster din.
Han fæstet stolt Ingerlild saa ven en Mø.
Hun maatte vel være min.

(Peder Syvs Kjæmpeviser.)

152.

Støtsefang i Bryllaups i Uag i Uafdris.

Fyste Kvellen.

Giv mig Lyd saa vil jeg sjunge
Brudgommen en Æressang.
Jeg har ogsaa Maal og Tunge,
Svare vil jeg dig en Gang.

Hvormed stemmer du da i?
 Brudens Dyd med Harmoni.
 Se vor Brudgom han er dydig,
 Som er sagt om Abraham.
 Da er hun som Sara lydig,
 gjør ei sin Herre Skam.

Kjömeistarn.

Han som David har et Hjerte,
 Og mod os saa venhig er.

Brursvein.

Hun som Ester kan al Smerte,
 Tage fra sin Slægtninge.

K. Han som Pauli Dyd er hos

B. Hun fortjener Judiths Ros,

K. Aldrig er saa deilig Kone,
 Manden er jo Hovedet,

B. Saa er Kvinden Mandens Krone
 Derfor er de Begge et.

K. Gud gjør ham som Josefs Lykke
 Fordi han gudfrygtig er,

B. Hun som Asenoth skal smykke
 Hannem med den Dyd hun bær;

K. Vor Brudgoms Skaal vi drikke om,

B. Bruden Skaal skal ej staa tom;

K. Gud giv, han mon vel og længe
 Leve i Velstand og Fred,

B. Gud giv, hun maa ikke trænge
 Efter Brød og Lykke med.

Arö Kvellen.

K. Gud som Ægteskab indstifter
 Velsignelsen gir disse to,

B. Giv deres Ager, Eng og Drivter
 I Lyksalighed maa gro,

K. Gid de Livets Frugt maa faa,

B. Gid de frem i Dyder gaa.

K. Gud lad Kjærligheden blive,
 Deres bedste Glædens Brød;

B. Giv dem Lykke mens de leve,
 Og tilsidst en salig Død.

No. 155.

(Se No. 109.)

No. 157.

(Saml. No. 13.)

Daa e va ein gut.

Daa e va ein Gut i mit søykjandø Aar,
 E ok no paa Skji ne for Bakke,
 So friskt so ei Pil i Flugten ho gaar,
 O so kvækk o so gla,
 Unde Greno e sat
 O um ingjin Ting ba.

So kom dæ ein Ørre o settø se trygt
 Paa ei Grøn te o leike o kurrø,
 So tok e mi Reflø so friskt taa min Ryg,
 Fekk Høna o sjaa
 I Snjøe ho gaar,
 Du æ mi ska e spaa!

E Refla let sige o Ørrin ei skaut
 O tænkto: Ko æ dæ so mejrø?
 Ho stakkar ska syrgjy før Makin æ dau,
 Nej i Grønskogens Bo
 Sko de leva i Ro
 O maka se so tvo.*)

So kom dæ ein Bergjutul laskandis fram,
 Han brumla o skølv uttaa Sinne:
 Ko ha Fugladn giort de?
 Sa Trøllø ve me.
 Nej førhast inkje de:
 Imot Graabein kri'r e.

Drep Graabein sa Trøllø, e gjevø de Løv,
 Min Gut, du ska vist bli beløntø;
 Dæ so vil ska' de, ska trast bli dit Rov,
 O i grasrikø Dal
 Mæ di Gjontø du ska
 Njotø Fre i dit Val.

*) Fra Aadalen er dette Vers saaledes:

Mit Sigte je tapte, den je 'kji skaut
 Je tænkte der æ vel fleire,
 Den Høna ho sørger for sin Make skuldø dæ.
 Uti Kjærligheds Ro
 De skulde parras de to
 Aa leva i Ro.
 Treitrarerita trei.

No. 158.

Døln.

Døln gaar paa Gatun
 Alt me sit uslø Smør o Smør;
 Ko vil du ha før Smørø dit,
 Endaa dæ æ so traatt o kvitt?
 Hej hop kon falleriral lalla,
 Endaa du æ ein Dø.

O tiø Skjelling Morke,
 Dæ ha e tænkt o faa o faa;
 Dæ likøvæl e by de sju,
 Du faar kje meir, dæ e kan tru.
 Nei hop kon falleriral lalla,
 Endaa du æ ein Dø.

No. 160.

Skjön Anna.

De Røvere vilde stjele gaa,
 Saa langt i fremmede Lande,
 Saa stjele de bort den Konges Barn,
 Den Jomfru hed skjøn Anna.

De førde hende i fremmed Land,
 En Hertugs Søn tilhaande,
 For hende saa meget Guld gav han,
 Den Jomfru hed skjøn Anna.

De vare tilsammen i otte Aar,
 Sju Sønner tilsammen monne fange,

For hendes Dyd og Ydmyghed,
 Blev den Herre en Konge.

Den Herre var af Mekelborg Land,
 Af Fyrstelig Blod og Stamme,
 Kongens Dotter af Engeland,
 Var solgt ham selv tilhaande.

Der otte Aar forgangen var,
 Hun kunde det mærke og kjende,
 At han vilde sig en anden fæste,
 Forlade vilde han hende.

Skjön Anna gaar for hans Moder at staa,
 Moder sagde hun Frue,
 Vil I eders Søn bede om,
 At han vil mig trolove.

Jo saamend da vil jeg saa,
 Jeg vil det gjerne gjøre,
 Han lover sig aldrig nogen Jomfru,
 Der mig kan kjærer være.

Den Fyrstinde gik for sin Søn at staa,
 Konning sagde hun Herre.
 Hvor lenge vil du leve saa,
 I Slegfredslevnet mere.

Du skal love skjøn Anna din Viv
 Din ægte Brud at være,
 Og da bliver eders Sønner syv,
 Til ægte Børn med Ære.

Nei saamend Moder gjør jeg ei,
 Hun er af fremmede Lande,
 Hendes Forældre kjender jeg ei,
 Hun er mig solgt ihaande.

Den Herre lod Breve gaa ud,
 Ja Bryllupsbreve skrive,
 En anden fæste sig til Brud,
 Hans Dronning skulde blive.

Skjön Anna staar i Høieloft,
 Hun hørde de Ridderes Røste,
 Give det Gud Fader i Himmerig
 Mit Hjerte maatte brøste.

Skjön Anna slaar i Høieloft,
 Hun hører de Ridderes bolde,
 Hjelp nu Gud Fader i Himmerig,
 Jeg maatte min Kjærest beholde.
 (Peder Syvs Kjæmpeviser.)

No. 163.

(Norske Viser og Stev 2den Udg. P. 63.)

No. 164.

Uteruife.

Jeg neppe tolv Aar var,
 Jeg misted Mor og Far.

Jeg fik dog ikke at lære,
Saa vel som mange Flere,
Som har sin Far og Mor,
Indtil de blive stor.

Farvel da Far og Mor!
Farvel, mine Søstre og Bror!
Farvel min Slægt og Venner!
Nu maa jeg redeligen vandre.
Jeg løfter paa min Hat,
Og byder dem Godnat.

Du siger du er fri
Fra Falskhed og fra Svig.
Du er jo saa beblandet
Som Skummet staar paa Vandet,
Det aldrig stille staar
Men røres Dag og Aar.

Naar Andre glæder sig,
Da maa jeg græmme mig,
Mit Hjerte, det maa bløde;
Jeg sørger mig til Døde,
For dig, min kjære Ven,
Du tog min Glæde hen.

Er du da blank som Guld,
Og jeg er sort som Muld,
Een Frihed vil jeg eje:
At vandre mine Veje!
At gaa, hvorhen jeg vil,
Det selv mig hører til.

No. 166.

(Norske V. og St. 2den Udg. P. 108.)

No. 167.

(Se No. 36.)

No. 168.

(Saml. No. 75 og 221.)

No. 169.

(Se No. 271.)

No. 175.

(Landstad P. 651.)

No. 176.

(Se No. 137 og 183, og Landstad Pag. 369.)

No. 177.

(Sammenlign No. 214 og 262, der har samme Omkvæd.)

No. 178.

(S. No. 132.)

No. 179.

(Landstad Pag. 559.)

No. 181.

(Se No. 203 og 267.)

No. 182.

(Se No. 131.)

No. 183.

(Se No. 137 og 176.)

No. 185.

(Brorsons Svanesange.)

No. 201.

Hjer Pæder.

Herr Peder han red sig ud at meide,
Det blaaser kalt Veder ifraa Sjøen,
Alt efter sin Søster at leite,
Blaaser kalt, kalt Veder ifraa Sjøen.

Da han kom til viden Strand,
Fik han se Havfrua den skjøne Madam.

Og aldrig har e seet en saa ven Madam,
Som denne Havfrua den skjøne Madam.

Og har du aldrig seet saa ven en Madam,
Jeg haver en Terne langt venere end jeg.

Og kan eders Terne for mig gaa frem,
Saa giver jeg hende mine Guldringe fem.

Kan eders Terne for mig fremgaa,
Saa giver jeg hende min Ganger graa.

Hav selv, hav selv eders Ganger graa,
Eders Terne kan gjerne for Eder fremgaa.

Den Havfrua gik sig i Steinstuen ind,
Saa kaldte hun frem Guldternen sin.

Og skal jeg nu for en Ridder fremgaa,
Som ikke har seet Solen paa femten Aar.

Saa havde hun paa sig en Silkesommersærk,
Som femten Havfrua havde gjort sit Mesterværk

Saa havde hun paa sig et Armbaand af Guld.
Jeg troer vist den Ridder skal være dig huld.

Saa gav hun hende en Guldkande i Haand,
Som hun skulde skjænke skjøen Ridderen af.

Og aldrig saa ta'er jeg Guldkanden af din Haand
Førend du siger mig Faderen din.

Og Konge i Engeland er Faderen min.
Hans Dronning Guldritta kjær Moder min.

Er Konge i Engeland Faderen din,
Saa stande vi her to Søsken saa fiin.

Saa sætter han hende paa Gangers Bag,
Saa rei de heimat med et frit Mag.

Den Havfru venter i Dage tre,
Hendes Terne kom ikke igjen udi de.

Den Havfrua venter i Dagene fem,
Hendes Terne kom ikke igjen udi dem.

Den Havfrua gik sig paa Storebrua frem,
Det blaaser kalt Veder ifraa Sjøen.
Saa sprak hu sund i Stykker fem.
Blaaser kalt, kalt Veder ifraa Sjøen.

No. 202.

Han Tarald.

(Aadalen.)

Han Tarald skulde paa Skytteri gaa,
Det dages se no san trareritra,
Saa tok han Refla mæ Hyltere paa;
(Ta hit Krute mit du sa'n),
Han Tarald ligger i Lunden i sit Legje.

Han Tarald gik sig litt lenger frem,
Det dages o. s. v.
Saa møtte han der ein Skræddersvein,
(Æ du Byrse-sme du sa'n).
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik se litt lenger frem,
Det dages o. s. v.
Saa fækk han sjaa den Haren sprang,
(Fly inkje saa fort du sa'n.)
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik o. s. v.
Det dages o. s. v.
Da fækk han sjaa den Bamsen sat;
(Se der sit'en du sa'n.)
Han Tarald o. s. v.

Saa la'n Byssa alt oppaa ein Kvist,
Det dages o. s. v.
De fyste Skøte saa skaut han mist,
(Aa hei aa hei om je raakt 'en no sa'n.)
Han Tarald o. s. v.

Saa la'n Byssa alt oppaa ein Krok,
Det dages o. s. v.
Saa skaut'n Bjørn i Hjerte Rot,
(Jamen raakte je'en no sa'n.)
Han Tarald o. s. v.

Han Tarald gik se alt oppaa ein Gar,
Det dages o. s. v.
Saa stuf'n paa Huve i ei Kamarssval,
(Fifønskjin ko vont her lukta sa'n.)
Han Tarald ligger i Lunden i sit Legje.

No. 203.

(Saml. No. 181 og 267.)

Han Ole.

Han Ole tjente i Konningens Gaard,
Der tjente han for Klæder og for Føde;
Saa fik han et Brev ifra Rosende-Lund,
Som siger at hans Kjæreste var døde.

Her Ole han træder for Kongens Bord,
Han gjorde al den Tjeneste han kunde;
Saa bad han Kongen om at faa Lov,
At reise udi Rosenlunden.

Og Kongen han giver Hr. Ole til Svar:
Det kan jeg nu slet ikke gjøre,
Men sig mig kun et eneste Ord,
Hvad har du udi Rosenlund at gjøre.

Tidend' er kommen paa denne Hædersdag,
Hvorover mit Hjerte mon bløde,
Der er kommet et Brev ifra Rosenlnd,
Som siger at min Kjæreste er døde.

Aa kjære Hr. Ole du maa ej græde saa,
Det var da ikke mere end en Kvinde,
Det kunde vel skikke sig saa i mit Land,
At du kunde faa den ypperste Grevinde.

Af alt det som Kongen kan have i sit Land,
Slet intet jeg vil nu have,
Men jeg vil reise til Rosenlund,
Og følge min Kjærest til Graven.

Og du er den troeste jeg har i mit Land,
Af Alle mine Grever og Baroner,
Og dig vil jeg give en duelig Skjænk,
Af hundrede norske Kroner.

Hr. Ole han sadler sin Ganger rød,
Den røde var saa fager og saa snilde,
Saa rider han over de nordiske Fjeld,
Saa hurtigt som en Rind kunde flyve.

Hr. Ole han kom nu til Rosenlund,
Der bandt han sin Hest ved en Støtte,
Saa gik han straks i Ligstuen ind,
Hvor Fruer og Jomfruer monne græde.

Hr. Ole han gaaer i Fruerstuen ind,
Han vred sine Hænder saa saare,
Og hvert et Sandkorn som paa Gulvet laa,
Det væded' han med sine Taarer.

Hr. Ole han satte sig ned paa en Stol,
Ret ligesom han vilde sove,
Sin sorgfuld' Sjel befaled' han Gud,
Og derpaa opgav han sin Aande.

Saa la de dem tilsammen paa et Bord,
Og Kisten var gjort udaf Marmor,
Der hvile de tilsammen til sidste Dommedag,
De sove i hverandres Arme.

No. 204.

(Saml. No. 256.)

Hjndrafeifen.

Gutter og Gjenter stille sig i en Ring. En
Gjente gaar ind i Ringen og synger. (1) Hun
tager en Gut ind i Ringen til at være Hjort;
(2) berører hans Haar og sætter Hat paa ham.
Ringen gaar nu omkring. (3) Hjorten tager en
Gjente til sin Hind (4) og naar denne er bort-
taget og gjemt, synger han, mens Ringen sid-
der. (5) Naar han har fundet sin Hind, syn-
ger han igjen (6). Naar Alle have været Hjort
eller Hind, begynder den første Sanger igjen.

No. 207.

Laafften fo den Uonde trassa i Taarne.

Styggølaatten.

Ettø ei gamalø Rispe so skuldø den Styggø
eigøng upi eit Taarn i Kjøbenhavn ha hulla
ein Laatt, so dei no laatø friskt paa Langhørpa,
o so heite Styggølaatten.

No. 208.

Um Gjenta, so vildø gjiftø se.

E vil ingjin Speløuann ha,
Taa e kan inkji dansø;
Men e vil me ein Skræddar ha,
So søyma fine Kransa.
Hej hopsia falelila, hei hopsia faleli lalala,
Hej hopsia falelila.

Nej e vil ingjin Skræddar ha,
Daa maa e persø Kluta,
Men e vil me ein Slaktar ha,
Daa faar e fine Stuta.

Nej e vil ingjin Slaktar ha,
Daa maa e skrapa Tarma,
Men e vil me ein Bryggjar ha,
So faar e Øl i Kanna.

Nej e vil ingjin Bryggjar ha,
Daa lyt e skjylø Tynner;
Men e vil me ein Prestmann ha,
So skrifta me fraa Synder.

Nej e vil ingjin Prestmann ha,
E ha kje manga Synde;
Men e vil me ein Snikkar ha,
Daa faar e nya Sengje.

Nej e vil ingjen Snikkar ha,
Daa maa e slipø Høvla,
Men e vil me ein Skomakar ha,
Daa faar e nye Støvla.

Nej e vil ingjin Skomakar ha,
Før han ha Bek paa Finge,
Men e vil me ein Gullsme ha,
For han ha Ring paa Finge.

O Mednadn, ner han staar up,
Daa staar han ve mi Siø,
O krusa up min gulø Lökk:
Statt up, mi veslø Pikø!

E æ so lystygø o gla,
No ha e Kjærest fønnø,
E haapa o e meina dæ,
At e ha Spelø vønne.
Hej hopsia falelila, hei hopsia faleli lalala,
Hej hopsia felelila.

No. 209.

(Landstad Pag. 70.)

No. 210.

Kan eg nu slet inkje di skjøne Dotter faa,
Saa visselig maa eg ut af Land og Rike gaa,
Og leve der af Sorgen alene.

Jo visselig ska du nu mi skjøne Dotter faa
Aa inkje tar du no af Land og Rike gaa,
Men lev saa med hende i Æren.

Saa tog de deres Heste, saa tog de deres Hund,
Saa møter di hverandre uti den grøne Lund,
Aa siger der hverandre deres Mening.

No. 211.

(Se No. 259 og 74. Se ogsaa Landstad Pag. 826.)

Den store Kraaka.

Mann han reiste at Bejteskog,
Hei fala' at Beiteskog,
Saa fekk han høyre den Kraaka gol,
Hei fala lideli lideli lalala.

Aa Mann snudde sin Gangar omkring,
Saa reiste han heimat te Garen sin.

Aa Kjæringa taalaa te Mann saa,
Haatt kjem du heimat saa snøgt ette naa.

Aa Mann taalaa te Kjæringa si,
Her æ ei Kraake, som drepa me vi.

Kjæringa taalaa mæ Forstand,
Kraaka drep ingen kristen Mann.

Aa Mann han spændte sin Baaga ve Kne,
Saa skaut han Kraaka, saa ho datt ne.

A Hua fekk han tolv Par Sko,
Aa du maa tru at Kraaka va go.

A Kjøte fekk han fuldt eit Kjær,
Aa du maa tru han levde væl.

Aa Nebben hadde han te Tønnetapp,
Aa Augo hadde han te Kjøleknapp.

Aa Kløen hadde han te Møkjagreib,
Aa Tarma hadde han te Snørareip.

Aa Fua hadde han te Drykkje Krus,
Han drak saa mangt et bra Manns Rus.

No. 212.
(Se No. 151.)

No. 214.
(Saml No. 262. Landstad Pag. 431 og 437.)

No. 218.
(Ländstad Pag. 278.)

No. 219.
(Saml. No. 275. Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 65.
og Landstad Pag. 694.)

No. 221.
(Saml. No. 75 og 168.)

No. 224.
(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 25.)

No. 225.
(Peder Dass.)

No. 226.
(Saml. No. 157 og 113.)

No. 227.
(Se No. 115.)

No. 228.
(Norske V. og St. 2den Udg. p. 76.)

No. 229.
(Norske V. og St. Pag. 94.)

No. 232.
(Brorsons Svanesange.)

No. 248.

Haran.

(Ringerike.)

Je va no mej saa liten en Hara,
Haa vont haver je gjort Mennisken!
I Skauen maa je tusle og fara,
Saa plager dom Haran om Vinteren.

Saa sæter dom op baade Snuru aa Stok,
Aa der maa je kvile min arme Krop.

Saa bær dom me for Kokka inn,
Saa knuger dom a me mit goe Skinn.

Saa sæter dom me paa Steikespit,
Saa dypper dom me i Rømme aa Feitt.

Saa lægger dom me paa gjylne Fat,
Saa bær dom me inn for større Stas.

Mine Bein saa kaster dom paa Soppel Ris,
Haa vont haver jeg gjort Mennisken!
Saa kommer aller Sjela mær te Paradis;
Saa plager dom Haran om Vinteren.

No. 249.

Han Dave o en Jon.

Han Dave han sigla paa salten Sjø,
I Verden o bu;
Han Jon kjemø ette paa turre Landjord.
Her æ e sa en Jon,
For rauande aa riø mæ rauø Gullsno,
E gaar mæ sa en Jon.

Han Jon o en Dave gik over ein Mo,
I Verden o bu,
Han Dave han gret, men han Jon han lo,
Skamme de, sa 'n Jon.
For rauande aa riø mæ rauø Gullsno,
E gaar mæ sa en Jon.

No. 250.

Ho Guro.

Kjenne du ho Guro den lystigø Kvinne,
Ho kunna baka, veve o spinnø,
Frisk so ein Kar ho sannøle tøldi,
Ho va i Færes-Vege o kjørdø,
Ho va inkje rædd, for o stande paa Mejo,
Ho kunna sela Merre si eja.

Ho kunna so let paa Skjø o rennø,
Ret so dei Kara so inkji æ seinø,
Flink so ein Kar ho va uti Stakken,
Ho kunnø kjøyrø Lassø i Bakkin,
Ho kunna gjera Hest-Sko o Slea so nye,
Ho kunna klyppø si Trøjø taa Tye,

No. 253.

Haugadanfen.

Dæ va ain Skjyttar, so gjik over ain
Aas; so'n kom paa Aasen, so kom dæ ait
Kvendfolk te o; so skjøute en nok dæ, at dæ
va eit underjordisk Kvendfolk, eit Hauga-Kvend-
folk. Dæmæ va'n inkji gjift, o so va o so in-
døle vakker. So tænkt' en ve se sjøl, at en
skuldø taka ho. Ho hadde so indøle snillø ei
Felø, so ho gjik let o spelte paa, o so va dæ o
Veten han gjik paa Skjø, o ho gjik trøyelaus;
o so haddø ho so indøle fint eit Haar. So tok
han ut Børsa si daa, o so vildø skjøte over ho.
Der varst' en var dæ, at dæ gjik ein gamalø
Mann ette hennø; han hadde so lang ein Nase,
at han rokk ratt inni Ryggen hennø; so varst
en so ræddø dei, at 'n inkje tøldø skjøte hennø,
at han skaut atti Vere afsies derifraa. Dæmæ

so gjik ho taa Vege derifraa, o so gjik han den
lange Aasen over. So 'n kom øystast paa Aasen
so skaut 'en ein Smell at igjen. Saa hadd' en
ein Bror austi Ettendali aa han høyrðø den
Smellen endaa dæ va ei hælø Mil derifraa. So
sa'n dæ Bror hass: no æ min Bror anten sintø
eldaa ræddø. Han høyrðø dæ va ein overna-
turleg Smell so han inkje haddø høyrðø slikø
Smell før. Da 'n kom heimat te sin Bror, daa
va 'n so reint vrinsk aa ræddø taa se, at dæ
va fælø Ting.

No. 256.

Jøføseik.

(Saml. No. 204.)

Ordene til 3die Vers der ere udeladte i Samlingen
ere følgende:

Dyna unde Dyna paa,
Skuldø du set ko gøt dei laag,
Kjystø o klappa, toko i Fang,
Dei tyktø Natte va inkje lang,
Sovo te langt paa Dagen.

No. 258.

Lilt Kjersten.

Lilt Kjersten lilt Kjersten traa Dansen mæ meg,
Eg vender meg om,
Et Par sylvspendte Sko e gjeva ska de,
Eg venter at ingen skal kjenne meg.

Lilt Kjersten, lilt Kjersten traa Dansen mæ meg,
Ein silkesydd Serk e gjeva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Mit halve Land og Rike e gjeva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Min ejen Saan e gjeva ska deg.

Lilt Kjersten o. s. v.
Mit eje Liv e gjeva ska deg.

Saa tro ho den Dansen baade lett og kaatt,
Eg vender mig om;
Aa Kongens Liv saa har o faatt,
Eg venter at ingen ska kjenne meg.

No. 259.

Saml. No. 211 og 74.

No. 261.

(Se No. 151 og 212.)

No. 262.

(Se No. 214.)

No. 263.

Kjære mi Dotter du tænder i eit Ljos,
Ho ho ho ho ho ho,
Naa æ dæ komme Tjovar i vort Huus,
Filivi, filivi, filiva fa fa filevi, filivi, filiva.

Der er inkji Tjovar i kons Hus,
Dæ va berre Katten, som spente ett' ei Mus.

Mann stappa Saan sin ne i ein Sekk,
Saa bar en han burt til ein Møllar Bekk.

Som dæ no lej um Kvelden fram paa,
Ho ho ho, ho ho ho,

Saa tok den Sekken te krabbe aa gaa.
Filivi, filivi, filiva fa fa filivi, filivi, filiva.

No. 264.

(Landstad Pag. 605.)

No. 267.

(Saml. No. 181 og 203.)

No. 268.

(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 79.)

No. 270.

(Se No. 115 og 227.)

No. 271.

(Se No. 169.)

No. 272.

(Se No. 125.)

No. 275.

(Se No. 219.)

No. 276.

(Norske V. og St. 2den Udg. Pag. 97.)

No. 278.

(Brorsons Svanesange.)

Springdands.

Hedemarken.

Nº1.

Allegretto.

The first system of the musical score for 'Springdands' consists of two staves. The upper staff is in treble clef and contains a melody of eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef and provides a harmonic accompaniment with chords. A dynamic marking of *p* (piano) is placed below the first few notes of the upper staff.

The second system continues the piece. It features a triplet of eighth notes in the upper staff, marked with a '3' above the notes. A dynamic marking of *mf* (mezzo-forte) is placed below the middle of the system.

The third system continues the piece. It features another triplet of eighth notes in the upper staff, marked with a '3' above the notes.

The fourth system continues the piece. It features a dynamic marking of *p* (piano) at the beginning, followed by a *f* (forte) marking in the middle, and another *p* marking towards the end.

The fifth system continues the piece. It features a dynamic marking of *f* (forte) in the middle of the system.

The sixth system concludes the piece. The upper staff continues with a melodic line, and the lower staff provides a final harmonic accompaniment.

Moderato quasi Andante.

Halling.

Hallingdal.

Nº2.

mf p

mf

p

f

p f

Allegretto.

Springdands.

Hedemarken.

Nº3.

f

p

f FINE *p*

D.C.

Moderato. **Halling.**

Nº4.

f *p*

mf *p*

4

Allegretto. *sf* *sf* **Springdands.** *sf* *sf* **Hallingdal.**

Nº5. *mf*

p

mf *f*

Springdands. Hallingdal.

Allegretto. **Springdands.** **Aamot i Österdalen.**

Nº6. *f* *dim*

f *dim*

Springdands. Aamot i Österdalen.

FINE. *p*

cresc. *f*

D.C.

Allegretto. **Springdands.** *Aamol.*

Nº7.

mf *p* *mf*

p *mf* *p*

f *p* FINE.

cresc. *f*

p

D.C.

Nº 8. *Moderato.* **Halling.**

p

f

7

Nº9.

Moderato. **Halling.** Valders.

f Su - u - li - u - li du su - u - li sut - tam sut - tam sut - - tam dei, su - u - li - u - li

du su - u - li sut - tam sut - tam su - u - li du su - u - li su - u - li dei du *p* o. s. v.

cresc.

Nº10.

Andantino. **Der stander et Slot i Østerrige. x)** Valders.

Der stan - der et Slot i Ö - - ster - ri - ge, som er saa vel be -

(X Melodien hertil tilhører egentlig Salmen "Gud Fader udi Himmerig" saaledes som denne synges i Slidre i Valders.

- pry - - det med Sölv og med det rö - de Guld, med ud - hug - ne Ste - ne og Mu - - re.

Allegretto.

Dæ va eigöng ein Kung'e.

Valders.

Nº11.

Dæ va ei - göng ein Kung' - e, fraa En - ge - land han kom, han had - dö ei Prind.

ses - - sö so dei - - li o so skjön. Dæ va ein Mat - - tros so stel - - te se

um, han fræ - ga skjön Prind - ses - sö vil du ha - va me te Mand, Mand.

Moderato.

Veslø Gjenta.

Valders.

Nº12.

Blan - kö Daa - sin o Mas - sing Pe - pa, her æ Gjen - ta, so Gu - ten han li - ka.

Sörg i - - kji, graat i - kji, bær de 'kji il - - lö, her ska du faa de ai Gjen - tö smil - lö.

Moderato.

Den Ti e va ein liten Gut.

Valders.

Nº13.

mf Den Ti' e va ein li - - ten Gut paa mit fjur-tan-dö Aar, p paa

mf Skji o-vör Bak-kin e ren- - - dö, so kjekk so no-kon i Nö-ri kun-na gaa, ja so fro o so gla un-de

f Grö - - en e sat o um Ja - - - kji e ba, trei tra-ra-ri-ta tra-ra-ri-ta tra-ra-ri-ta - - - trei.

Andante.

Der gjik tvæ Systa.

Valders.

Nº14.

mf Der gjik tvæ Sys-ta burt mæ ei Aa, Lin - dan, p dei vil - dö vas-kö-se mf

f li - - ka, dae va daa, dae va ei stolt Jam - - fra mæ Tvín-ga.

Moderato.

Baadn-Laatt.

Valders.

Nº15.

p Bis - sam, bis - sam Baad - - ne, Gry.ta hæn.gö i Jöd - - - ne, ko - ka full taa Riu.mö.graut

crese.
aat dei ves - lö Baad - - ne; Færn han si - tö o har - pa Ködu, Mo - re ho blæ - - sö i vak kert Hödn,

f Sys - te ho si - tö o spin.nö Gull, *p* Bro - ren gaar i Sko - ge, ja - ga öl - lö vil - - lö Dyr. Æ han kvit, so

crese.
kjöyr' en hit, æ han graa, so lat' en gaa æ' ti brun i Bo - ge, so lat' en gaa i Sko - ge.

Andantino. (*a*)

Baadn-Laatt.

Valders.

Nº16.

p Bis - sam, sul - lam laa - ver i - lul vog.gö me för ein Kav - ring; in - gin Kav - ring

ska du faa, för sko me le - ta Vög - ga staa o le - ta so Baad - nö graa - - tö o

(b)

le - ta so Baad_nö graa - tö. Ro i Land du li - - ten Mainn, ta - - ka li - - ten Gut i Fang, e

veit in - kji kos me kaa - ma te Lauds, Fug - - lö - fot o Fi - - skö - not, up - paa den för -

crese. *mf* *p*

vil - lan - dö Eng sprin gö Gjen tud' n i Flæng. La in - kji Gjen tud' n lök - kö de burt, du so æ so

mf (c)

li - ten ein Gut. So - ri ro - ri, gödt Baadn, Ma - ma spin - nö blaatt Gaadn; Pa - pa blaa - ser i (Garn)

p

Hödn, Bror min ka - sta Ködn, Sy - ste ni gaar i Buk - ke - skog, Buk - ken gaar i Brun - - de

crese. *f* *dim.*

i dei grö - ne Lun - - de o san - ka Gras mæ Mun - de, o san - ka Gras mæ Mun - de.

Andante.

Baadn-Laatt.

Valders.

Nº17.

mf

Ba - ka Ka - ka sö - tö dup-pö hö ni Flö - tö; kom hit sko me pik - kö næ ei li - ti Sük - kö,

cresc. *f* *dim.*

kom hit næ ein Tit - ti - li - on o næ ein li - ten Væt - spoa; hu - - skn up i Ba - - kar - - övdu.

Langebergs Laattn.

Allegro non tanto.

AAT LANGLEIKE ELL LANGHÖRPUN.

Valders.

Nº18.

f

FINE. *p*

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#). It contains a series of eighth-note chords and single notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature, featuring a piano accompaniment of eighth-note chords.

The second system continues the piece. It includes a dynamic marking of *pp* (pianissimo) in the bass staff. A dashed line labeled *8va* indicates an octave transposition for the final notes of the system.

The third system features several accents (>) over notes in both staves. A horizontal dotted line is drawn above the system.

The fourth system concludes with a dynamic marking of *8va* and the instruction *D.C.* (Da Capo) in the bass staff.

Moderato.

Lua-Laatt.

Valders.

Nº19.

The fifth system begins with a piano dynamic marking of *p*. The upper staff contains a melody of eighth notes, while the lower staff provides a harmonic accompaniment with chords.

The sixth system features a triplet of eighth notes in the upper staff, marked with a '3'. The lower staff continues with chordal accompaniment.

cresc.

dim. *rit.* *pp*

Allegretto.

Dyreparten.

Valders.

Nº20.

p

Kom Bro - - der, vil du gaa med mig; jeg gjer - - ne gaar med dig af -

cresc. *p*

- sted i Skog og Mark at ja - - ge; det gi - - ver os god Tids - - - for -

cresc. *p*

- driv, thi Gud tør Lyk - - ken saa be - gje, vi Løn faa for U - ma - ge.

Vivace.

Fanteguten.

Aadalen.

Nº21.

Den Ti e skuld' te Kungs - ru aa fri, den Ti e skuld' te Kungs - ru aa fri,

daa set - te e burt Fil - le - hu - va mi, Fe - la - aa Hu - va tok dei te se, Hun - dan - ne skjik - ka

dei et - te me; gla va no e aat Bris - ke - hau - gen kom, gla va no e aat Bris - ke - hau - gen kom,

der maa du tru e frid - de mit Ruum, der maa du tru e frid - de mit Ruum.

Adagio.

Sjugur aa Troldbrura.

Hallingdal.

Nº22.

Aa Kon - gen han sted paa høi - en Loft - sval, Han saag sig ud saa vi - - de, Tet,

u - de paa den grønne Val, Der fik han se han Sju - gur mon ri - de. Sju - gur vo - ge Li - ve for Jom - fru - a

Guten aa Gjenta paa Fjeshjellen.

Nº23.

GUTEN. Go kveld, mi Ma - - - ri! her æ e, Aa Tak for sei - nas - te Lag - - - je; For

p *cresc.* *dim.*

kvar ein Leik, e gjo - re mæ de Ti Lag - - - je, For kvar ein Leik, e gjo - re mæ de fra

cresc. *dim.* *cresc.*

Vivace.

Kvel - den te ljøs - te fram Dag - je **GJENTA.** O - la kva - for kom du ik - kji för paa Kvel - den?
Knaft e bel - la haa de, Fros - ne! ou - de Fel - den,
(taaler)

mf

Læng - je e paa de ha lig - - ji stum - da; Mæ du lig, saa sei me: kjen - ne du den Gu - ten
Au, du æ saa va - lin, flöt de um da!

Som i - fjor kom flu - gand, daa e læt ti Stu ten, Føl - de me aat Sæ - le,

la se up paa Hjel - len Aa se fi - ri Ot - tun ut att skun - da .

Allegretto.

Frieras af Ungkarn te Gjentæ .

Nº24.

Jæ sku au ha Löst taa gjif - te mej, sän. Naa jæ traf ei Gjen - te rek - ti

grei, sän. Slik ho en - te vil - le laa - te vont aa il - le, An - ten saa jæ drik - ker hel - ler

ei, sän, Skjenk en Dram, sän, Faa mæ Skäm sän, Tap di man - ge sli - ke Gut - ter fram sän.

Moderato.

Kjæringa mæ Staven.N^o25.

Kjæ - rin - ga mæ Sta - - - ven Högt o - pi Hak - ke da - - len, Ot - te Pot - ter Römme

Fi - re Mar - ker Smör, Saa kji - na Ka - ri, O - le had - de för, Kjær - rin - ga mæ Sta - - ven.

Moderato.

Alle Mand hadde Fota.

Trondhjem.

N^o26.

Al - le Mann had - de Fo - ta, min Mann had - de in - gen tok je mej Björ - ke - ro - ta

gjo - re min Mann Fo - ta, min Mann dan - sa fram, Fot i Ho - sa had - de han, lik - saa - vel som ein an - na Mann.

Moderato.

Skogmøte has Thorgjer Skjelle.N^o27.

Stus - le Sun - dags Kvel - den ein - gang för me va, Leit va dæ hei - me le - - - va;

Ty - - tin - gen va gjor, aat Sko - gen struk e sta, Næ - ver - skruk - ka tok ti Næ - - - va.

eresc.

Knaft e kom-min va ti Ulv - hus - da - len traang, För e byd - ja höy - re naa - go der som saang

p *mf*

Maa - - le - - tyk - tes me, Dæ e kjend - tes ve, Agt paa det - ta laut e gje - - va.

Andante con moto.

Tostein .

Kragero .

Nº28.

Aa Tos - stein ta la te Sta - ven sin, han Tos - - - stein, Aa

mei - ne du J - sen bær me heim, sa Tos - - - stein J Knell i knell i knelldrande Fraa - sten.

Andante.

Den første Guldtærning.

Nº29.

Den för - ste Guld - tær - ning, som o - ver Bor - det råndt, skjøn Jom - fru - en hun

tab - - te og lil le Baadsmand vandt. Vi leg - te og vi spil - te Guld - tær - ning .

Moderato.

Den vesle Gutten.

N^o30.

Den ves - - le Gut - ten - op - paa Bak - ken mæ blaa - e Trøi - a aa Snor om

Hat - ten, Han fri - er tel mej. Aa lat 'n frie, han ska faa bi - e, tel

Ro - gen bli - ver mo - gen, aa vek - ser som Sko - gen, Da gjif - ter jej mej.

Andante con moto.

Dæ bur ein Gaugve.

Hallingdal.

N^o31.

Dæ bur ein Gaug - ve her ut - i Kro - ken mæ sto - re Au - go aa Lort i
(en rig Mand)

Bro - ken, han har ei Dot - ter paa san - re Vis aa Fol - ke ha ø te Narr aa Glis.

Moderato.

Lev vel saa vil e sigja.

Hallingdal.

N^o32.

Lev vel saa vil e sig - ja aa saa let - ta e paa min Hatt, aa saa sig - je al - le vakkre

Gjen-ter ei go aa ei ro-leg Natt, aa saa sig-je al-le vakkre Gjen-ter ei go aa ei ro-leg Natt.

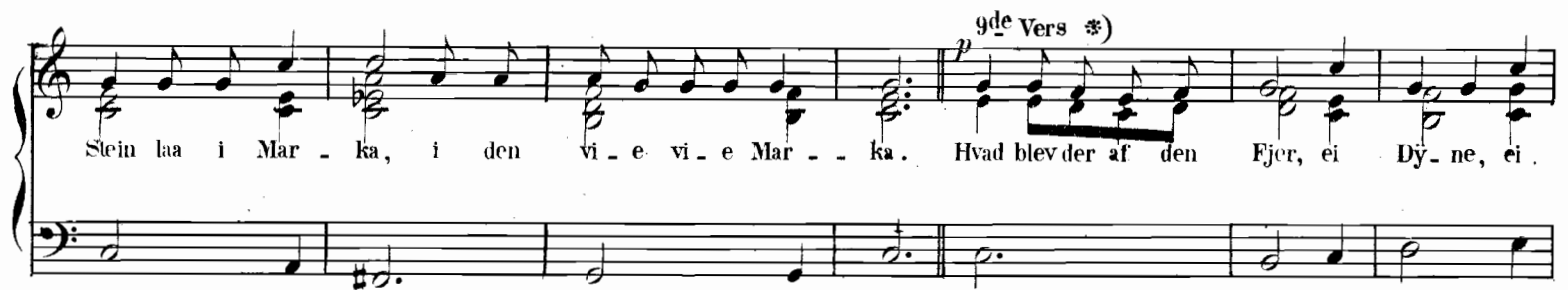
Nº33. Allegretto. **Der var engang ein Stein.** Hedemarken.

p 1ste Vers *f*

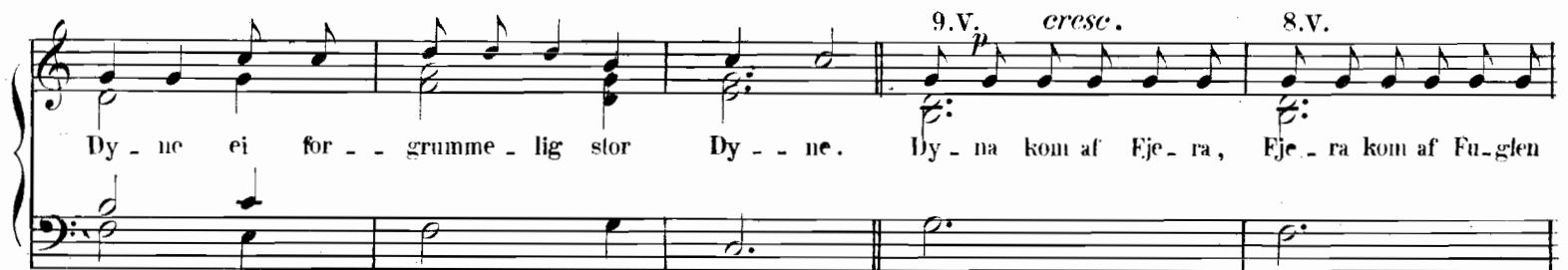
Der var en-gang ein Stein, ein Stein, ein Stein, ein for-grumme-lig stor Stein.

9de Vers *)

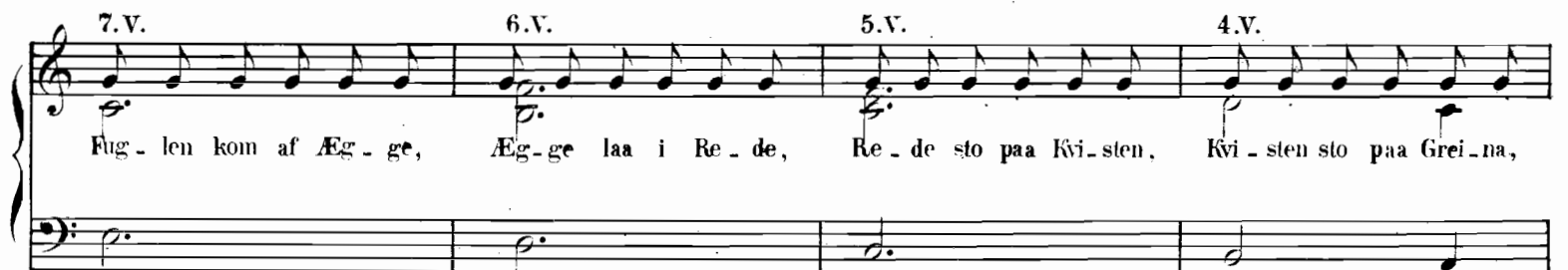
Stein laa i Mar-ka, i den vi-e-vi-e Mar-ka. Hvad blev der af den Fjer, ei Dy-ne, ei.

9.V. *eresc.* 8.V.

Dy-ne ei for-grumme-lig stor Dy-ne. Dy-na kom af Eje-ra, Eje-ra kom af Fu-glen

7.V. 6.V. 5.V. 4.V.

Fug-len kom af Æg-ge, Æg-ge laa i Re-de, Re-de sto paa Kvi-sten, Kvi-sten sto paa Grei-na,

3.V. 2.V. 1.V.

Grei-na sto paa Tree Tree sto paa Stein, Stein laa i Mar-ka, i den vi-e-vi-e Mar-ka.

*) I det 2^{det} og følgende Vers forandres Spørgsmaal og Svar i første Deel overensstemmende med Fortsættelsen i anden Deel fra det tilsvarende Tal.

N^o34.

Bon - den han sku i Skø - ven gaa, Der saa han den Mik - kel kom - me.

Vil du naa sel - ja Hu - en din - te Fo - der op - un - der Lu - en min te Ju - la.

Moderato.

Opsang.

Hardanger.

N^o35.

Der stan - - der en Jom - fru ved Van - - den - post og ö - - ste det Vand saa

kol - de a ha ja ja og ö - ste det Vand saa kol - - - de

Andantino.

Aksel og Valborg.

Hitterdal i Thelemarken.

N^o36.

10.V. Kom vil i - hu min un - ge Bred J - - dag mon jeg dig fæ - - - ste Aa

jeg skal rei - se fra Lau - - det ud for frem - me - de Her rer at gjæ - - - ste. Men Lyk - - ken ven - der sig ofte . om.

Andante.

Der sto no tre smaa Barn.

Hitterdal. 23

Nº37.

Der sto no tre smaa Barn paa Gra - ven aa gret, den ei - - ne gret

Taa - - rir, den an - dre gret Blo, den tre - a gret si Mo - der u - taa sor - tan Jord.

Andante.

Bejarblakkin.

Sillejord i Thelemarken.

Nº38.

Der sat tri Kjerrin - ger m - der ein Stein, dei tre - - a Guldsko, dei

ska - pa den He - sten af Man - ne - bein. Saa vi - - e fa - ra dei Löyn - dar - ro.

Moderato.

David aa en Jo.

Sillejord.

Nº39.

Da - - vid, han rei - ste o - ver Mo paa ei Øyk, i Ver - den at bo, saa

fik han no se saa vak - ker ei Møy, dæ æ mi sa' en Jo. Je rö - den til -

- si - ger den rö - de Guld - snor, i Ver - den at bo, Ja - gud - nok sa' en Jon.

Andante.

Solfager.

Sillejord.

Nº40.

Dei stöyp - te Gull - kryss - sen i Sol - fa - gers Haand, mæ de Vi - ve va saa

ungt, at ho skal ve - ra kjen - de i fremmin - de Land. Mej ty - ster i Lun - den ut - ri - - - de.

Andantino.

Idde Hermo.

Sillejord.

Nº41.

Dæ va ld - de Her - - mo dæ fy - ste han spret - te Tunn; Au - go spe - la paa Tav - le - bo -
(Tænder)

re, aa Hug - jen i Jom - fru - gas Fang. Men en - naa æ kje fa - gra - ste Lil - jo - vimui - -

Andante.

Asmund Fregdegjævar.

Sillejord.

Nº42.

p Dæ va Ir - - lands Kong - gje bold, han ta - - la te si - - ne
cresc.

Menn, hvem skaa nor i Trol - - le - bot - ten aa hen - - te mi Dot - ter i -
dim. rit. p

heim; Æ dæ in - - gin Da - - gjen. *dim.*
cresc. rit. f

Moderato.

Unge Raamund.

Sillejord.

Nº43.

Dæ bur naa ein Bon - de in - kje langt her - i - - - fraa, ein som hei - ter.

Stein; han he - ve seg det Sö - nin - ne tolv, men in - gjia æ sli - - ke som.

ein. Aa dæ æ ful - la eg sa' n un - ge Raa - - - mund.

Andantino

Flanar-Ormin.

Sillejord.

N^o44.

Eg va no meg saa li - ten ein Gut, eg gjæt - te Fe un - de Li - e, saa

kom den fri - - e Fla - nar - - - or - min, han mon - ne i Gra - se skri - e.

For - - di lig - ger Or - min i Y - se - land ut - i Flo - - - i.

Moderato.

Deiligste blandt Kvinder.

Raulandstrand.

N^o45.

Dei - lig - ste blandt Kvin - der! giv os der - om fuld Be - sked

Hvi saa hart du bin - der os ved El - skovs Ed? Hvad er, siig os San - den

din da frem - for an - den, Mens du gaar saa om og ve af Læng - sels - Saar? Brorson.

Lento. **Af Adams Fald.** 46-48 Salmætona fra Valders.

Nº46.

Af A - dams Fald er plát for - dær - vet, Al vor Na - tur og
Den Synds Før - gilt er paa os ar - vet, At vi maa plát for -

Sin - de. U - den Kri - sti Tröst, Der os for - löst Ha - ver fra den store
- svin - de.

Ska - de, Der A - dam i os Al - le kom, Guds Vre - de paa os lag - - de.

Lento. **Aleneste Gud i Himmerig .**

Nº47.

A - le - ne - ste Gud i Him - me - rig Væ - re Lov og Pris for al sin Naa - de

De med * mærkede Ottendedele forlænges oftest til Fjerdenedele, naar hver underlægges en Stavelse.

Der han ha-ver gjort i Jor-de-rig I dis-se sam-me naa-de-

- li-ge Da--ge, Paa Jor-den er kom-men stor Glæ-de og Fred. Menne-

- ske-ne maa vel glæ-des ved Guds Yu--dest og go-de Vil-li--e.

Krist stod op af Døde.

Lento.

Nº48. Krist stod op af Dö--de, Og frel-ste os al-le af

Mö--de; Thi vil--le vi al--le væ--re glad, Og

lo-ve vor Her-re i al-len-stad, Ky-ri-e e-leis.

Allegretto.

Springdands.

Hallingdal.

Nº49.

Allegro moderato.

Halling.

Hallingdal.

Nº50.

Allegretto.

Springdands.

Hedemarken.

Nº51.

The first system of music for piece Nº51 consists of a treble and bass staff. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The music starts with a piano (*p*) dynamic and features a series of eighth-note patterns. The bass staff begins with a bass clef, the same key signature, and time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the piece. The treble staff features a forte (*f*) dynamic and includes accents (>) over several notes. The bass staff continues with its accompaniment, showing some chordal textures.

The third system shows a change in dynamics to piano (*p*) in the treble staff. The treble staff has more complex rhythmic patterns, including some sixteenth notes. The bass staff continues with its accompaniment.

The fourth system features a forte (*f*) dynamic in the treble staff. The treble staff has a more active melodic line with many sixteenth notes. The bass staff continues with its accompaniment.

Allegretto.

Springdands.

Asker.

Nº52.

The first system of music for piece Nº52 consists of a treble and bass staff. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The music starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and features a series of eighth-note patterns. The bass staff begins with a bass clef, the same key signature, and time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the piece. The treble staff features a piano (*p*) dynamic and includes accents (>) over several notes. The bass staff continues with its accompaniment, showing some chordal textures.

mf

p

f

Allegretto.

Springdands.

Aamot i Österdalen.

Nº53.

p *cresc.* *p*

cresc. *f* *p* *f*

Fine
p

f

D.C.

Allegretto.

Springdands.

Andol.

Nº54 .

p *cresc.*

f *p*

Fine f

Moderato quasi Andante.

Halling.

Amot.

N955.

ff

p

Allegro.

Springdands.

Nº56.

Allegretto.

Springdands.

Valkers.

Nº57.

Gaar e ut elu Kvæld, fii - nõ e ein Væn, jad - dö har e Lyst te driK - kö e

drik - kö e me full, tril - la e i Köll, jad - dö faar e Löv te lig - jt let.

Moderato.

Duva sættö se paa Liljankvist .

Valders.

Nº58.

mf Du - va sættö se paa Lil - jankvist Gud at raa - de; ho syu - gö so vakkert um

mf *pp* *mf*

Je - sum Christ, Her - re Gud sen - nö ns sin Naa - de!

p

Allegretto.

Der stander et Slot i Österrige .

Valders.

Nº59.

Der stan - der et Slot i Ö - ster - ri - ge, som er saa vel be - pry - det med

Sølv og med det rö - de Guld, med ut - høg - ne Ste - ne og Mu - re.

Andantino.

Dæ æ den störste Daarleheit.

Valders.

Nº60.

p Dæ æ den stör - - ste Daar - - le - heit i Ver - - den væ - ra maa at

gi - va bort sin Kjer - - le - heit te den man ei kan faae. *mf* Hvad

tænk - te du saa man - - gen Gang, du ven - - le me mod - tok? *p* du

tænk - - te gje - - ra me stor Skam o høl - - dø de før go.

Andantino.

Baadn-Laatt.

Valders.

Nº61.

p Buri i Gjø - plo - da - lo der æ godt o gjæ - tø, der æ ing' - i Væ - tø, der gjæ - la

Gau - ken, o der væk - sø Lau - ken, der kræ - ka Svø - la høgt up - i Fø - ra, der kræ - ka

Mau - - radn høgt up - i Stau - - radn, der si - ta Svei - nadn o spik - kø paa Gull - tei - - nadn,

cresc. *mf*

der si - ta Du - - vudu bin - dø paa Gull - hu - vudn. E set - tø me paa Hus - ke - laag o hus - ka me so

gjed - - nø; set - tø burt mi Bjel - lø - kjyr, ho eit - tø raue Gull - stjer - nø. Raun ba me
(Rognen)

cresc. *f*

ri - - ø, Viern ba me bi - - ø; Bjør - kø - tøn - pøn sa, mi Fø skul - dø ko - ma te o svi - ø

Baadn - Laatt.

Allegretto.

Valders.

№62.

Brum - bra - skøn i Bum - ba, Kat - ten slær up - paa Trum - ma o

fi - - rø My - sa dei gaa i Dands, so hei - lø Jo - re ho dum - - dra.

Moderato.

Den Ti e va liten.

Valders.

Nº63.

Den Ti e va li - - ten, e in-kje kun-na gaa, e leik-to me mæ Gjen-to, so Kat-ta mæ

Straa; no tyn gjist min Fot, no graa-na mit Haar, da fel-lø me so tungt et-te Gjen-to o gaa.

p *cresc.* *dim.*

Allegretto.

Bondin o Reven.

Valders.

Nº64.

V.1. Bi, bi, sa Pon-din, nei, nei, sa Ro van, rei-se du paa Tin-ge, so

flaar dei taa de Skjin-ne, te For up-un-de Hu-va si V.2. Men e ska gje xa de Gaa-so-feitt so

my-kjy du ør-ka o e-ta, ess' e kan faa Hue di te For up-un-de Hu-va ni.

3 Hue o ha rø o mis-so, men Ma-ten faar ve-ra for vis-so e trur nok du faar Hue mi te

mf

For up - tu - de Hu - va di . 4 Up sprang Rö - vöns Sy - ste, ho vil - dö mæ Rö - vön kvi - strö,

stuar no Fan sjöl i dit Sirn, vii du no gje burt Hu - e di te For up - un - de Hu - va si.

Laugebergs Laatt'n

aat Langleike ell Langhörpun.

Andante.

Valders.

Nº65.

p

cresc.

dim.

cresc.

rit.

dim.

Skyttarn o Dyre.

N^o66.

p

Den Mus ho kjæ-mø lau-pan-dis fraa Søn-den-hei; ho vil-dø dæ Kød-nø bi-tø, ti

crec.

ho va-rei! Den Mus o dæ Kød'n dæ Kød'n i Hus, dei vil-dø den Dus-kön du-sø, ner
(vred) (Leve i Saas og Duas)

dim. Vers 7. (*)

Bon-diu faar Kød-nø i Hu-sø. Ø Skyt-tarn kjæ-mø lau-pan-dis fraa Søn-den-hei. Han

V. 7. V. 6.

vil-dø den Bjöd-'n skjö--tø, ti han va-rei. Den Skyt-tar den Bjöd'n, den Bjöd'n den

V. 5. V. 4. V. 3. V. 2. V. 1.

Graa-bein, den Graa-bein, den Hund, den Hund o den Röv, den Röv o den Katt, den Katt o den M's, den Mus o dæ Kød'n, dæ

crec. *dim.*

Kød'n i Hus, dei vil-dø den Dus-kön du--sø, ner Bon-diu faar Kød-nø i Hu-sø.

*) Ved det andet og følgende Vers ombyttes Ordene: den Mus med: den, Kat, den Röv, den Hund, den Graabein den Bjöd'n, den Skyttar, og efter Versenes første Deel fortsættes fra det angivne tilsvarende Tal i anden Deel og hid til Enden.

Moderato .

Det hendte sig i Sommer.

Valders .

Nº67.

mf

p *cresc.*

Andante con moto .

Hulder- Laatt.

Valders .

Nº68.

p

cresc.

dim.

f

The first system of music consists of two staves. The treble staff begins with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). It contains a series of eighth and sixteenth notes, some beamed together, and rests. The bass staff begins with a bass clef and the same key signature, featuring a steady eighth-note accompaniment.

The second system continues the musical piece. It includes dynamic markings: a piano (*p*) marking in the bass staff, followed by a forte (*f*) marking in the treble staff, and another piano (*p*) marking in the bass staff. The notation includes various rhythmic values and rests.

The third system of music features a piano (*p*) dynamic marking in the bass staff. The treble staff continues with melodic lines, and the bass staff provides harmonic support with chords and single notes.

The fourth system includes a crescendo (*cresc.*) marking in the treble staff. The music shows a gradual increase in volume. The bass staff continues with its accompaniment.

The fifth system contains piano (*p*) and crescendo (*cresc.*) markings. The piano (*p*) marking appears in the bass staff, and the crescendo (*cresc.*) marking appears in the treble staff. The notation includes various rhythmic patterns.

The sixth and final system on the page begins with a forte (*f*) dynamic marking in the bass staff. The music concludes with a final cadence in both staves.

Lento.

Vuggesang.

Nº69.

p

cresc.

p *cresc.*

dim.

Allegretto.

Dæ va vel inga Kat.

Trondhjem.

Nº70.

p Dæ va vel in - ga Kat, som ha Støv - la aa Hat, *f* Skru, ru

dim. rum kum hei ut - i tra - ra - ra ut - i tra - ra - ra ut - i tra - ra - ra. *p*

Huldre aa en Elland .

Moderato .

N° 71.

Gu - ten va tröyll, Saa - naar - da - geu heitt, lu - - kjé - aa faa

kvi - le tyk - tes hom for leidd, Klö - ve va tung, Öy - ken il - le sleit. For om Brek - ka steig ti
(en lang Bakke)

Væ - re, Han taa Sad - len, ned My - su - flar - skunn la, Skun - da seg saa aal eit

cresc.

vak - kert Le - go - stad, Sta - e högt og tjukt og 'blom - strott Gra - se' va; lu - gor Dy - ne smaa - kaa

p

HULDRE - KVÆE .

Andante .

bae - re . . . Statt up, statt up sjaa al - en - de Höyr Sylvstreungjum kau dön ket! Sjaa ei Hul - der!

pp

som du bren - ne Som taa Lyst - na aat de græt, Man - ge veit eg paa' de sni - ka .

Lat me bli di Gjen - te ! lu - gor som de bae - re li - ka Ha ðu Bo aa ven - te .

mf

Allegretto.

Lage aa Jo.

N^o72.

p

Han La - ge - ten - te i Kon - gens Gaar, Som da - va - no - von,

Detailed description: This block contains the first system of the musical score for 'Lage aa Jo.'. It features a vocal line in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 6/8. The lyrics are 'Han La - ge - ten - te i Kon - gens Gaar, Som da - va - no - von,'. Below the vocal line is a piano accompaniment consisting of two staves (treble and bass clefs) with a dynamic marking of *p* (piano). The piano part includes chords and melodic lines in both hands.

J - tret - ten Maa - na a - der te et Aar, Ten trutt no s - a - n Jo . Aa

Detailed description: This block contains the second system of the musical score for 'Lage aa Jo.'. It continues the vocal line and piano accompaniment from the first system. The lyrics are 'J - tret - ten Maa - na a - der te et Aar, Ten trutt no s - a - n Jo . Aa'. The piano accompaniment features more complex chordal textures and melodic movement.

ou da - ska ko - ste meg rö - den Guld, ja föl - ger s - a - n Jo .

f

Detailed description: This block contains the third system of the musical score for 'Lage aa Jo.'. It continues the vocal line and piano accompaniment. The lyrics are 'ou da - ska ko - ste meg rö - den Guld, ja föl - ger s - a - n Jo .'. The piano accompaniment has a dynamic marking of *f* (forte) and shows more active bass lines.

Allegretto.

Kjölstadguten.

N^o73.

mf

Je - ljen - te paa Kjöl - stad i Fjor Me - my - e Sorg eg Møi - e; Tit

Detailed description: This block contains the first system of the musical score for 'Kjölstadguten.'. It features a vocal line in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a time signature of 2/4. The lyrics are 'Je - ljen - te paa Kjöl - stad i Fjor Me - my - e Sorg eg Møi - e; Tit'. Below the vocal line is a piano accompaniment consisting of two staves (treble and bass clefs) with a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte). The piano part includes chords and melodic lines in both hands.

syn-tes je Nö - a va stor Men je maat - te la me nöi - e; Je *p* set - te mi Lit te

Gud, Og in - gen a' u Man; Te *f* Vaa - ren je step - per vel ut, I - fraa den stemme Fan!

Andante. **Den store Kraaka.** *Kragerö.*

Nº74. *p* Aa Man han gjik te Skan - en ein - gang - Op sing - lung sing - lung - lung sing - lung - lung

cresc. lei, der saag han ei Kraa - ke aa lu va naa stor. Op *f* sing - lung sing - lung - lung lei.

Andante con moto. **Han Mass a'n Lass.** *Kragerö.*

Nº75. Han Mass a' n Las - se dei gjin - go paa Raa Try - aa hei - le Da - ge te En - de,

Koss - lein dei skul - de Bjöd - nerr faa: Me skjøt' en, s'n Mass Seer du de, sa' n Mass te o Las - se.
Aa ta - ka Huæ, s'n Lass

Moderato .

En liten Gut ifra Tistedalen.

Nº76

En li - ten Gut i - fra Tis - te daln kjör - te Fo - ra , kjör - te Bo - ra . Den
 sam - ma Dahn för e ga - mal Kjae - ring te Jo - ra , te Jo - ra ; Aa da di hen - när paa
 Baa - ra bar , saa gjör ho ja - men de som vær - re var : ja - men gol - a , ja de gjö - ra .

p *f* *dim.*

Andantino .

Astri, mi Astri.

Nº77

As - tri , mi As - tri , som ei - ne helt laa meg , Den Ti eg var deg saa in - der - lig go :
 Den Ti Du gret ko hver Gaang eg gikk fraa deg , Som Iu hver ei - na - ste Laur - dagskveld saa .
 Den Ti da va eg den gjæ - va - ste Gut , Iu - kje eg byt - te me Prest el - le Fut .

p *crese.* *dim.*

Allegretto .

Den fyste Gong eg paa Friergang gjik .

49

Nº78.

p Den fy - ste Gong eg paa

accel.

Fri - er - gang gjik , saa fekk eg kort Nei Hu var da saa lei , hu sva - ra meg , nei ! gjør

kor du vil , du faar in - te meg . Um eg ska gaa kor Lur - dagskveld , eg hæ - va - ska deg Aa

mf

tig du kuns stil , du faar meg int' lel , um du naa gaar kor Lur - dags - kveld . Den næ - ste an - den

p

Lur - dags kveldu, saa maat - te eg ut aa gaa i - gjen. Eg gjik aa eg datt, for Væ - gen va glat, eg

kom in - te fram for langt paa Nat. Aa da eg kom te Sæ - ter - li te Gjen - ta mi,

fp

eg la meg lit ne snart fekk eg aa Se, dae ljøs na i Sprunga aa Fug - lan - ne sjm - ge saa

p

maat - te eg ut aa gaa i - gjen. Eg skul - le vel føl - gja deg lit ut paa Veg, for du va hos meg

mea kjæm saa hu Mor, ser Ku - a mi staar, saa vil a ve - ta kor eg gaar. Men

vil du naa gjæ-ra som eg si-gjer deg, saa ska du faa meg. Gak heim til a Mor mæ

höf - li - ge Or, saa faar du meg baa - e mæ Serg aa mæ Bor. Saa drog eg paa meg

Ho - sa - ue kvi - te, ja kvi - te som Snjog. Saa laup eg a - sta eg ta - la fuld bra, eg

fekk aa Ja . Naa hae-ver eg at-dir vö-ri saa gla sa Gu ten .

p

pp *f*

8va loco .

rit

Moderato .

Nattergalvisen .

Hallingdal .

N^o79.

Der stan - der et Slot i Ö - ster - ri - ge , som er saa vel be -

pry - det med Sölv og med det rö - de Guld med Mar - mor - ste - ne og Mu - re .

Fruens Spiseseddel.

Kristianssands Stift.

Allegretto.

N° 80.

1^{de}v.

mf

Hvad skal Fru-en i Li-ve ha den för-ste Dag? Et Par hol-land-ske

4^{de}v.

4^{v.}

Du - er. Hvad ska Fru - en i Li - ve ha den fjor - ten - de Dag? Fjor-tenMun-ker med

p

13^{de}v.

12^{te}v.

Ha - ter paa ; tret - ten Mun - ker med Kap - per paa ; tolv Kar - le som e - re slag - ne;

cresc.

11^{te}v.

10^{de}v.

9^{de}v.

el - le - ve Pi-ger som e - re be-drag-ne; ti Tön - der tyndt Öl; ni Sva-ner med de - res Dum;

f

8^{de}v.

7^{de}v.

6^{te}v.

5^{te}v.

ot - te Ma - jo-rer med de - res Ka - lun; syv Se - no - ber; seks PundSkover og fem Finger Flesk;

p

4^{de}v.

3^{de}v.

2^{de}v.

fi - re Pöl-ser og tre Ka - pu - ner; te ParÆn-der og Föd-der-ne med og et Par hol-land-ske Du - er.

cresc.

f

Andante. **Almægtig Gud.**

Hallingdal.

Nº81.

Al - mæg - tig Gud vor Fæ - dres Her - re A - bra - ham, I - saks, Ja - købs Gud,
som Him - mel, Jord har skabt med Æ - re og demmed Pragt staf - fe - ret ud.

Af - grun - den ved dit Ord er la - vet, be - seg - let til din Lov er Ha - vet.

Andante.

Dæ æ so fagert i Finneslotte.

Vossevangen.

Nº82.

Dæ æ so fa - gert i Fin - nes - slot - te aa sit - ja Brur; dar æ daa fa - grar i Mjøl - de -

ljet - le, dar ski - ne so fa - gert ei Mor - go - sol, snil - da, hon - fru, til - ta til - ta til - til - tu.

Allegretto.

Skomagereen er en fattig Mand.

Sohim i Thelemarken.

Nº83.

Sko - ma - ge - ren er en fat - tig Mand; for Guds Skyld glem ik - ke ham. Han track - ker Læ - ret

ud med Tæn - ger, gri - ber i med beg - ge Hæn - der. Fat - tig, fat - tig, mi - ne Ven - ner fat - tig.

Andantino.

Aksel og Valborg.

Hitterdal i Thelemarken.

N^o84.

De leg-te Gulda-vel ved bre-den Bord til Lyst og Glæ-de med Al-le, de Fru-er

p

tven-de med Æ-re stor saa im-der-lig Le-gen mon fal-de; thi Lyk-ken ven-dersig of-te om.

cresc. *dim.*

Con moto.

Ridder Valivan.

Sillejord i Thelemarken.

N^o85.

Der bur ei Gjen-te her-up i By, dæ in-kje an-na

Gul-le, dæ ho-mon-ne-sy; fæ Va-li-van sei-lar aar-log.

Moderato.

Drost Peter.

Sillejord.

N^o86.

Moderato .

Haugebonden .

Sillejord .

Nº87.

Aa da va den hei - la - ge Jol - ef - tans kveld , aa Bon - den vil - de burt fin - ne

Li - mar , aa daa han kom seg i Ro - sens Lund , daa höyr - de han kor Hauge - bonden

ri - mar ; snil - lan - du , da ly - der ut paa Bo - nor , mar Pau - ge - bonden dan - sar aa ri - mar .

Moderato .

Christ gjeva eg va der .

Sillejord .

Nº88.

Christ gje - va eg va der so So - li ren - ne up , Christ gje - va . eg va der eg

vil - le , saa skul - le eg lei - te min Kja - ra - ste up , um ho - va i Væ - ra aa

fu - ue; um Sum - ma - ren, aa Sum - mar aa Eng aa al de Smaafug - læ dei sju - ge .

Andante con moto .

Bejarblakkin .

Sillejord .

Nº89.

Ber sat tri Kje - rin - gar un - der ein Stein, dei tre - a Guld - sko, dei

ska - pa Blakkjen av Man - ne - bein, saa vi - e fa - ra dei Löyn - dar - or .

Andantino .

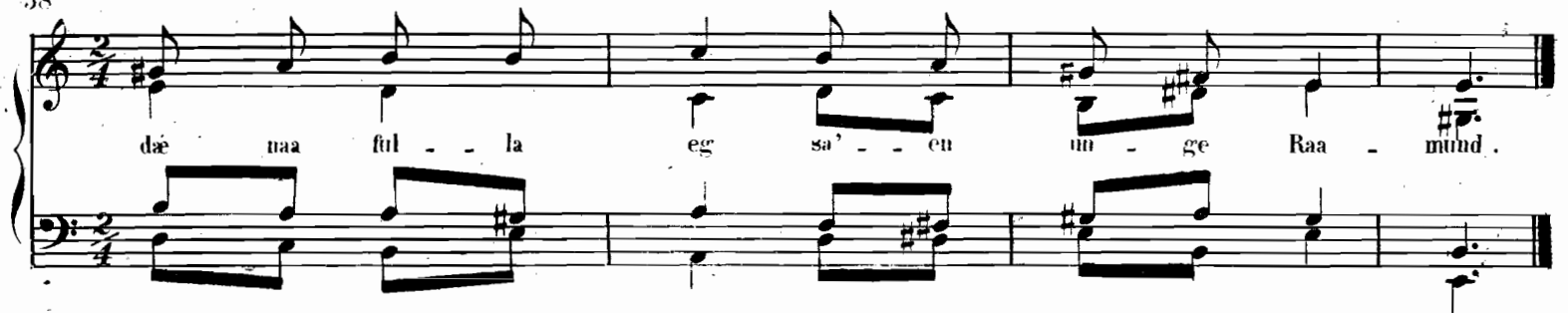
Unge Raamund .

Sillejord .

Nº90.

Dæ bur naa ein Bon - de in - kje langt her - i - fraa, aa han som hei - ter naa

Stein, aa han he - ve seg dei Sö - nin - ne tolv, men in - gjin æ sli - ke som ein. Aa

dæ naa ful - - la eg sa' - - en un - ge Raa - mund.

Allegro.

Mit Belte.

Sillejord.

Nº91.

Dæ va ein Søn - dags Mor - gen - gang, eg sil - le te Kjer - ke

ri - e, saa balt eg i - kring meg Bel - te mit, dæ sto meg saa snaalt kring Li - ve. For Tom

dei - li - ge meg aas . saa Bel te mit i - kje kjen - ner du meg i - kje kjen - ner eg deg.

Folkvar Lomandson .

Mo i Thelemarken .

Nº92.

Dæ va aar - le om Mor - go - nen, So - le hur ry i

Da - - lar, up steu - de Folk - var Lo - mand - son, leg - ge paa for - gyl - te

Sa - lar. Rid - da - ren vaa - gar han Li - ve sit for den Jom - fru.

Andante.

Den store hvide Flok.

Hitterdal i Thelømrøken.

Nº93.

Den sto - re hvi - de Flok vi se, Som tu - sind Bjer - ge
Det er en Hel - te - Ska - re, som Af lin den sto - re

fuld af Sne. Med - Skov om - kring Af Pal - me - Sving, For Tro - nen. Hvo - er
Træng - sel kom Og har sig toed, I Lam - mets Blod, - Til Him - lens Hel - lig -

de? Der hol - de de nu Kir - ke - gang Med u - op - hör - lig Ju - belKlang, I
dem.

höi - - e Kor, Hvor Gud han bor Blandt al - - te Eng - les Sang.
Brønsø.

Lento.

Krist laa i Dödens Baande.

94.95. Salmætøna fra Valdørs.

Nº94.

Krist laa i Dö - dens Baan - - de For vo - re Syn - der gi - ven,
Han er i - gjen op - stan - den. Bar os det e - vi - ge Lev - net
dest sin.

At vi skul - le al - - tid væ - re glad, Han - nem tak - ke og pri - se i

Al - len - stad, Og sijn - ge Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja!

Lento.

Den som mig föder.

Nº95.

Den som mig fö - der, Det er Gud min Her - re, Mig fat - tes ei hvad -

min Nöd - förl mon - væ - re, Paa grøn - nen Eng gjør han mig Ro og Li - se,

Og kvæ - ger mig med Vånd, Som han mon vi - - se, For sit Navns Skyld han

og min Sjæl om - ven - der, Og naa - de - lig den ret - te Vei mig kjen - der.

Allegretto.

Springdands.

Bergen. 61

Nº96.

The musical score consists of six systems, each with a piano (treble) and bass (bass) staff. The key signature is two sharps (F# and C#), and the time signature is 3/4. The piece is marked 'Allegretto'. Dynamics include *mf*, *p*, *cresc.*, and *f*. The piano part features a rhythmic melody with eighth and sixteenth notes, while the bass part provides harmonic support with chords and single notes. The score concludes with a final cadence in the piano part.

Springdands.

Nummedal.

Allegretto.

Nº97.

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. It begins with a quarter rest followed by a series of eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, featuring a piano (*p*) dynamic and a series of chords and single notes.

The second system continues the piece. The upper staff shows a continuation of the melodic line. The lower staff features a *cresc.* (crescendo) marking, with the accompaniment becoming more complex and dense.

The third system shows a change in dynamics. The upper staff has a forte (*f*) dynamic. The lower staff has a piano (*p*) dynamic marking, with a melodic line in the bass clef.

The fourth system continues with a forte (*f*) dynamic in the upper staff and a steady accompaniment in the lower staff.

The fifth system features a piano (*p*) dynamic in the upper staff and a *cresc.* (crescendo) marking in the lower staff.

The sixth system concludes the piece with a forte (*f*) dynamic in the upper staff and a piano (*p*) dynamic in the lower staff.

Allegretto.

Springdands .

Hitterdal i Thelemarken .

Nº98.

Allegro moderato.

Halling.

Hadeland.

Nº99.

The first system of music consists of two staves. The treble staff contains a melodic line with eighth and sixteenth notes. The bass staff provides a harmonic accompaniment with chords and moving lines. A forte (*f*) dynamic marking is placed in the right margin of the system.

The second system continues the musical piece. The treble staff has a melodic line with some rests. The bass staff has a more active line with eighth notes. A *dim.* (diminuendo) dynamic marking is placed in the right margin.

The third system shows the continuation of the melody and accompaniment. The treble staff has a melodic line with eighth notes. The bass staff has a line with eighth notes and some rests. A piano (*p*) dynamic marking is placed in the right margin.

The fourth system features a melodic line in the treble staff with eighth notes. The bass staff has a line with eighth notes. A *cresc.* (crescendo) dynamic marking is placed in the left margin.

The fifth system continues with the melodic and accompaniment lines. A forte (*f*) dynamic marking is in the left margin, and a *dim.* (diminuendo) dynamic marking is in the right margin.

The sixth system concludes the page with the melodic and accompaniment lines. A piano (*p*) dynamic marking is in the left margin, and a forte (*f*) dynamic marking is in the right margin.

Springdands.

Allegretto.

Grundset.

Nº100.

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of two sharps (F# and C#) and a 3/4 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic and features a melodic line with eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment with chords and single notes.

The second system continues the piece. The upper staff shows a melodic line with a crescendo (*cresc.*) leading to a forte (*f*) dynamic. The lower staff provides a steady accompaniment. The dynamics then decrease to mezzo-forte (*mf*) in the final measure of the system.

The third system features a melodic line in the upper staff and a harmonic accompaniment in the lower staff. The dynamics are consistent with the previous system, maintaining a mezzo-forte (*mf*) level.

The fourth system shows a melodic line in the upper staff and a harmonic accompaniment in the lower staff. The dynamics start at forte (*f*) and then decrease (*dim.*) to piano (*p*) in the final measure.

The fifth system continues with a melodic line in the upper staff and a harmonic accompaniment in the lower staff. The dynamics start at forte (*f*), decrease (*dim.*) to piano (*p*), and then increase back to forte (*f*) in the final measure.

The sixth system concludes the piece. The upper staff has a melodic line that ends with a double bar line. The lower staff provides a final accompaniment with a forte (*f*) dynamic, also ending with a double bar line.

p

f

Moderato.

Valders.

Nº101.

Her dan - sa A - do o her dan - sa E - do, Ik - ke - ko, Bib - bö - ro, Bib - bö - ro o Ran - so,

Ka - lö - munk o Dan - so, Run - ken min o Raadsmænd o et - te kjæm en Glas - mand. So dan - sa Ti - min o

so dan - sa Tu - tin Tu - ti - bak, Ba - ki - spæl, Stub - bi - rub, Kjæ - ring - stub, Ar - mo för En - da.

Allegro moderato.

Halling.

Valders.

Nº105.

mf Ha du 'kji hop - pa, so hop - pa du væl no, vö - re du 'kji ga - lin so flaug du 'kji

so ha du 'kji hop - pa, so hop - pa du væl no, vö - re du 'kji ga - lin, so flaug du 'kji so str - li

ul - lam sur - li du sur - li ul - lam sur - li du sut - tam sur - li - te dut - tam

sur - li - te dut - tam sur - li - te dut - tam sur - li - te du sur - li - te sur - li - te du - i.

Moderato.

E tente hjaa ein rikö Mann.

Valders.

Nº106.

p 1. E teu - te hjaa ein ri - kö Mann, so ri - kast kuu - na ve - ra. Tvær Hö - no

had - dö han, den ei - nö gån me, vil du ve - ta, ko Hö - na mi ho ei - - -

cresc.

- te o. Hö - na ei - te Bøl - le - ru paa Ty - sko. E ten - te hjaa ein

ri - kö Mann so ri - kast kum - na ve - ra. Tvo Uk - sa had dö han; den; ei - no gån

me; vil du ve - ta, ko Uk - sen min hau ei - - te: Uk - sen ei - te

Bau - li - graa, Kjy - re ei - te Kry - ple - hnyt, Buk - ken ei - te Bret - te - spæl, Gjei - te ei - te

Ræm - jar - berg, Sau - en ei - te Trip - - trap, Gaa - se ei - te Lang - - hæls,

Ha - nin ei - te Nat - te - gal o Hö - na ei - te Bøl - le - ru paa Ty - sko.

*) tvo Hana, tvær Gjesa, tvo Saue, tvær Gjeita, tvo Bukka, tvær Kjyra, tvo Uksa.

Andante.

E stuta ein Stut.

Valders.

N^o107.

p E - stu - ta ein Stut, *cresc.* e - ven - ta me ein Gut kom - ma
dim. no - ran - te, e kok - tö Prim, han hög - dö Ve o laag hja me paa Hatts - stö - le.
p

Lua-Laatt.

Andante.

GJYGRE ROPA TE MANN.

Valders.

N^o108.

p Høy - re du Mann, høy - re du Mann, klæ paa de Bro - ke, ta
 Byr - sa paa Kro - ke o skjöt kvi - tö Fug - lad' u skjöt in - kji me;
cresc.

skjö - tö du me, al - dör i Væ - ren de Lyk - kö ska skje.

Moderato.

St. Thaamas - Klukke - Laatten.

Valders.

N^o109.

p

First system of musical notation, measures 1-4. The piece is in G major (one sharp) and 2/4 time. The right hand features a continuous eighth-note melody, while the left hand provides a steady accompaniment of quarter notes.

Second system of musical notation, measures 5-8. The right hand continues with eighth-note patterns, and the left hand has a more active bass line. A *cresc.* (crescendo) marking is placed above the right hand in measure 6.

Third system of musical notation, measures 9-12. The right hand begins with a forte (*f*) dynamic and then shifts to piano (*p*) in measure 10. The left hand continues with a rhythmic accompaniment.

Fourth system of musical notation, measures 13-16. The right hand features a piano (*pp*) dynamic and includes triplet markings (indicated by a '3' over the notes) in measures 14 and 16. The left hand also has triplet markings in measure 16.

Fifth system of musical notation, measures 17-20. The right hand continues with eighth-note patterns, and the left hand has a more active bass line with some slurs.

Brura-Laatt.

Moderato.

mf

cresc.

Valders.

Nº110.

Sixth system of musical notation, measures 21-24. The piece is in G major and 2/4 time. The right hand features a melody with a triplet in measure 22. The left hand has a simple accompaniment. The tempo is marked *Moderato.* and the dynamics range from *mf* to *cresc.* The section concludes with the tempo marking *Valders.* and the number **Nº110.**

dim.

cresc.

dim. *p*

mf *dest.*

Andante con moto.

Munkön.

Valders.

Nº111.

Dau - sö min Munk, dau - sö min Munk, dau - sö mit ty - dö - le Her - re; e ska gje - va

de ai Hüns; Mun - kön sva - ra gau - skö spönskt e dan - sa in - kji so gjed - nö.

Allegretto.

Friarn hennö Olia .

Valders. ⁷⁵

Nº112.

mf Dæ staar ain Fri - ar ut - i Ga - re, Mor lil - - la, hau hau . ko
dest.

man - ge Pæiu - ga ha - ver han, du mi Döt - te O - li - a, hem, hem .
p
pp

Andante.

En Konge hersked i Österdal.

Ringeringe.

Nº113.

En Kon - ge her - sked i Ö - ster - dal, hans Navn var Haa - gen den kjæk - ke; han

Stridsmænd hav - de for - u - den Tal, hvis blot - te Syn kun - de skræk - ke, men der - i - mod har han in

al - len Stund en Dat - ter som næv - nes i al - les Mund for Ragn - hild den fau - - re.

Moderato.

Der stander to Gjenter paa höjen Loft .

Vaage.

Nº114.

Der stan - der to Gjen - ter paa hö - jen Loft aa ven - de seg li - ge i Nor;

fek dem se et Skjip kom - ma sei - len - des tre Gre - ver der om - bor; Gre - ver der om - bor.

Sæterreisen .

Andantino .

Nº115. *p* Os har gjort kva gje - ras skul - le, *mf* ý - sta Ost aa kjin - na Smör, No staar att aa

klöv - ja Öy - kjom, set - ja Laas for Sæ - ter - dör. *p* Kor - kje fins *cresc.* dæ mei - re Fö - e

f her for Hei - e hell for Krist, *dim.* *p* Gla æ os, os slepp aat Byg - den, mei - re gla æ Ku - e vist.

Möllervisen .

Moderato .

Nº116. *p* Der sto tre Skjel - mer aa ma - ka paa Raa; *mf* Skru - ru *p* rum - pum - pei, Han

hjel - per mej for Tri - nau den lig - ger i tra - ra - ra, Kos - lein di Møl - le - reus

Dat - ter skul - le faa, De rus - ler i Ro, de tril - ler i Tro for Tri - nan - den lig - ger i tra - ra - ra .

Den gamle Main mæ den raue Hua .

Allegretto.

Bergen.

Nº117.

Den gam - le Main mæ den ratt - e Hu - a, han mein - te hau skul - le

cresc. *dim.*

Soldatens Afsked med sin Kjæreste .

Andantino.

Asker.

Nº118.

O ve mig, ve mig ar - me Mø! Du har ud - ru - stet dig, Du

Allegretto.

mf

maa - ske skal i Kri - gen dö, og hvem skal trö - ste mig? Da skal den Helt som

kom - mer hjem for - tal - le dig om mig, at jeg paa Hel - te - vis drog frem, og det skal trös - ste dig.

Zedlitz.

Der var engang en Ridder .

Hallingdal .

Allegretto .

Nº119.

Der var en - gang en Rid - der der - til en Rid - der - sön , han gjør - de til sin Fa - der saa

yd - myg en Bön om Or - lov og For - lov at rei - se ud i Ö at fæ - ste sig en Mö

Moderato .

Brurelaatt ner Brurefæle reise aat Kjyrkjun .

Hallingdal .

Nº120.

mf

Grivilja .

Moderato .

Nº121.

Gri - vil - ja lum sad i Guld-væ - ven og vov den hvi - de Melk ud - af Bry - ster - ne stod, he - ja!

Hoskold .

Allegretto .

Kristianssand .

Nº122.

Hos - kold han slo sond Fe - la si , han Ho - skold , Ho - skold han slo sond Fe - la si han

Ho - skold , kjøp - te To - skil - lings Stumpen aa Bren - ne - vins - dun - ken aa Flat - brod - lei - ven aa Kjin - ne - klin - gen aa Lef - sa .

Harald var Kong Halfdans Son .

Andantino .

Nº123.

p *p* *cresc.*

p

cresc.

Andante.

Underjordisk Musik.

Bergen.

Nº124.

First system of musical notation for 'Underjordisk Musik'. It consists of a treble and bass staff. The treble staff begins with a piano (*p*) dynamic and a *concerizando* marking. The bass staff has a *concerizando* marking. The key signature is two sharps (F# and C#) and the time signature is 2/4.

Second system of musical notation. The treble staff features a *crese.* (crescendo) marking. The bass staff continues the accompaniment.

Third system of musical notation. The treble staff begins with a piano (*p*) dynamic. The bass staff continues the accompaniment.

Fourth system of musical notation. The treble staff features a forte (*f*) dynamic and a *concerizando* marking. The bass staff continues the accompaniment.

Fifth system of musical notation. The treble staff features a piano (*p*) dynamic and a *dest.* (diminuendo) marking. The bass staff continues the accompaniment.

Allegretto.

Tordyvilt.

Thelemarken.

Nº125.

Musical notation for 'Tordyvilt'. It consists of a treble and bass staff. The treble staff includes the lyrics: "Tor - dy - viln bandt paa sit Strem - pe - band, pir - ram; saa flaug den seg ut - i Flu - gu -". The piece is marked with a piano (*p*) dynamic and a 3/4 time signature.

Allegretto.

I Hjerdalsdalen der har eg gjengji.

Hjerdal. 83

Nº130.

I Hjer-dals - da - len der har eg gjengji aa Öl aa Bren - ne - vin har eg feng - ji aa Öl aa

Bren - ne - vin har eg faatt saa læng - ji Pen - gar i Pun - gen rokk , saa længji Pen - gar i Pun - gen rokk .

Moderato .

Stølt Öli.

Tudal.

Nº131.

Haatt æ dae fe no - ko Ve - solt - ve , som a saa ti - leg
p *cresc.*

u - te saa djupt ut - i Sne? Saa il - le bli han svi - kjen mæ dei Ru - ho .
dim.

Allegro.

Herre Per.

Sillejord.

Nº132.

Her - re Per kje - me seg ri - aus i Gar i - vi / Bo - - re aa

ut sto hans Mor mæ ut - sleg - ji Haar. Dei lei - ka saa let om dei to - - re .

Herr Nikelus .

Nissedal .

Nº133.

Andante con moto .

Her Ni - ke - lus te - ner i Kon - - - gens Gaar , han ten - te sjau

Ve - - trar og saa eit Aar . Men fa - gran Fo - len og han traa - var en - - - no .

Nº134.

Allegro .

Gud bæ re os for vor Kjellarmand .

Solum .

Gud bæ - re os for vor Kjel - lar - mand , hau er nu saa be - drø - vet , han kan ikke pak - ke

Tøn - den tæt for Tap - peu den er klø - ven , vort go - de Öl det ren - der ned ; faar

Brud - gommen det at vi - de , tar han Kjel - lar - mand og sæt - ter i et Band tæt ud med Tøndens Si - de .

Nº135.

Moderato .

Hjase¹⁾n han sille te Gjestebod fara .

Lærdal .

Hja - sen han sil - le te Gje - ste - bod fa - ra , tri - um fi - rum fem , Re - ven han sil - le dei Gje - san - ue

1) Haren .

gje - te Niels Fi - skar aa Niels Fem - bur aa Per Skji - nar aa Goldmund lei - kar ma Li - ra.

En Jæger gik at jage .

Moderato .

Hitterdal.

Nº136.

En Jæ - ger gik at ja - ge, en Jæ - ger gik at ja - - ge, alt

ud - i Sko - ven grøn, ja, ja, alt ud - i Sko - ven grøn.

Paa Grönali Heje .

Moderato .

Hitterdal.

Nº137.

Haatt æ de som tyt aa al - le ti - gjer paa Grö - na - li He - - je?

haatt æ no de, som an - de - laust li - ver? men Hu - gjeu lei - kar fe - dem.

Guds Søn har gjort mig fri.

Andantino .

Hitterdal.

Nº138.

Guds Søn har gjort mig fri fra Sa - tans Ty - ran - ni, fra Syn - de - stand, fra

Lo - vens Baud, fra Dö - dens Skrak og Hel - ved Brand. Min Go - et lag - de sig i

- mel - lem Gud og mig. Sig un - der - gav min Syn - de - straf til Mar - ter, Död og Grav. Det

var den Kjær - lig - hed til mig, som er saa u - be - gri - be - lig; Saa god i - mod en

Ond fra Top til Rod; Der in - gen Ting var til Be - hag, und - ta - gen den for -

- bud - ne Smag, Med Mund og Haand ja Sjæl og Aand i Fien - dens Læn - ke - baand.
Brorson.

Lento.

Eia mit Hjerte ret inderlig.

Salmetone fra Meldalen.

Nº139.

Ei - a mit Hjer - te ret in - der - lig Ju - bi - le - rer, Med Lyst og Fryd saa glæ - de - lig Tri - um -

- fe - rer, naar jeg be - tan - ker, At Dø - dens Læn - ker Søn - der - brudt er, og Li - vet mig skjænkes af Naa - de -

Lento. **Kristus Jesus for os offret.** Valders.

Nº140.

V.1. Kri - stus Je - sus for os of - fret, Den lo - - - ve vi al - le

Krist - ne V.2. Guds Lam har i - gjen - køst si - ne Faar Kri - stus u -

- skyl - dig ha - ver for - ligt Gud Fa - der og al - le Syn - de - - re.

Lento. **Et trofast Hjerter o Herre min.** Valders.

Nº141.

Et tro - fast Hjer - te o Her - re min Skal dig til - re - de væ - re, Det lærer sig
Du mig for - lø - ste at jeg er din, Der bør dig Priis og Æ - re,

selv, Du un - der os vel, Paa Kor - set for os slogs du i - hjel, Vo - re Syn - der vil - de du bæ - re.

Et lidet Barn saa lysteligt.

Valders.

Lento.

N^o142.

Et li - - det Barn saa - - ly - ste - - ligt Er født for

os paa Jor - den; Af en Jom - fru ren og hel - lig Han vil - de os

Frel - ser vor - de, Hav - de ik - ke Guds Søn Mand - dom ta - get, Da

hav - - de vi al - le - sammen ble - ven for - ta - bet, Han er vor Sa - lig - hed al -

e - ne. Vi tak - ke dig, sø - de Her - re Je - su Krist, At du Men -

- ne - - ske vor - den est Vøg - te os fra Hel - - ve - des Pi - - ne.

Allegretto.

Springdands.

Nº143

Allegretto.

Springdands.

Bö i Thelemarken.

Nº144

f

Moderato quasi Andante.

Halling.

Thelemarken.

Nº145

mf

mf

p

Allegretto.

Halling.

Hadeland.

Nº146

Allegretto.

Springdands .

Österdalen .

Nº147

mf

Musical score for Springdands, Op. 147. The score is in 3/4 time, key of D major, and marked Allegretto. It consists of six systems of two staves each (treble and bass clef). The melody is primarily in the treble clef, featuring eighth and sixteenth notes with various ornaments and slurs. The bass clef accompaniment provides harmonic support with chords and simple rhythmic patterns. The piece concludes with a final cadence in the treble clef.

Allegretto.

Halling .

Aamot .

Nº148

mf

Musical score for Halling, Op. 148. The score is in 2/4 time, key of D major, and marked Allegretto. It consists of two systems of two staves each (treble and bass clef). The melody is in the treble clef, featuring eighth and sixteenth notes with slurs. The bass clef accompaniment consists of simple chords and rhythmic patterns. The piece concludes with a final cadence in the treble clef.

First system of musical notation, consisting of a treble staff and a bass staff. The key signature has one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The music features a melodic line in the treble and a supporting bass line.

Second system of musical notation. It includes a dynamic marking of *p* (piano) at the beginning and *cresc.* (crescendo) in the middle of the system.

Third system of musical notation, featuring a dynamic marking of *p* (piano) at the beginning.

Allegretto.

Springdands.

Aamot.

No 149

Fourth system of musical notation, starting with a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte) and a *cresc.* (crescendo) marking.

Fifth system of musical notation, featuring a dynamic marking of *p* (piano) in the middle of the system.

Sixth system of musical notation, featuring a dynamic marking of *mf* (mezzo-forte) in the middle of the system.

p *cresc.*

f

Kvaalins Halling.

Moderato.

Valders.

№150.

Sut_tam sut-de-li-ta lut_tam lut_tam dei da sut-de-li-ta lut_tam lut_tam dei da sut-de-li-ta lut_tam sut-de-li-ta

suttam sut-de-li-ta dei-da o. s. v.

1 2

Moderato.

Herr Lovmand red sig under Ö.

Valders.

Nº151.

Herr Lov-mand red sig un-der Ö, dand-sør I vel min skjön-ne un-ge Viv. Han

fæ-stet stött In-ger-lil saa ven en Mö. Hun maat-te vel væ-re min, Hun.

P.Syvs Kjæmpeviser.

Lento.

Brudesang.

Valders. BRUDESVDENDEN.

Nº152.

KJÖGEMESTEREN.

Giv mig Lyd saa vil jeg sjuu-ge Brud-gom-men en Æ-res-sang. Jeg har

og-saa Maal og Tun-ge, sva-re vil jeg dig en-gang. Hvor-med stem-mer

KJ.

du da i? Bru-dens Dyd med Har-mo-ni. Se vor Brudgom han er dy-dig,

BR. KJ.

som er sagt om A-bra-ham. Da er hun sønn Sa-ra ly-dig, gjö-rer ei sin Her-re Skam.

BR.

Andante.

Han Ola min kom nora te .

Valders.

Nº153.

Han O - la min kom no - ra te mæ gu - le Skjinn - bro - ken o Knap - pa ve Kne han

piu Allegro .

laag hjae me o gjæt - tö Fe. E kok - tö 'n Graut i Flö - te 'n flaut , e vip - pa mit

Haar o la dæ i Ring e rei - stö so heim - at te Kjæ - re - sten min .

Allegretto .

Her dansa Bakar .

Valders.

Nº154.

Her dan - sa Ba - kar o Ba - kar' ns Dreng , hei ly - stig paa Ra , hei

Pær up - i Kra , hei Pum - pö - li - lump , hei Sük - kö - li - sump , Kjær - lum - pen min .

Moderato .

St Thaamas - Klukke - Laatten .
Aat Langleike .

Valders .

Nº155.

p

First system of a musical score in G major (one sharp). The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes. A *cresc.* marking is present at the end of the system.

Second system of the musical score. It begins with a *dim.* marking, followed by a *Fine. p* marking. The right hand continues with a melodic line, and the left hand features a more active accompaniment with sixteenth-note patterns.

Third system of the musical score, starting with a *f* (forte) dynamic marking. The right hand has a melodic line with some slurs, and the left hand has a steady accompaniment. The system concludes with a *D.C.* (Da Capo) instruction.

Fourth system, labeled **Nº156.** on the left. It is divided into three sections: *Moderato .*, *Brura - Laatt.*, and *Valders.*. The *Moderato .* section starts with a *mf* dynamic. The *Brura - Laatt.* section is marked *p*. The *Valders.* section returns to *mf*. The right hand has a melodic line, and the left hand has a rhythmic accompaniment.

Fifth system of the musical score, continuing the piece. The right hand has a melodic line with some slurs, and the left hand has a rhythmic accompaniment. A *p* dynamic marking is present.

Sixth system of the musical score, concluding the piece. The right hand has a melodic line, and the left hand has a rhythmic accompaniment. A *f* dynamic marking is present.

Moderato .

Daa e va ein Gut .

Valders .

Nº157.

Daa e va ein Gut i mit söy-kjan-dö Aar, e ok no paa Skji ne for Bak-ke, so

friskt so ei Pil i Flugten ho gaar o so kvækk o sogla ou-de Gre-no e satt o um in-gjin Ting ba . m. d.

Allegretto .

Döl'n .

Valders .

Nº158.

Döl 'n gaar paa Ga-tun alt mæ sit us-lö Smör o Smör, o Döl 'n gaar paa

Ga-tun alt mæ sit us-lö Smör; Ko vil du ha for Smö-re dit end-skjönt da æ so

traatt o kvitü? Hei hop kon fa-le-li la la la end-skjönt du æ ein Döl.

Andante .

Gjætar-Slaatt .

Romsdalen .

Nº159.

p

cresc. *p* *m.s.* *cresc.* *m.d.*

dim. *m.s.* *p* *pp*

Skjön Anna .

Andantino .

Vaage .

Nº160.

De Rö-ve-re vil - le til stæ-le at gaa saa langt i fremme-de Lan-de . Döm

stæ-le-de bort et Kon-geus Barn , en Jom-fru hed - de skjön Anna .

P. Syvs Kjæmpeviser .

Ja staute Kara voro te .

Allegretto .

Nº161.

Ja stau - te Ka - ra vo - ro te allt u - ti dæ sto - re Sli - ri - gjeld .

Allegretto.

Lars Linkelifot.

Nordland.

N^o162.

'Saag du 'n Lars Lin - ke - li - fot, saag du 'n Lars i Lei - ron, saag du. 'n Lars

Lin - ke - li - fot, saag du 'n Lars i Lei - ron! Jau e saag 'n i - gaar, han kjem vel i - dag, han

træf - te os paa Vei - on; jau e saag 'n i - gaar, han kjem vel i dag, han træf - te os paa Vei - on.

Allegretto.

De'rnte greit for rektig Kjærst aa faa.

N^o163.

De'rnte greit for rek - tig Kjærst aa faa, Di, Kan je sjøl te . han je li - ker

gaa Di? Sku 'n en - te li - ke mej, saa op - klæd Pi - ke; ær - li Gjen - te er je au in - naa si!

Andante.

Tatervise .

N^o164.

Jeg nep - pe tolv Aar var, jeg mi - sted Mor og Far. Jeg fik dog ik - ke at

læ - re saa vel som man - ge Fle - re, som har sin Far og Mor, ind - til de bli - ve stor.

Moderato . .

Hör du Kari .

Nº165.

Hör du Ka - ri vil du vel bli min Æg - te - ma - ge

cresc. *dim.*

Allegretto .

Paal paa Haugen .

Nº166.

Paal si - ue Hö - no paa Hau - gan ut - slep - per Hö - nen saa lett o - ver Hau - gan sprang ;

Paal kun - ne vel paa Hö - nen fer - nem - ma Re - ven va - u - te mæ Rum - pun saa lang ; Kluk , kluk ,

kluk sa Hö - na paa Hau - gom Kluk , kluk , kluk sa Hö - na paa Hau - gom Paal han

sprang og vræng - de mæ Au - gom No tör eg in - kje ko - ma heim aat 'u Mor!

Andantino.

Aksel og Valborgs Vise.

Hallingdal.

Nº167.

De leg - te Guld - ta - vel ved bre - den Bord til Lyst og Glæ - de med Al - le, De Fru - er

tven - de med Æ - re stor, saa un - der - lig Le - gen mon fal - de; thi Lyk - ken ven - der sig of - te om.

Allegretto.

Han Mass aa han Lasse.

Hallingdal.

Nº168.

Han Mass aa han Las - se dei gjen go paa Raa Try - aa hei - le Da - ge le

En - de Kos - lein dei skul - de Bjöd'u faa: Me skjöt saen Mass Ser du de, saen Mass te o Las - se.
Aa taka Hue saen Lass destr.

Moderato..

Herr Sinclar.

Nº169.

Herr Sin - clar drog o - ver sal - ten Hav, Til Nor - rig hans Kurs mon - ne

stan - - de ; Elandt Gud-brands Klip-per han fandt sin Grav, Der van-ked saa blo-dig en Pan-de.

. Andantino.

En gammel Visetone .

Nº170.

p

Moderato.

Kjetta sett up Væven sin .

crese. Thelemarken.

Nº171.

p Kjet - ta sett up Væ - ven sin mæ lan - ge Na - sar aa vran - ge saa slo ho i baad'

f Sük - kur aa Straa, saa let ho Væ - ven gan - ge. Ha - nen fekk baa - de Buk - sur aa Rûf - le,

dim.

Hö - na fekk ei Gjei - re, yes - le Gut fekk Tur - kar - klut saa rokk in - kje Væ - ven mei - re.

Andante con moto.

Ikonn .

Sillejord .

Nº172.

p I - konn sto i Bak - kjin slo du maa tru han snør - de, Sjæ - ri le - ste, Kraaka drog aa Røy - se - kat - ten han kjør - de.

Moderato .

Fans Mars .

Thelemarken .

Nº173.

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 2/4 time signature, starting with a forte (*f*) dynamic. The lower staff is in bass clef. The music features a rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes.

The second system continues the piece. It includes a *cresc.* (crescendo) marking and a forte (*f*) dynamic. The melodic lines in both staves are more active, with some slurs.

The third system features a piano (*p*) dynamic. The bass line has a long, sustained note with a slur, while the treble line continues with rhythmic patterns.

The fourth system includes a *cresc.* marking and ends with a *Fine. f* (Fine, forte) instruction. The music concludes with a final chord in the bass.

The fifth system starts with a piano (*p*) dynamic and includes a *merzando.* (merzando) marking. There are asterisks (*) above certain notes in both staves.

The sixth system begins with a *cresc.* marking and includes *destr.* (destr.) and *sin.* (sin.) markings. It concludes with a forte (*f*) dynamic and a final melodic flourish in the bass.

p *cresc.* *canerizando.* *destr.* *sin.* *D.C.*

Moderato. **Mindre Alf.** Hjerdal.

Nº174.

Elv han æ i Nor - gje - land fød , han ly - ster der in - kje at væ - re ; han

har vel fem - ten Her - rar i Lön , han kun - de sig der - af næ - re . Fæ dæ klæ - der

Elv baa - de Stag - gel aa Hjul saa högt i - vi Ör - sund . P.Syvs Kjæmpeviser .

Allegretto. **Fillefanten.** Hjerdal.

Nº175.

Fil - le - fan - ten reis - ste seg bort aa fri , hei fa - le - lit aa

la - - la - lei , laan - te han paa seg et nyt Li - te - ri : hei fa - le - lit aa la - la - lei .

Paa Grönali-Hei .

Hjerdal .

Andante .

Nº176.

Men haatt æ no de so tyt aa æl - ler ti - gjer, paa Grö - na - li - Hei ?

Ja Fos - sen æ de, so tyt aa æl - ler ti - gjer paa Grö - na - li - Hei .

De lei - kar aa dei ri - mar, de lei - kar ei Jom - fru i Ti - mands Hu - gen saa gla - de - lig.

Brynjulf .

Hjerdal .

Allegretto .

Nº177.

I Heg - ge - li - Nu - ten der stan - der ein Tell, Bron - fo - lei löy - per lett, aa Bryn - julf han
(Fyretre)

ri - der ve Mid - nats - Bil for dæ reg - ner aa blæs nør - att un - de Fjel lo in - natt un - de Hel - lo, der lei - kar de.
(Stenhelle)

Herre Per .

Sillejord .

Moderato .

Nº178.

Her - re Per kje - me seg ri - ans i Gar i - vi Bo - re, der

sio ho - noms Mor va sveipt ut - i Maar. Dei lei - kar saa lett tun dei to - re.

Nº179.

Moderato . **Liti Kirstis Hevn .** Sillejord .

Her - re Per ri - er te Skaa - ne By, han be te Bryl - laup at paa -

- ny . Dæ vek - kjer in - gjin Aa - se li - ti af mi - ne Ar - mar.

Nº180.

Vivace . **Baanetull .** Haukelifeld .

Fö - re ri e Bru - re li - te aa tung aa saa tung, tung, tung, aa saa tung, tung,

tung, et - te kje - me Bru - gommen ga - mall aa tung, aa saa tung, tung, tung, aa saa tung, tung, tung!

Nº181.

Andante . **Herr Olaf .** Laurdal .

Herr O - laf han tje - ner i Kou g Gaard, han tje - ner der for Klæ - der og for

Fö - de , jeg vil be - de dig naa - di - ge Her - re om For - lov at rei - se til de ro - senlandske Lau - de .

Moderato.

Stolt Öli.

Hitterdal.

Nº182.

Haatt æ dæ no fæ ein ve - sol Vægt , som spring saa

lett ei Hög - tids - - naatt , aa saa il - le blei han svi - ken un - ge Raa - mund .

Andante con moto.

Paa Grönali - Hei .

Hitterdal.

Nº183.

Haatt æ - no de , som tyt aa al - der ti - gjer paa Grö - na - li - Hei ?

aa haatt æ no de , som æ de Men - ni - ske lei - ast ? fe Hu - gen lei - ka fe dem .

Andante.

Jeg vandrede i Ensomhed .

Hitterdal.

Nº184.

Jeg van - dre - de i En - som - hed i Sko - vens grøn - ne Luud , gav Agt paa de Fu - gle der de

sjun - ge ; jeg hör - te de - res Sang, som gav saa lif - lig Klang, som al - drig jeg beskri - ve kan til - ful - de.

Moderato .

Her vil bies .

Raulandstrand .

N^o185.

Her vil ti - es , her vil bi - es , Her vil bi - es , o sva - ge Sind !
Fine.

Vist skal du hen - te , kun ved at ven - te , Kun ved at ven - te , vor Som - mer ind
D.C.
Brorson .

Lento .

Gud være lovet altid .

Meldalen .

N^o186.

Gud væ - re lo - - vet al - - tid og be - ne - di - det ,

Som os selv ha - ver be - - spi - set Med sit Le - gem og med sit

Blod , Det gi - ve os Her - re Gud til Go - de . Ky - ri - e e - lei - son .

Et Barn er født i Bethlehem.

Vang i Valders.

Lento.

N^o187.

Et Barn er født i Beth - le - hem, I Beth - le - hem, Thi glæ - der

sig Je - ru - - sa - lem, Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja!

Frisk op min Sjel, forsage ei.

Valders.

Lento.

N^o188.

Frisk op min Sjel* for - sa - ge ei; Gud vil sig
At hjel - pe dig si ger han ei nei, Han trø - ster saa

nu for - bar - me, Om Kor - set er svart, I Ro - sens
vel de Ar - me,

Gaard Kan man ei al - tid dand - - se. Hvo paa Gud tror, Han

tryg - ge - lig bor, Og ta - ber ei sin Skand - se.

Allegretto.

Springdands.

Aamol.

Nº 189.

f

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It contains a melodic line with eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment with quarter and eighth notes. A dynamic marking of *f* is placed above the first measure.

The second system continues the piece with two staves. The upper staff features a melodic line with eighth notes and some sixteenth-note patterns. The lower staff provides a steady accompaniment with quarter notes and some chords.

The third system continues the piece with two staves. The upper staff has a melodic line with eighth notes and some sixteenth-note patterns. The lower staff provides a steady accompaniment with quarter notes and some chords.

The fourth system continues the piece with two staves. The upper staff has a melodic line with eighth notes and some sixteenth-note patterns. The lower staff provides a steady accompaniment with quarter notes and some chords. Dynamic markings include *Fine. p* and *cresc.*.

The fifth system continues the piece with two staves. The upper staff has a melodic line with eighth notes and some sixteenth-note patterns. The lower staff provides a steady accompaniment with quarter notes and some chords. Dynamic markings include *p* and *cresc.*.

The sixth system concludes the piece with two staves. The upper staff has a melodic line with eighth notes and some sixteenth-note patterns. The lower staff provides a steady accompaniment with quarter notes and some chords. Dynamic markings include *cresc.*, *p*, *cresc.*, and *D.C.*.

Moderato.

Halling.

Aamot.

Nº190.

p

mf

p

f

Allegretto.

Springdands.

Sigdal.

Nº191.

p *cresc.*

First system of musical notation. The treble clef staff contains a melodic line with eighth and sixteenth notes. The bass clef staff contains a harmonic accompaniment of chords. Dynamic markings include *p* (piano), *cresc.* (crescendo), and *f* (forte).

Second system of musical notation. The treble clef staff continues the melodic line. The bass clef staff continues the harmonic accompaniment. A dynamic marking of *mf* (mezzo-forte) is present.

Third system of musical notation. The treble clef staff features a more active melodic line. The bass clef staff continues the accompaniment. Dynamic markings include *p* and *f*.

Fourth system of musical notation. The treble clef staff has a melodic line with some rests. The bass clef staff has a more active accompaniment. Dynamic markings include *p* and *cresc.*

Fifth system of musical notation. The treble clef staff has a melodic line with some rests. The bass clef staff has a more active accompaniment. Dynamic markings include *p* and *f*.

Sixth system of musical notation. The treble clef staff has a melodic line with some rests. The bass clef staff has a more active accompaniment. Dynamic markings include *f*. The system concludes with first and second endings, labeled *1* and *2*.

Allegretto.

Springdands.

Österdalen.

Nº192.

The musical score is written for piano and treble clef. It begins with a treble clef staff and a bass clef staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The tempo is marked 'Allegretto.' and the piece is titled 'Springdands.' by 'Österdalen.' The score is numbered 'Nº192.' in the left margin. The first system starts with a treble clef staff containing a melody and a bass clef staff with accompaniment. Dynamics include *mf* and *dim.*. The second system continues the melody and accompaniment, with dynamics *f* and *mf*. The third system features a *dim.* dynamic in the treble and *f* in the bass, ending with 'Fine. p'. The fourth system shows a *f* dynamic in the treble and *p* in the bass. The fifth system includes *f*, *p*, and *crese.* dynamics. The sixth system concludes with *dim.*, *f*, and *D.C.* markings.

Moderato.

Halling.

Tin i Thelemarken. 115

Nº193.

The first system of music for piece Nº193 consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 2/4 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic and contains a series of eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, featuring a simple accompaniment of quarter and eighth notes. A forte (*f*) dynamic marking appears in the middle of the system, and another piano (*p*) marking appears towards the end.

The second system of music for piece Nº193 continues the two-staff format. The upper staff features a melodic line with various rhythmic values and some grace notes. A crescendo (*cresc.*) marking is placed below the staff, followed by a forte (*f*) dynamic marking. The lower staff provides a steady accompaniment.

The third system of music for piece Nº193 continues the two-staff format. The upper staff has a melodic line with some grace notes. A piano (*p*) dynamic marking is placed below the staff, followed by a crescendo (*cresc.*) marking. The lower staff continues the accompaniment.

Allegretto.

Springdands.

Nº194.

The first system of music for piece Nº194 consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one flat (Bb) and a 3/4 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic and contains a series of eighth and sixteenth notes. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, featuring a simple accompaniment of quarter and eighth notes.

The second system of music for piece Nº194 continues the two-staff format. The upper staff features a melodic line with various rhythmic values and some grace notes. A crescendo (*cresc.*) marking is placed below the staff. The lower staff provides a steady accompaniment.

The third system of music for piece Nº194 continues the two-staff format. The upper staff has a melodic line with some grace notes. A forte (*f*) dynamic marking is placed below the staff, followed by a diminuendo (*dim.*) marking, and another forte (*f*) marking towards the end. The lower staff continues the accompaniment.

Allegretto

Springdands.

Bergen.

Nº195.

The first system of music for piece No. 195 consists of two staves. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody starts with a quarter note G4, followed by eighth notes A4, B4, and C5. The bass staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp. It features a steady accompaniment of quarter notes: G2, B1, D2, and F#2. Dynamic markings include a piano (*p*) marking at the beginning and a crescendo (*cresc.*) marking towards the end of the system.

The second system continues the piece. The treble staff shows a more active melody with eighth and sixteenth notes. The bass staff continues with the same accompaniment pattern. A forte (*f*) dynamic marking is placed in the middle of the system.

The third system shows a change in dynamics. The treble staff begins with a *dim.* (diminuendo) marking. The melody becomes more sparse. The bass staff continues with the accompaniment. A piano (*p*) marking appears in the second half of the system.

The fourth system features a *cresc.* (crescendo) marking in the treble staff. The melody becomes more rhythmic and active again. The bass staff continues with the accompaniment.

The fifth system concludes the piece with a forte (*f*) dynamic marking. The treble staff has a more melodic line, while the bass staff provides a solid accompaniment.

Allegretto.

Springdands.

Aamot

Nº196.

The first system of music for piece No. 196 consists of two staves. The treble staff begins with a treble clef, a key signature of one sharp (F#), and a 3/4 time signature. The melody starts with a quarter note G4, followed by eighth notes A4, B4, and C5. The bass staff begins with a bass clef and a key signature of one sharp. It features a steady accompaniment of quarter notes: G2, B1, D2, and F#2. A piano (*p*) dynamic marking is placed at the beginning of the system.

mf p

Fine.

mf p

mf D.C.

Allegretto. Springdands. Thelemarken.

Nº197.

p f

p cresc.

mf

Nº198 Allegretto **Springdands.** Valders.

mf

p

f

Nº199 Allegretto. **Halling.** Valders.

mf Røt - nams Knut æ kaat • mjuk dæ fins in - kje no - kon, so ja - gån

ut Røt - nams Knut æ kaat o mjuk, dæ fins in - kje no - kon so - ja - gån

ut, *p* sur - li ul - - lam sur - li du, sur - li ul - lam sur - li

du, *cresc.* sur - li ul - lam sur - li du, *f* sur - li ul - - lam sur - li du.

Allegretto. **Iködn.** *Valders.*

Nº200 *mf* J - ködn sto i Engen o slo, ing - g'in Mann dæ vi - - stö, Kraa - ka ho breid - dö

Du - va ho drog, ves - lö Þjökkön kjeyr - dö, i - - mor - go so ska mit Bryl - - laup staa mæ

fi - re o kju - ö He - sta, mæ tolv o kju - ö *cresc.* Pre - - - sta sun - le ri - ö

mf sun - le gaa, ves - lö Þjök - kön ja - - ga paa, til lil lil Plom - ma.

Allegro maestoso.

Her Peder.

Valders.

Nº201.

Her Pe - der han rei - ste ut aa mei - de, det blaaser kalt Ve - der i - fra

Sjön, alt ef - ter si Sy - ster aa lei - te; blaaser kalt, kalt Ve der i - fra Sjön.

Moderato.

Han Tarald.

Aadalen.

Nº202.

Han Ta - rald skul - de paa Skjyt - te - ri gaa, det da - ga - se no s'an,

tra - re - ri - tra, saa tok en Ræf - la mæ Hyl - te - run paa; Ta hit Krute mit du san, Han

Ta - rald lig - get i Lun - den i si Le - - - go.

Andante.

Han Ole.

Valders. 121

Nº203.

p Han O - le han tjente i Kon - nin - gens Gaard, der tjen - te han for Klæ - der og for

Fö - de, so fik han eit Brev i fraa Ro - sen - de - Lund, som siger, at hans Kjæreste var dö - de.

Allegretto.

Hindræleiken.

Valders.

Nº204.

1. p Hin - den o - ver Hei - de, so læa me a - ra flei - re, Fa - ger - Hin - den

ha - va me, men Hjort ha me ling - in; so gaa me hen for kor Mands Dör o spør um Hjort æ

hei - me. 2. Statt upp Hjort, følg me me, Fa - ger - Hinden gje e - de, Han æ so strak i Ryg - ge, so

Stöl - pe staa en tryg - gö, han æ upp - rön - nin, so ei Röyr; væl va den Fe - star - möy, so han faar.

3. O væl va dei Lo - var so det - te Haa - re to - var, o væl va dæ Sy - ster, so
cresc. *cresc.*

det - te Haa - re by - ster, o væl va dæ Fin - ga smaa, so den - ne Hat - ten se - tö paa. Tre
f

p Gön - ge vil me ren - nö för Hjør - ten Hin - den kjen - ner, tre Gön - ge vil me lö - pö för
cresc.

Hjør - ten Hin - den kjö - per, tre Gön - ge vil me gaa i - kring, för Un - ge svein faar Jomfru - en sin. Kjeks
f

in - kji den yng - stö; kjeks in - kji den eld - stö, men kjeks de ei i sa - ma Ring, o

la so Lei - ken gaa i - kring. 4. Dæ bra - ka i By - o, ner Brud - menn - ad - n ri - ö, o
p

(1. forener (2. om den anden Haand.)

ner dei ri - ö al - lö - mest, daa han N. N., N. N. fæst. So len - gji ha o
cresc. *f* *p*

gjen - gji, de go - ö ha o fyn - gji. Han lei - e ho - na aa! Lyk - kens Gar, gje hen - ne Sal mæ
cresc.

Sil - kji paa. Fint Sil - kji ska ho sli - tö, der - for let ho se li - tö, godt Klæ - e skol - dö o
p *cresc.*

sli - tö, ti vild' o det - ta frei - stö; ko - ma kæm, so ko - ma vil, bur - tö æ ho N. den

ve - ne Möy. Kæm ha ho burt - ta - - ke, han N. hen - nö Li - kje. 5. Mi Bru æ
f *pp*

bur - tö ho - na, e vil et - te hen - nö gang' - a, no ra i Ve - gjo, He - le - brand o
cresc.

leg - gjo, skul - dö *p* e ho fin - nö in - kji skuld' - o sprin - gö. Kjæ - re Far o
cresc.

Mor stätt upp, la me faa Löv o lei tö. 6. Mi Bru den ha e fön - ne, raudt. Gull, dæ
ff

ha o spön - ne, o al - le sko kjys - so o al - le sko klap - - põ.

Moderato.

Kjydn gaa i Lio .

Valders.

Nº 205.

p Kjyd' - n gaa i Li - o, o So - le ho skjji - nö, Kjyd' - n gaa i
cresc.

Li - - o o So - le ho skjji - nö, o kjæ - re mi - na Gjen - to de bi - ö me der, o
f

kjæ - re mi - na Gjen - to de bi - ö me der, bi - ö me paa des - sa Klan - - te. 1
dim. *pp*

(1 Klippestykke.)

Jolöleik ette Haugakjæring'n, ein Budei-Laatt.

Moderato.

Valders.

Nº206.

p Ded' - n ded' - n Ly - klö - gut' - n, ded' - n ded' - n Bon - do - svein, e had - dö al - la

Kjyd' - n mi - na i kveld ve det - te Lei - te ne - me so ho Him - mels - fru gjekk

cresc. *f*

piu mo'lo.

at i al - lis Bei - te Ein - fö - ten, Leik - ro - sen, Bu - li - a

dim. *mf*

tempo primo.

Bu - lyk - ka, Bu - rö - sta, Bu - gaa - sa. Ein kvi - tö Met - tö - mel - lö gaar

p

at - tö bur - ti Fjel - le, Ro - sa o Dok - ka, Stor - spe - na, Spjaa - ta, Fri - gjeit o Frög - na

cresc.

rit.

Blu - kö o Aa - lö o Trip - põ o ho Lyk - la. Ri - ti - hu! Gjei - tad' - n mi - na.

f *dim.*

Laatten so den Vonde tralla i Taarne.

Allegro vivace.

Langeleiklaat.

Valders.

Nº207.

The first system of musical notation consists of two staves. The upper staff is in treble clef and the lower staff is in bass clef. Both are in the key of D major (two sharps) and common time (C). The tempo is marked 'Allegro vivace'. The first measure of the upper staff has a dynamic marking of *f* (forte). A triplet of eighth notes is indicated by a '3' above the notes in the second measure. The piece is titled 'Langeleiklaat' and 'Valders'.

The second system continues the piece. The upper staff features a melodic line with eighth and sixteenth notes. The lower staff provides harmonic support with chords and moving bass lines.

The third system includes a dynamic marking of *p* (piano) and a tempo change to *piu lento* (more slowly). The word *Fine.* is written above the staff. The piece concludes with a final cadence.

The fourth system continues the piece with a melodic line in the upper staff and a bass line in the lower staff. The music features various rhythmic patterns and chordal textures.

The fifth system includes a dynamic marking of *cresc.* (crescendo). The music builds in intensity through the system.

The sixth system includes a dynamic marking of *rit.* (ritardando) and the instruction *D. C.* (Da Capo). The piece ends with a repeat sign.

Allegretto .

Gjenta so vildö gjiftö se .

Valders . 127

Nº208.

p E vil in - gin Spe - lemann ha , taa e kan in - kji dan - - sö , men e vil me ein

Skræddar ha , so söy - ma fi - ne Kran - sa ; Hei hop - sja fa - le - li - la , hei hop - sja fa - le - li - *crese.*

- la - la - la , hei *f* hop - sja fa - le - li - la , hei hop - sja fa - le - li - la . *dim.*

Vivace .

Draumekvæe .

Skien .

Nº209.

Aa som eg kom at Kjør - kje - le - e , eg stud - de meg in at Stet - te , saa man - ge sompaamit

Bel - te saag , dei löf - te paa Hattog paa Het - te . I vil - lan Hei högtupp i Lan - di der kjenner dei meg . *rit.*

Andante con moto. **Kan eg nu slet inkje di skjöne Dotter faa.**

Bö i Thelemarken.

Nº210.

Kan eg nu slet in - kje di skjö - ne Dot - ter faa, saa vis - se - lig maa

eg ut af Land og Ri - ke gaa, og le - ve der af Ser - gen al - e - ne.

Moderato.

Den store Kraaka.

Saude.

Nº211.

Mann han rei - ste at Bei - te - skog, hei fa - la at Bei - te - skog, saa

fekk han höy - re den Kraa - ka gol, hei fa - la li - de - li li - de - li la - la - la.

Moderato.

Laugmann riðer sig under Öy.

Hjerdal.

Nº212.

p Laug - mann ri - der seg un - der Öy, dan - ser I vel mit skjö - ne un - ge Liv, han

fe - ster ho In - ge - lil saa ven ei Moy, maad' a vel va - ra mi. *p*

Kjivlemyarne.

Andante.

Andantino.

Sillejord.

Nº213.

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a 3/8 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic and features a triplet of eighth notes. The lower staff is in bass clef and contains a whole note chord. A double bar line with repeat dots is present between the two staves.

The second system continues the piece with two staves. The upper staff has a melodic line with eighth notes, and the lower staff provides harmonic support with chords and a bass line.

The third system features two staves. The upper staff includes a *cresc* (crescendo) marking and a forte (*f*) dynamic. It contains a triplet of eighth notes. The lower staff has a bass line with chords.

The fourth system consists of two staves. The upper staff starts with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and ends with a piano (*p*) dynamic. A *Fine.* marking is placed above the staff. The lower staff continues the bass line.

The fifth system has two staves. The upper staff is marked with a *cresc* (crescendo) marking. The lower staff continues the bass line.

The sixth system consists of two staves. The upper staff begins with a forte (*f*) dynamic and ends with a pianissimo (*pp*) dynamic. The lower staff continues the bass line.

p

cresc. *f* *D.S.*

Moderato.

Liti Kersti.

Sillejord.

Nº214.

Li - ti Kersti va seg saa li - tit eit Viv. Bron - fo - len löyper let; ho

p *f* *pp*

kun - na kji raa - de sit un - ge Liv, mæ dæ reg - ner aa dæ blæs, fe

p *mf*

no - ran un - de Fjöl - lo, der lei - ka dei Nor - menn.

cresc.

Andantino.

Baantull.

Sillejord.

Nº215.

Mit Baan si - te paa ei Tu - ve, spin-ne Gul - le te ei Lu - ve, spin-ne graunt fint som eit.

p

Haar, dae hev ho gjort i alt det - te Aar. No vil me burt aa gjæ - te Sau - in - ne vaa - re, Mit Baandæ söve li - te de.

Moderato.

Kom Kjyne min'o'Fjella.

Laurdal.

Nº216.

Kom - Kjy - ne mi - no Fjel - le: Ring - rei aa Rang - rei, Jo - le - bott aa Tand - rei,

p

Lil - le - fokk aa Lau - ros, Spi - le - pot aa Haug - ros, Hop - rei aa Tri - böt, Kji - ra Ring - gol Stui, ten.

esce. f

Allegretto

Kongen aa Dronningen sidde ved Bord.

Mo i Thelemarken.

Nº217.

Kon - gen aa Dron - nin - gen. sid - de ved Bord, Vi hö - re naar el - le - ve

Ør - ne fald - ne, de ta - la saa - man - ge skjemtan - de Ord alt om den un - ge Kong E - rik.

Knut liten aa Sylverlin .

Nissedal .

Moderato .

Nº218.

Aa Kon-gen aa Knut li - ten dei sat i - vi Bord, I - se - lil - jan ,

dei ta - la saa man - ge dei skjem - tau - de Ord, saa saa - re syrgjer Sylver - liu for lis - le Knut i Löyn - dom.

Bonden i Bryllaupsgaren .

Hardanger .

Vivace .

Nº219.

I rju - kan - de U - ver aa fju - kan - de Vind i Fjo - ren eg bau - ta för

eg kom her in aa Sjo - en han sto i ei Rö - ra ; men rett som eg va no ein

Mo - le i - fraa daa haur' eg da ljo - na aa dun - dra i Skraa, da brast so ein Dott for mit Öy - ra .

Brurelaatt naar Brurefæle kjem inni Galen.

Gol i Hallingdal

Allegretto.

Nº220.

Musical notation for the first system of piece Nº220, featuring treble and bass staves with piano (*p*) dynamics and triplets.

Musical notation for the second system of piece Nº220, featuring treble and bass staves with a crescendo (*cresc.*) marking.

Musical notation for the third system of piece Nº220, featuring treble and bass staves with a forte (*f*) dynamic and triplets.

Mass aa en Lasse.

Kristiansand.

Vivace.

Nº221.

Musical notation for the first system of piece Nº221, featuring treble and bass staves with mezzo-forte (*mf*) dynamics and lyrics: Han Mass aa en Las skulde ut aa gaa, tren ne Da ge te En de, da saag de kor den *dim.*

Musical notation for the second system of piece Nº221, featuring treble and bass staves with lyrics: Bjöd nen st; skjyt du den, sa en Mass, ja gjør de sa en Lass; tak de Va ra, sa en Mass te han Lass, Lass, Lass!

Bryllaupsviser.

Lessje

Allegro.

Nº222.

Musical notation for the first system of piece Nº222, featuring treble and bass staves.

Allegretto.

Husk op i Ring Ola Gutten min.

Trondhjem.

Nº223.

p
Husk op i Ring, O - la Guten min, Smu deg omkring Sjulsaaten min, O - sten den va mug - gen,
cresc.

Ka - ka den va raa, Kniven den va ru - sten, bei - te in - te paa, Haa, haa, haa, veit du in - te Raa?
p

Bry - na paa Kni ven, skra - - pa saa paa. O du æ saa fa - ger aa saa fin,
f *p*

va du Al - ler - kjæ - re - sten min, Ma - kan fan - tes ei!
f *dim.* *p*

Andante.

Alderdomin.

Trondhjem.

Nº224.

p
Ga - mal Kal - len kom ti Stu - gu Suijog hekk kring fleinskal - la Hu gu; Krykkja hjalp om

sta aat Aa - rin, Ut - ur Au - gom pul - la Taa - rim, Hamtaa rei - ne Els - skjinn brok sylv - be - sligne
cresc.

Suus hoin tok, Stab-bin set - te han seg paa, Byd - ja skjöl - vand kved - ja saa.

pp
cresc.

Maestoso. **Fjeldbyggen.** Trondhjem.

Nº225.

p
Fjeld-byg-gen ag - ter paa Ti - - den om Vin-tren naar Da gen er li - den,

Tar han Øks paa Nakken i Bak - ken *p* gaar i dy ben Sne op til Lænder-ne, fin der sig et Træ,

cresc.
piu mosso.

kroget til at se, gjør sig deraf Me - je, sem plei-e bruges under Slæder paa Ve - je.

f
tempo 1mo.

Moderato. **Jeg var en Gut i mit femtende Aar.** Trondhjem.

Nº226.

Allegretto.

Sæterreise.

Ørkedalen.

Nº227.

Markje grönas, Snjogen braa - na, Fjell bli bært aa Lau - ve sprett, Mu - ri -

- ny - fil staar ti Da - lom, Ku - e seg fæ e - ta mat. All som li - vi byr - ja kræ - ka, Ejönnen

kjem aa Hi - e fram, Ut - ur Fjö - se spring for - nøg - de Ku aa Kalv aa Sau aa Lam.

Moderato.

Bryllaupe aat hu Siri.

Aker.

Nº228.

Höyr du Si - ri, Dot - ter mi, Per i Li vil te deg fri ut - i dis - se Da - ga, ut - i dis se

Da - ga. Kan din Hog te honom staa, saa vil eg du han ska faa te din Ægte - ma - ka, te din Æg - te - ma - ka.

Lento.

I Fjøl gjætt' e Gjeitinn.

Nº229.

I Fjøl gjætt' e Gjei - tinn i dju - pa - ste Da - lom, I Fjøl gjætt' e Gjei - tinn i

dju - pa - ste Da - lom, I Aar maa e gaa mæ ein Vaak kring i Ga - lom, I Aar maa e

gaa mæ ein Vaak kring i Ga - lom. I Aar maa e gaa mæ ein Vaak kring i Ga - lom.

Aa kjære Ola.

Con moto.

Nº 230.

Aa kjæ - re O - la ta paa deg Ve - sten paa den - ne Dag, aa spend saa

fö - re den Tam - bur - he - sten aa bed te Lag; for Svei - no An - der - sen aa Ki - sti

Kang - le - sken aa Kas - per Spe - le - mann aa'n Jör - gen Fe - ste - mann aa Ver - ten sjöl, aa han Mik - kel

Jen - sen aa Ki - sti Mit - skang aa Hel - je Bent - sen aa Lensmand Hol - te - bý aa Löitnant

ritenuto.

Svin - dal aa Pre - sten Rön . Men Jom - fru Ros - næs, min hjer - te Bro - der, huu blev no glöymt .

Springdands .*Allegretto .***Nº231.**

Kjær - rin - ga mæ Sta - - ven, höyt op i Hak - ke - da - len ; Aat - te Pot - ter Rö - me,

fi - re Mer - ker Smör saa kjin - na Ka - ri O - la had - de för Kjæ - rin - ga mæ Sta - ven .

Hvad er det godt at lande .*Andantino .***Hitterdal .****Nº232.**

Hvad er det godt at lan - de i Him - lens sø - de Havn, Fra Ver - dens vil - de

Stran de Fra frem - med Land og Stavn ; Fra Rö - ver - Nest til En - gle - fest, Fra Svi - ne - egn til

Fa - ders Favn! Hvad er det godt at lan - de I Him - lens sø - de Havn, I Brud - goms Skjød, fra

Strid og Stød, Ja Alt, hvad har af Sor - rig Navn, hvad er det godt at lan - de I Him - lens sø - de Havn !
Brorson.

Lento . **Jeg haver min Sag til Gud hjemstilt .** Valders .

Nº233.

Jeg ha - ver min Sag til Gud Gud hjem - stilt, Ved al min Sor - rig ha - ver.

han - mig skilt, Jeg gi - ver mig un - der hans fa - der - li - ge Vil - je, er

taa - lig og stil - le, Ju - gen - Ting skal os ad - skil - le.

Lento . **Herre Jesu Krist, sand Menneske og Gud .** Valders .

Nº234.

Her - re Je - su Krist, sand Men - ne - ske og Gud, Som Bang - hed Pi - ne og sor - rigfuldt

Mod For mig led ind til Kor - sets Død, Og frel - ste mig fra den e - vi - ge Nød .
destr.

Lento .

Hjertelig mig nu længes .

Valders .

Nº235.

Hjer - te - lig mig nu læn - ges Ef - ter en sa - lig End, Thi jeg yn -

- ke - lig træn ges Af Drövel - se og E - lend, At. Van dre er jeg re - de Fra

Ver den med en Fart Til Him - me - ri - ges Glæ - de; Kom, Je - su! kom nu snart .

Lento .

Hvo sig fortröster Alt paa den Höiestes Magt .

Meldalen .

Nº236.

Hvo sig for - trös - ter Alt paa den Höi - e - stes Magt, Han sig for -

ly - ster Un - der hans Skyg - ges Vagt, Og si ger selv til Her - ren blid, Naar

mig feil og brö - ster Est Du al min Til - lid, Est Du al min Til - lid .

Allegretto .

Springdands .

Aamot .

Nº237.

The first system of music consists of two staves. The upper staff is in treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a 3/4 time signature. It begins with a piano (*p*) dynamic marking. The lower staff is in bass clef with the same key signature and time signature, providing a harmonic accompaniment.

The second system continues the piece. The upper staff features a crescendo (*cresc.*) leading to a forte (*f*) dynamic. The lower staff continues with its accompaniment.

The third system shows the music gradually decaying, marked with a decrescendo (*dim.*). The upper staff has a more active melodic line, while the lower staff provides a steady accompaniment.

The fourth system concludes with a *Fine.* marking and a piano (*p*) dynamic. The upper staff has a final melodic flourish, and the lower staff ends with a few chords.

The fifth system begins with a new melodic phrase in the upper staff, marked with a crescendo (*cresc.*). The lower staff continues with its accompaniment.

The sixth system features a forte (*f*) dynamic and concludes with the instruction *D.C.* (Da Capo). The upper staff has a final melodic line, and the lower staff provides a concluding accompaniment.

Springdands.

Aamot.

Nº238.

Allegretto.

First system of musical notation for Springdands, measures 1-4. The treble clef staff contains a melody starting with a quarter note G4, followed by eighth notes A4-B4-C5, and a descending eighth-note line. The bass clef staff contains a bass line with quarter notes G2, F2, E2, D2, C2, B1, A1, G1.

Second system of musical notation for Springdands, measures 5-8. The treble clef staff continues the melody with eighth-note patterns. The bass clef staff features a series of chords, starting with a piano (*p*) dynamic and a crescendo (*cresc.*) marking.

Third system of musical notation for Springdands, measures 9-12. The treble clef staff continues the melody. The bass clef staff has a piano (*f*) dynamic marking and ends with a *Fine. p* instruction.

Fourth system of musical notation for Springdands, measures 13-16. The treble clef staff continues the melody with eighth-note patterns. The bass clef staff has a crescendo (*cresc.*) marking.

Fifth system of musical notation for Springdands, measures 17-20. The treble clef staff continues the melody. The bass clef staff has a piano (*f.*) dynamic marking and ends with a *D.C.* instruction.

Nº239.

Moderato.

Halling.

Aamot.

First system of musical notation for Halling, measures 1-4. The treble clef staff contains a melody with eighth-note patterns. The bass clef staff contains a bass line with quarter notes and a piano (*p*) dynamic marking.

cresc. *f* *dim.* *p*

cresc. *f*

dim. *p* *f*

Allegretto.

Springdands.

Østerdalen.

Nº240.

p *cresc.* *f*

p *cresc.*

p *cresc.* *pp*

cresc.

p *cresc.*

f

Allegretto.

Springdands.

Nº241.

mf *dim.* *p*

f *dim.*

f *p*

cresc. *p* *f* *p*

cresc. *f*

Nº242. *Moderato.* **Halling.** **Tinn i Thelemarken.** *p* *cresc.*

f *p*

cresc.

f

Moderato .

Halling .

Nº243.

First system of No. 243, Halling. Treble and bass clefs. Key signature: one flat. Time signature: 2/4. Dynamics: p, f, p.

Second system of No. 243, Halling. Dynamics: f, p, cresc.

Third system of No. 243, Halling. Dynamics: f. Includes triplet markings.

Allegretto.

Springdands .

Sigdal.

Nº244.

First system of No. 244, Springdands. Treble and bass clefs. Key signature: two sharps. Time signature: 3/4. Dynamics: p, cresc., p. Includes triplet marking.

Second system of No. 244, Springdands. Dynamics: cresc., f.

Third system of No. 244, Springdands. Dynamics: p, f. Includes triplet marking.

Allegretto .

Springdands .

Sigdal. 147

Nº245.

Allegretto .

Springdands .

Valders .

Nº246.

Andante .

Hvor ska man Troskab finde .

Valders .

Nº247.

Ven - - ner, som man kan li - de paa; thi den som man for bedst og tror, der
 of - te stør - ste Falsk - hed bor; saa snar - li kan be - dra - ge i Gjer - ning og i Ord.

p *cresc.*

Moderato .

Haran.

Aadalen .

Nº248.

E va no me saa li - ten en Ha - ra, haa vondt ha - ver e gjort

p

Men - ni - skjen, i Skau - en maa e tis - le aa fa - ra, saa pla - ger döm Ha - ran om Vin - te - ren.

cresc. *f*

Moderato .

Han Dave o en Jon .

Valders .

Nº249.

Han Da ve han sig - la paa sal - ten Sjø h Ver - den o bu; han Jon kje - mö et - te paa

p *f* *p*

tir - re Land - jord. Her æ e sa en Jon för rau - an - de aa ri - ö mæ rau - ö Guld - suo e gaar mæ sa en Jon.

Vivace.

Ho Guro.

Valders.

№250.

O kjen - nö du ho Gu - ro den ly - sti - gö Kvin - ne ho kun - na ba - ka

ve - va o spin - nö, frisk so ain Kar ho san - nö - le tol - dö, ho va i Fæ - ras - Ve - ge o kjör - dö,

ho va in - kji bang' i för stan - da paa Me - ja, ho kun na sæ - la Mær - re si e - ja.

Allegretto. Ein i Gryta.

Gaasöleiken.

Gaasa.

Valders.

№251.

Kor ha du no vö - re so lèng' i mi Gaas? E ha vö - re ut mæ Strendo o

Mann i Gryta.

G.

va - ska me o mi - ne, min Svein sö - tö. Ri va - ska du kji me mi Gaas? Du

M. G.

va kji mæ ut - i den Leik, min Svein sö - tö. Fa - ger Flök - ken ha du mæ de mi Gaas. Den ha e sjöl

M. G.

baa - de födt o klædt, min Svein sö - tö. Gje me ein, o ha sjöl tvo, mi Gaas? Slet in - kji e

M. *cresc*

tö - le slet in - kji e maa, min Svein sö - tö. Gje du kji me, so tæ e i -

G. M.

fraa de mi Gaas. Tæ du i - fraa me so heng' i e de, min Svein sö - tö. Heng' i du me, so bren - ne e

mf *cresc.*

G. *f*

de, mi Gaas. För du ska me bren - nö, för ska e i - gjön - no Smaaskogen ren - nö, min Svein sö - tö.

Allegretto.

Telabonden.

Valders.

№252.

p *f* *p*

E ten - tö me hjaa ein Te - la - bon - de - mann, o hau ga me ein Gar, ö

Gjen - ta paa Da - le gjekk o ta - la ve me o sa me, ko Ga - ren skol - dö ei - te :

mf Ga - ren ska ei - te ve - na - ste Ködn - land. E ten - tö me hjaa ein Te - la - bon - de -

7.V. *p*

- mann, o han ga me ein Hund; o Gjen - ta paa Da - le gjekk o ta - la ve

f *p*

me o sa me ko Hun - dñ skol - dö ei te : Hun - dñ ska ei - te Vuf - vuf o

7.V. *più moto.* *cresc.*

6.V. 5.V. 4.V.

Jei - te ska ei - te Sprik - hödn o San - en ska ei - te Mæ - bæ, o Kjø - re ska ei - te

mf *cresc.*

3.V. 2.V. 1.V. *rit.*

Klau - ros o Gam - pen ska ei - te Brei - fót o Baa - ten ska ei - te Rek - ki - land o Ga - ren ska ei - te ve - na - ste Ködnland.

f

Haugadansen .

Moderato .

En Langeleik - Laatt .

Valders .

Nº253.

p

cresc. *dim.*

rit. *pp* *Fine. f*

p *f* *dim.*

p *cresc.* *p* *D.C.*

Andante con moto .

Stutar - Laatt .

Valders .

Nº254.

p

cresc. *f* *p*

f

Moderato.

Baadn-Laatt.

Valders.

Nº255.

p
Dilt' n dilt' n nol i Höd' n et - te kjem en svar - fö Bjödi n ,

ja - .. ga me te bias' i Höd' n . Svigt o en Svei - ve , Runt o en Grei - ve - *cresc.*

Et - te kjem' o Dri - vo , so Bjöd - na - bro - ke skal - dö ri - vö.

Allegro ma non troppo.

Jolöleik.

Valders.

Nº256.

p
Hind har e no ut - i Ha - gin min , Hjort har e en - no in - kji , spilt har e no den *cresc.*

hei - le Natt, meir har e taft ell vön - ne. Stätt upp An - ders, fölg mæ me, den fi - na - stö Gjen - ta e

gje - va ska de; i Natt ska du ha o, men i Mör - go - Natt ska du miss' o att Sö - stör, Sö - stör

Rö - land vil du fyl - gjy mæ e - vör Møl - le - dam Nei, Nei kjær Sö - stör

in - kji for Liv el - ler Land - sör, in - kji for Gull el - ler Kran - sör,

in - kji vil du se - ja me, o in - kji vil e spør - ja de, kæin so æ din Kjæ - rö - ste.

An - ders Svein den gjil - dö, Ragn - hild Möy - e den snil - dö; han sva - ra hen - nö, Ja, han

vil - dö o ha mæ Aa - kör o mæ Eng, mæ upp - reid - dö Seng mæ tölv Gull - rin - ga ó ein

crese.

a - pall - grea Hest, so e - ra dei fest. So lett so du An - ders

p

höp - pa o - vör det - te Band, so leti tæ - ke du ho Ragn - hild i Fang.

V. 3. DANDS.

Elsk - te Dam - men al - le - sam - men, go - ö Ve - ne o go - ö Natt, giv dei Lyk - ken og - so

mf

Gam - men, ner dei ko - ma i Æg - te - skap. No æ dei kom - ne paa Bei - sen hen, no ko - ma dei væl snart i -.

p *mf*

V. 4.

- gjen. Høyr du Ungkar so hjer-te - gla, no ha du faatt den sa - ma; va daa 'kji du ein *p cresc.*

æ - del Kar, so fekk so læk-ker ei Dam - ma, no æ du gjift og no æ du gla, no. *p*

ha du faatt den, du vil ha, ja du har faatt den ret - tō! *cresc.*

Allegro .

Bufarsvein .

Bö i Thelemarken .

Nº257.

Kjen-ner du no-ko te Bu - far - svein, hei aa ho du Bu - far - svein, han va som ei Fen-te paa *p f p*

si - ne Bein, han flaug der aa bru - ste han bar Ve aa mol Kaf - fe, han gjor alt de Kok - kan ne sett 'an te. *f*

Andante con moto .

Lilt Kjersten .

Saude .

Nº258.

Lilt Kjer - sten lilt Kjer - sten traa Dan - sen mæ meg, eg ven - der meg um, *pp*

f et Par sylk-spente - Sko e gje - va ska de, eg ven - ter at in - gin skal kjen - ne meg . *dim.*

Nº259. Moderato. **Den store Kraaka .** Hjerdal i Thelemarken .

Mann spente Bo - gan ut paa sit Kne, hei aa tul i tei aa ta, saa

skaut han den Kraa - ka saa den datt ne, hei aa tul aa tei aa ta .

Nº260. Allegro . **Kjæringa reidde seg ein Barsølsgraut .** Sillejord .

p Aa Kjæ - rin - ga reid - de seg ein Bar - søls - graut, *f* dam, dam, du - rammen dei, (kogte)

p aa aust' en i Klat - tar, han va i - kje blaut, *mf* dam dam du - rammen dei du - ram dei - a .

Nº261. Moderato. **Laugmann rei seg unde Öy .** Sillejord .

mf Laugmann rei seg un - de Öy, dan - sar I vel mi skjön - ne un - ge Viv, han *p*

fe - ster stolt lu - ge - li - ti saa ven ei Møy. Ho maat - te saa vel væ - ra mi.

Allegretto.

Liti Kersti.

Sillejord.

Nº262.

Li - ti Ker - sti ho va seg saa li - tit eit Viv, Bron - fo - leu löy - per lett, ho kun - na kji

p *f* *p* *f*

raa - de sit un - ge Liv, mæ dæ regner aa dæ blæs ; aa no - ra un - de Fjöl - lo der lei - ka dei Nor - menn .

p *crese.* *f* *ff*

Allegro.

Kjære mi Datter du tænder i eit Ljos .

Laurdal .

Nº263.

p Kjæ - re mi Dat - ter du tæ - der i eit Ljos, ho ho - ho ho ho ho, naa æ dæ komme Tjo - var

i vort Huus fi - li - vi, fi - li - vi, fi - li - va fa fa fi - le - vi, fi - li - vi, fi - li - va.

p

Allegretto.

Liti Kjersti som Stalldreng.

Hvideseid.

Nº264.

Li - ti Kjer - sti ho kom seg ri - ans te Gaar, sa - de - li hei,

p *cresc.*

Kon - gjen u - te for hen - nar staar, ut - i Bryn - ja saa tör ho ei.

p *f*

Mi snille Gjente.

Andante con moto.

Stevtone.

Omlie.

Nº265.

Mi snil - le Gjen - te du æ for - lo - va, naa taar eg slet in - kje mæ deg

p *cresc.*

so - va, aa eg taar kje so - va ut - i din Arm, dæ va deg te Tre - gje og meg te Harm.

p *cresc.*

Moderato.

Kong Hansinbol.

Vinje.

Nº266.

Kong Han - sin - bol han red sig ud - i Sko - ven saa grøn med sin Klæd - ning saa skjön, han

red med si - ne Venner alt til Tids - for - driv, han tænkte ik - ke paa, det skuld' ko - ste hans Liv. :

Andante.

Hr. Ole.

Gol i Hallingdal.

N^o267.

Hr. O - le han tjen - te i Ka - nun - gens Gaar, i Æ - ra aa mæ Dö, der

tjen - - te han i at - - ten Aar; e van - dra nu saa ær - lig aa saa var - lig.

Allegretto.

Rabnabrydlaupet uti Kraakjalund.

Søndfjord og Sogn.

N^o268.

mf Langt i Au - ster i Kraake - lund dar æ so fa - ger ein Bÿ, *f* Al - le dir Dyr, i Væ - rimtæ,

dei saankast dar ut - i. Bjøn - nen va dei - ra yp - pa - ste Kar ut - i Sko - gja.

Allegro.

Firelippe Tyske.

Kristiansand.

N^o269.

p Jeg tjen - te hos en ri - ke Mann, ja ri - ke saa han var; vil du vi - te Le aa Te

kaa han mig i Lönnen - ga: Ga han mig ei Hö - ne. Vil du vi - te Le aa Te kaa mi Hö - ne hei te: mi
cresc.

8. V.

Hö - ne hei - te Fi - re - lip - pe Ty - ske. Jeg tjen - te hos en ri - ke Mann ja ri - ke saa han var;

vil du vi - te Le aa Te, kaa han mig i Lönnen ga: Ga han mig ei Ku. Vil du vi - te Le aa Te

8. V. 7. V. 6. V.

kaa mi Ku hu hei te: mi Ku hu hei - te Böt - te - go, min Buk han hei - te Bygs - i - to, mi

5. V. 4. V. 3. V.

Gjeit hu hei - te Blek - i - berg, min Sat han hei - te Trip - um - trap, mi Gaas hu hei - te Lan - ge - hals, mi

2. V. 1. V.

And hu hei - te Söm - i - land, min Ha - ne hei - te Skrikomgal, mi Hö - ne hei - te Fi - re - lip - pe Ty - ske.

Sæterreise.

Gudbrandsdalen.

Andantino.

N^o270.

Mar - kje grø - nas, Snjogen braa - na, Fjell bli bært aa Lau - ve sprett. Mu - ri - ny - kjyl

laar ti Da - lom, Ku - e se fæ e - ta mett; Alt som li - vi byd - ja kræ - ka,

Bjønne kjem taa Hi - e fram, u - tur Fjo - se sping för - nog - de Ku aa Kælv aa Sau aa Lam.

Hr. Zinklar drog over salten Hav.

Trondhjem.

Maestoso.

N^o271.

Hr. Zin - klar drog o - ver sal - ten Hav, til Nor - rig hans Kurs mon - ne

stan - - de blandt Gud - brands Klipper han fandt sin Grav, der van - ked saa blodig en Pan - de.

Moderato.

Kleggen.

Trondhjem.

N^o272.

Kleggen taa - laa - aat Flu - gu si - Pi - rom! Eg ha tenkt te

deg aa fri - Pi - ri at - ter i pa - ri - om , di aa du aa en da - ri - om , kom pi - rom .

Allegretto .

Ifjor paa Marknan da va de Moro .

Trondhjem .

Nº273.

Allegretto .

Lensmannen hadd ei graaskjimla Merr.

Trondhjem .

Nº274.

Allegretto.

En Visestub.

Holmestrand.

Nº274.

Allegro.

Bonden i Bryllupsgaren.

Aker.

Nº275.

I ry - kan - des U - vær aa fy - kan - de Vind, I Fjo - ren eg bau - ta för

eg kom herind, Aa Sjö - en han sto i ei Rö - ra; men rett som eg va so ein

Mol - le i - fraa, Saa haur eg dæ ljo - na aa dun - dra i Skraa, Da brast som ein Dott för mit. Öy - re.

Allegretto.

Aa kjöre Ve aa kjöre Vann.

Nº276.

Aa kjöre Ve aa kjöre Vann, Aa kjöre Tømmer o - ver Hei - a, Aa kjöre hvem som

kjö - re vil, Je kjörer Gjen - ta mi e - ja. De rö - de Ro - ser aa de Øi - ne dtaa, Le

vakkre Gjenter holder je ut - aa Helst naar je faar, den je vil ha, Saa æ dæ Mor - ro aa le - va!

Eg raadde Grunden aaleine.

Allegretto.

Nº277.

Eg rod - de meg ut paa Sei - a - grun - den, dæ va um Mor - go - nen ti - læ; daa

kjem han O - la fraa Kaa - ra - run - den aa rod - de meg Baa - ten for I - - le. Daa

dreiv eg te han mæ Fi - ske - ston - gi saan datt i U - ve - la bak i Ron - gi. Daa

vart eg so gla - aa tok te aa kvæ: no raadde eg - Grunden aa - lei - - ne.

Andantino.

Hvad blev der liden Tab paa Tiden .

Hitterdal.

N^o278.

Hvad blev der li - den Tab paa Ti - den , Tænk - te vi paa Dø - dens Skaal , Og

lud vor Tan - ke Al - drig van - ke Fra vort ret - te Maal . I Hö - stens Da - ge

Faa skal kla - ge O - ver Traug paa Tids - for - driv . O nei ! end si - ge , De som fi - ge

Til et e - vigt Liv . Mit Hjer - te spar Den Tid Du har , Som er saa ko - ste -

- lig og rar . Har du i Sin - de Hjem at fin - de , Maa du væ - re snar .
Brorson .

Lento.

Jeg raaber til dig o Herre Krist .

Valders.

N^o279.

Jeg raa - ber til dig , o Her - re Krist ! Jeg be - der du hør min Kla - ge ,
Giv mig den ret te Tro for - vist , At jeg dig ikke for - sa - ger ,

At jeg for - - ser mig gan - ske til dig, Og til din sto - re Naa - de,

I al Vaa - de, Styrk mig i din Sand - hed Og al - tid vel be - va - re.

Lento. **Ak Herre from.** Valders.

Nº280.

Ak Her - re From, Hver stor og grum Er mi - ne be - gang - ne Syn - der, Ei

no - gen Mand Mig hjæl - pe kan I den - ne Ver - den jeg fin - - der.

Lento. **Gud Fader udi Himmerig.** Valders.

Nº281.

Gud Fa - der ud - i Him - me - - rig Sin Vil - je han og kjend - te, Der

han os ned til Jor - de rig De ti Bud Ord ud - send - te.

Fader vor udi Himmerig .

Lento .

Valders .

Nº282.

Fa - der vor udi Him - me - rig, Som bød os le - ve bro - - der - lig, Og dig med Flid at kal - de paa, Vor Bøn du gjer - ne hø - re paa, Giv at ei al - e - ne be - der vor - Mund, Hjelp at det gaar af Hjer - tens Grund .

Guds Godhed ville vi prise .

Lento .

Valders .

Nº283.

Guds God - hed vil - le vi pri - se, Vi Krist - ne sto - re og smaa Med Sang og aan - de - lig Vi - ser, Han - nem al - tid tak - ke saa, For si - ne Vel - gjær - nin - ger, Han det - te Aar - for - - gan - gen - Be - vi - set ha - ver man - gen, Som vel be - fun - det er .